

LƯƠNG SĨ HẰNG

BÉ TÂM

BÀN BẠC CÙNG
CÁC BẠN KHẮP NĂM CHÂU

TẬP II

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

BÉ TÁM BÀN BẠC

LƯƠNG SĨ HẰNG

BÉ TÁM

BÀN BẠC CÙNG
CÁC BẠN KHẮP NĂM CHÂU

TẬP II

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

BÉ TÁM BÀN BẠC
LƯƠNG SĨ HẰNG
HỘI ÁI HỮU VÔ VI ấn hành — California
1992

Copyright © 1992 by Vô Vi Friendship Association
Any part of this book may be freely quoted without permission.
We only ask that **Vô Vi Friendship Association** be credited,
and a copy of the publication be sent to us. Thank you.

Bản quyền © 1992 của Hội Ái Hữu Vô Vi
và ông Lương Sĩ Hằng

Việc trích dẫn, sử dụng một phần hay toàn phần trong quyển sách này hoàn toàn tự do không điều kiện, không cần phải xin phép. Yêu cầu khi sử dụng nên đề rõ xuất xứ, nhà xuất bản. Khi xuất bản, xin gửi một ấn bản về cho chúng tôi. Cảm ơn.

Ngày 10 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Tầm lòng quý trọng là sao?

Trả Lời: Thưa, càng hiểu mình nhiều hơn thì càng quý trọng Thầy và bạn, tâm thức càng quân bình lại càng quý yêu như loại, càng quý yêu như loại thì tình Trời thể hiện rõ rệt trong tâm, chiều sâu của Đạo Pháp lại càng minh bạch hơn, chỉ có thực hành thì mới có cơ duyên thức tâm.

Hỏi: Thực hành bằng cách nào mới được?

Trả Lời: Thưa, đời đạo song tu thì nhịp độ mới được tiến thẳng, có đặng thì mới có thức, có tiến thì mới có giải, có phân thì có định.

Hỏi: Phân thì phân làm sao?

Trả Lời: Thưa, phân là phân phần nhẹ và phần nặng thể hiện trong tâm của hành giả, sự cảm thức và vị trí càng ngày càng rõ rệt, dần thân để dãi chẳng còn bận tâm, nhẹ lúc nào cũng hòa đồng, nặng lúc nào cũng tính toán và tranh chấp, người tu đạo thể hiện tâm thức trung dung giữa đời và

đạo thì mới thấy rõ đường đi của chính mình.

Hỏi: Chuyện của Trời Phật là chuyện gì?

Trả Lời: Thưa, chuyện của Trời Phật là chuyện từ trong không mà có, cho nên người đời bất khả luận bàn, còn người đạo thì sống vui trong nguyên thức giải nghiệp và quý trọng Trời Phật.

Hỏi: Sự thanh nhẹ bất cứ từ đâu đưa đến cũng đều là tinh Trời hay sao?

Trả Lời: Thưa đúng! Khả năng Từ Bi của Trời Phật ban cho chúng sanh bất cứ lúc nào, tùy theo tâm tưởng và sự nhận định của hành giả.

Hỏi: Óc của con người sao lại được tinh vi và cảm thức được những chuyện đời và đạo?

Trả Lời: Thưa, óc của con người là một cấu trúc siêu nhiên mà có, thanh lọc bởi từ quang của vũ trụ, tùy theo chấn động tiến hóa của hành giả, tự động phóng ra và thu vào trong mỗi nhịp độ cảm thức của hành giả, cho nên óc của con người ưa thích chuyện mới và thanh sạch hơn là chuyện cũ và ô trược.

Ngày 11 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Ô trược là sao?

Trả Lời: Thưa, ô trược là dơ bẩn thói tha nói về mùi vị, nói về điện năng là nhức đầu nặng ngực, mệt mỏi là trược, hậu quả của những món ăn thích khẩu tạo ra và suy tư bất chánh đối với người khác, chuyện mình mình không lo, lại lo cho người khác, hướng ngoại quá nhiều, trói buộc mình mà không

hay, biến chứng của nó tạo thành tâm bệnh là vậy.

Hỏi: Cõi Tiên Phật có gì lạ?

Trả Lời: Thưa, cõi Tiên Phật chính yếu của nó là thức hòa đồng hỗ trợ cho nhau, phù hợp với nguyên lý thanh nhẹ, mỗi vị đều biết điều luyện hào quang cho chính mình, phong cảnh đều tốt tươi, hoa quả thơm ngọt, người tu đứng đắn xuất hồn đến đó mãi mê không muốn trở về trần gian, cảnh đẹp nên thơ, mỗi mỗi đều có triết lý sống động. Cho nên người tu Vô Vi dốc lòng tu học, tham thiền, điện năng tiến hoá ổn định, thích viết ra những chơn lý bằng thi thơ gom gọn, người thế gian thích đọc mà khó hiểu gọi là cao là vậy.

Hỏi: Tại sao người tu ai ai cũng muốn lên cõi Tiên Phật?

Trả Lời: Thưa, mục đích cuối cùng của người tu, bằng lòng giải nghiệp về quê, tức là trở về với hương hồn thanh nhẹ, cõi đời đời bất diệt, sống trong cảnh tự nhiên và hồn nhiên, chung vui với Trời Phật. Nghe qua ước nguyện của người tu, ai ai cũng thích cả, nhưng trong lúc hành thì phải dứt khoát thất tình, lục dục, như duyên thì mới có cơ hội thưởng thức, tình Trời càng ngày càng rõ rệt hơn.

Ngày 12 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Còn cõi Niết Bàn thì sao?

Trả Lời: Thưa, cõi Niết Bàn là nơi hoàn toàn không còn lệ thuộc, cảnh là hồn, hồn là cảnh, an

nhiên tự tại, tham thiên nhập định thiên miên, phóng thâu thiên miên thanh nhẹ và tự động, không còn ảo tưởng trách móc mê lầm nữa, đại định trường sanh Bất Diệt, hạnh phúc đời đời. Tu đến đây mới thực sự đạt thức trong lành và thanh nhẹ.

Hỏi: Ở trên đời này thiên hạ đồn rằng có nhiều vị Phật sống giáng lâm, có phải không?

Trả Lời: Thưa, cứ căn cứ theo nguyên lý kể trên thì tự cảm thức được ai là Phật, ai là người phạm trược, để mà phát triển tâm thức thăng hoa, chứ không phải biết được người đó là Phật để lợi dụng và nhờ đỡ. Phật không có hộ phò, nhưng lòng tham của con người muốn thờ Phật để được độ, chứ không chịu tu để được tiến hoá và thanh tịnh như Phật thì làm sao có cơ hội nhập Niết Bàn thanh nhẹ. Niết Bàn dành cho thành phần siêu giác thanh tịnh ngự, chứ không dành cho những phần hồn muốn biết mà không chịu hành. Cho nên những người thành Phật không bao giờ tự xưng ta là Phật sống, chỉ có con ma muốn giới thiệu với người đời thì tự xưng ta là Phật sống. Chứ kỳ thật tu đến trình độ Phật thanh nhẹ ổn định chẳng cần giới thiệu, Từ Bi phát triển đời đời, thiên định giải quyết hết.

Hỏi: Ở thế gian có gì lạ?

Trả Lời: Thưa, ở thế gian chỉ có giết chóc và thù hận, giữa con thú và con người lúc nào cũng có kỳ thị và thù hận chiến tranh, tàn nhẫn giết nhau, xương chất thành núi, bất chấp luật lệ sanh tồn của vạn linh, chỉ sống trong tạm thời thích khẩu mưu sinh, ôm tiền của, mất tâm hồn, miệng nói

muốn về Bến Giác, tâm mưu lợi cá nhân, tạo khổ và tạo buồn cho chính mình mà không hay, tình đời đen bạc đổi thay hoài hoài. Người tu gọi là nghiệp, mang nghiệp thì phải thọ nghiệp, tâm làm thì thân chịu, chẳng có đồ thừa cho ai được cả, chỉ có biết tự tu tự tiến thì mới có cơ hội giải quyết trận đồ chiến tranh ảo hư hiện tại.

Hỏi: Ảo hư là sao?

Trả Lời: Thưa, ảo hư là tưởng mà không thành, triển miên đau khổ! Sống trong hy vọng và hy vọng. Người tu thiền thì phải dứt khoát điểm này thì sẽ không bị lợi dụng bởi ngoại cảnh.

Hỏi: Ngoại cảnh là gì?

Trả Lời: Thưa, ngoại cảnh là sự đau khổ! Thương yêu vợ vắn, làm trì trệ việc tu học của tâm linh, người tu thiền phải nhớ tránh điều này, không lệ thuộc vào cảnh mơ vọng ảo hư nữa thì mới có cơ hội khai triển Từ Bi thanh nhẹ.

Hỏi: Dứt khoát là sao?

Trả Lời: Thưa, tâm tâm không chứa đựng sự kích động và phản động, hướng về từ quang là chánh, không còn dấy bận lo âu nữa.

Hỏi: Dấy bận là sao?

Trả Lời: Thưa, tâm ôm bất cứ một sự gì kích động đều là dấy bận, không lối thoát.

Hỏi: Thoát rồi đi đâu?

Trả Lời: Thưa, thoát là trở về nguyên lý thanh nhẹ và ổn định.

Hỏi: Ổn định là sao?

Trả Lời: Thưa, ổn định là tâm hồn không còn

dính dấp bởi một sự việc gì ở trần gian cả, trở về với nguyên lý hai không, tức là không đời, không đạo, trung dung thẳng hoa, thanh nhẹ.

Hỏi: Bé khuyên người ta tu đạo để làm gì?

Trả Lời: Thưa, tu đạo để có cơ hội trở về gốc không, và từ cái không đó mới tìm tòi được chơn không, cộng lại là hai không giải nghiệp tâm thì mới được thơ thới và thanh nhẹ.

Ngày 13 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Cơ duyên nào thúc đẩy Bé viết những điều vấn đáp này?

Trả Lời: Thưa, nhu cầu cần thiết cho tâm linh của bạn đạo đồng hành với Bé, có cơ hội giải trí lành mạnh trong tâm thức, đọc để hiểu mình nhiều hơn, cảm cái mồm lại, lo tu, bớt nói chuyện thiên hạ thị phi, không cần thiết.

Hỏi: Tu sinh ngày đêm lo tu, có đạt được kết quả gì không?

Trả Lời: Thưa, hỏi họ thì mới biết rõ hơn hỏi Bé, phương pháp của Bé là tự tu tự tiến, hành giả phải hành đúng pháp thì chần chần có kết quả, tự họ hiểu và tự bảo vệ pháp mà tu.

Hỏi: Nếu hành sai thì sao?

Trả Lời: Thưa, nếu hành sai thì biết liền, tâm tư không được thanh nhẹ và lo lắng nhiều hơn, chứng minh hành giả chưa dứt khoát tu học, miệng nói tu nhưng tâm chưa tu.

Hỏi: Vậy phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, phải chờ cho đời bạc đãi nhiều hơn nữa thì mới chịu dứt khoát tu học.

Hỏi: Có người được Bé cưng chiều từ lý từ tí, mà họ chưa chịu dứt khoát tu học thì sao?

Trả Lời: Thưa, họ sẽ chúc lấy sự đau khổ triền miên trong tâm thức.

Hỏi: Bé không có cách nào giúp họ hay sao?

Trả Lời: Thưa, Bé lúc nào cũng muốn giúp đỡ họ, nhưng họ không nhận tức là không hành thì Bé cũng bó tay mà thôi, đành hẹn tái ngộ trong một kiếp khác.

Hỏi: bi là gì? Mà tại sao Bé không giúp?

Trả Lời: Thưa, Từ Bi ẩn tàng trong tâm thức của mọi người, mà mọi người không chịu mở ra thì làm sao có mà giúp, sự thật là sự thật, không thể gạt một ai được cả. Bé chỉ hành để ảnh hưởng, được ngày nào hay ngày ấy mà thôi.

Hỏi: Bé đã dứt khoát chưa?

Trả Lời: Thưa, nếu Bé không dứt khoát thì ngày hôm nay cũng đã năm thê bảy thiếp và nặng nợ trần gian rồi, thì giờ đâu mà viết những lời vấn đáp, dành cho các bạn quý yêu đọc chơi trong lúc rảnh rỗi.

Hỏi: Cuộc đời như sóng nhồi dồn dập, làm sao có cơ hội thức tâm mà lo tu?

Trả Lời: Thưa, con người là nhút khí tạo thành. Nguyên khí ban chiếu hằng giờ, phút, khắc, chuyển trong nhịp tim của hành giả, tại sao hành giả không chịu cảm thức điều này để tiến thân. Chỉ có Trời mới có khả năng cứu độ, không hướng về Trời làm sao có cơ hội mà tu. Vô Vi tràn đầy sách vở, lời

giảng minh triết tận độ, chỉ có hành thì sẽ sớm được thức tâm.

Hỏi: Có người than rằng chạy theo Bé không kịp là sao?

Trả Lời: Thưa, đức nhịn nhục của họ không thực hành đúng thì lượng Từ Bi khó phát triển, nếu hành đúng thì cũng như nhau, cần gì phải chạy theo, mà than không kịp.

Ngày 14 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Bé nói xác thân của con người do điển năng sống động cấu trúc hình thành tại sao còn bị bệnh?

Trả Lời: Thưa, tâm làm thì thân chịu, ví dụ tâm nghĩ bậy cho người khác, bấn tin bậy bạ gieo họa cho người xung quanh là một đại tội, làm trì trệ cơ tiến hoá của tâm linh, chê bai người khác mà không biết mình là ai, thảm bại mà tưởng lầm là hại được người là sung sướng, tự mình giam tâm vào chỗ vô minh mà không hay.

Hỏi: Muốn cải tiến thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, phải tu tâm sửa tánh, thực hành đứng đắn thì mới có cơ hội hiểu mình là ai! Nói ít thiên nhiều thì mới có kết quả, đổi tình thế dâm loạn trở nên ổn định và sáng suốt, giá trị sẽ thể hiện qua hành động và nụ cười tươi đẹp, bản chất hồn nhiên sẽ được khôi phục.

Hỏi: Chung qui cũng phải tu thật thì mới có kết quả phải không?

Trả Lời: Thưa, tu thật thì lợi ích vô cùng, còn tu giả thì tá vào chơn lý mà chỉ trích người khác.

Hành động đó gọi là dâm loạn và bần tiện, trí không mở, óc không thông, cũng nói chuyện về Trời nhưng không bao giờ đi được, biến thành con ma phá hoại mà thôi, đó là bệnh.

Hỏi: Tại sao thần thánh linh thiêng sao không dẹp những phần tử đó?

Trả Lời: Thưa, càng linh thiêng thì càng tận độ những phần tử đó, diu độ cho những phần tử đó tiến hoá theo khả năng của chính nó, như những tai nạn bất ngờ đến với nó, để nó có cơ hội cảm thức lần lần, bản chất độc ác đã xâm chiếm khối óc của nó, mà tự thức và ăn năn. Tình Trời lúc nào cũng quang chiếu cho kẻ ác là vậy. Có câu: *Bất chiến tự nhiên thành*, kẻ ác và người thiện cũng được dẫn tiến bởi tình Trời cao quý.

Hỏi: Kẻ thiện và người ác có thể lẫn lộn hay không?

Trả Lời: Thưa, trong buổi họp kín hay công khai cũng đều thấy rõ, kẻ thiện và người ác đều đi ngược lại với nhau, nhưng chỉ có tự thức thì thức hòa đồng mới được mở rộng và học hỏi thêm, để tiến thân, không còn ý niệm ta đây nữa.

Hỏi: Ta đây là sao?

Trả Lời: Thưa, ta đây là hành giả tưởng lầm là mọi người đang cần ta, chứ hành giả không thấy rõ rằng: *Ta cần học để tiến, người hiểu học thì khía cạnh nào cũng là cơ hội tiến thân.*

Hỏi: Bé biết được bạn đạo có hành động như trên Bé có buồn không?

Trả Lời: Thưa, Bé không bao giờ buồn, nhưng chỉ chờ ngày thức tâm của hành giả mà đón rước

thôi.

Ngày 15 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Hôm nay là ngày thứ bảy, Bé không nghĩ sao?

Trả Lời: Thưa, thứ bảy là ngày rảnh rỗi, có thể buông bỏ việc đời, Bé mới có dịp bàn bạc về tâm thức với bạn đạo.

Hỏi: Ngày chúa nhật thì sao?

Trả Lời: Thưa, ngày chúa nhật là ngày chung vui giữa bạn đạo và Bé, cùng chung khai thác sự thắc mắc của đời lẫn đạo, hướng về tâm linh nhiều hơn.

Hỏi: Hôm nay Bé có gì nói thêm không?

Trả Lời: Thưa, tùy duyên cảm thức Bé viết ra mà thôi, sau giờ thiền Bé cảm thấy cuộc đời giả ảo mộng lung, đã làm cho loài người lâm vào tình trạng mê chấp mà không có lối thoát, từ việc này chuyển qua việc khác, rồi cuối cùng đâu cũng vào đấy cả. Cho nên Bé thường nói: *Ở đời này chẳng có ai tài hơn ai cả*, Bé chỉ biết một tâm linh là một khả năng của vũ trụ, chỉ có tu thì mới có cơ hội phát triển đồng đều được.

Hỏi: Phát triển đồng đều thì phải phát triển làm sao mới đúng?

Trả Lời: Thưa, phát triển tâm lẫn thân thì nó mới phù hợp với nguyên lý đời đạo song tu, tâm thì phải tiến tới hòa đồng thanh nhẹ, thân thì phải sống trong nguyên khí trật tự của vũ trụ thì mới được an vui và hạnh phúc.

Hỏi: Muốn được như vậy thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, đã và đang chờ và sẵn sàng phục vụ nếu hành giả cần đến nó.

Hỏi: Muốn được vui hòa và trật tự thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, ở trên đời này chỉ có cách tu thân, tham thiền nhập định giải thoát thì mới có cơ hội khai thông điện năng và uất khí trong cơ tạng của hành giả, hồi sinh mạnh mẽ thực chất của chính mình, bằng lòng sửa mình để tiến hoá, bớt lường gạt chính mình hơn, âm thầm tiến hoá không ai hay, cho nên Bé nói tu hữu ích là vậy.

Hỏi: Thiếu nợ quá nhiều thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, cướp giật không bao giờ trả hết, chỉ có lún sâu thêm, còn thành tâm ăn năn giải bỏ thì nghiệp tâm sẽ được mòn, nợ sẽ được trả trong nguyên lý thật thà, thành tâm nhận nợ và trả nợ. Tu là hoàn trả nợ duyên từ bao nhiêu kiếp, vợ chồng ở kiếp này chưa biết được kiếp trước, ai nợ ai? Kiếp này bị ràng buộc lẫn nhau cho đến chết còn chưa hết nợ, không có ai cứu giúp mình bằng mình tự cứu, tức là tu vậy.

Hỏi: Không có thể lấy tiền bạc che chở tội trạng hay sao?

Trả Lời: Thưa, không bao giờ được, tội là tội, phước là phước, chỉ có dốc lòng tu thì sẽ không còn tội phước, như duyên, tâm thân yên ổn thì mới trả xong nợ đời. Cho nên lúc tham thiền nhập định thì phải dứt khoát đánh lễ Phật thì mới được cứu.

Hỏi: Thua Loto cờ bạc thì làm sao gỡ lại được?

Trả Lời: Thưa, thua cờ bạc cũng chỉ có tu không đánh cờ bạc thì mới có cơ hội gỡ lại, dẹp bỏ tập quán thua lỗ thì sẽ lời và không còn lỗ nữa. Ở đời này cũng như một bãi bùn lầy, càng dẩy dụa thì lại càng lún sâu, càng thanh tịnh thì sẽ càng có lối thoát. Cho nên Bé khuyên người đời không nên tranh chấp ăn thua, phải tự kiểm tự phê thì mới có cơ hội tiến thân.

Ngày 16 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Hôm nay Bé chuẩn bị đi đâu?

Trả Lời: Thưa, chuẩn bị đi mổ lợi làm răng cho nó vững vàng, khỏi bị sút ra, để giúp đỡ bộ tiêu hoá, nhai nhuyễn bộ ruột sẽ được tốt, sống vui sau khi làm răng xong.

Hỏi: Những người nhai không nhuyễn nuốt trọng thì sao?

Trả Lời: Thưa, nhai không nhuyễn nuốt trọng thì tuyến nước miếng sẽ lờn đi, bộ ruột non làm việc nhiều hơn, mệt mỏi và bộ tiêu hoá không tốt, điện năng không cung ứng dồi dào cho khối óc, hay quên và dễ sanh bệnh, già trẻ gì cũng phải chú trọng lúc nhai khi ăn và nuốt cho nó có nhịp nhàng thì sẽ ngừa được nhiều bệnh ở tương lai.

Hỏi: Những người có tập quán nhai nhanh thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, họ phải biết thương họ, và tự kiểm soát sự ăn uống của chính họ. Nó cũng là

một thói quen có lợi hay có hại vậy thôi.

Hỏi: Có lợi là sao?

Trả Lời: Thưa, có lợi là khỏe mạnh, và giữ đúng luật tiến hoá và sanh tồn của vạn linh, được thu vào cơ thể.

Hỏi: Còn có hại thì sao?

Trả Lời: Thưa, có hại là áp chế cơ tạng, bị dồn ép. quá nhiều, mệt mỏi làm việc không kịp, sự cộng tác trên dưới không đều hòa, bộ răng không giúp đỡ bộ ruột, quên đi nhiệm vụ phải làm. Cho nên sự suy tư cầu thả, phê bình chỉ trích đủ thứ, mà không biết điều hữu ích cho chính mình, ăn ẩu nuốt trộng tai hại tới tâm thân mà không hay. Cho nên Bé khuyên người đời nên ngưng bớt hành động cầu thả từ trong ra ngoài, thì mặt mày sẽ được tốt tươi và bình an, nghe nhiều nói ít thì có lợi hơn là nói nhiều nghe ít có hại tới tâm thân, cần thiền nhiều hơn thì sẽ được tiến nhanh, và không còn nóng nảy nữa.

Hỏi: Tuổi trẻ cần giữ bộ răng tốt hay không?

Trả Lời: Thưa, bộ răng rất cần thiết cho một kiếp người, cũng là cơ quan quan trọng đem thực phẩm vào thân. Nhai nhuyễn sắp đặt tốt thì hậu quả sẽ được tốt, người tu thì phải cố gắng am hiểu được tình Trời và Người thì việc ăn uống sẽ giúp ích cho tâm thân rất nhiều. Nó cũng là một triết lý sống động, vạn linh đồng tiến hoá theo khả năng sẵn có, ý thức rõ rệt nhiệm vụ và vị trí của chính mình.

Hỏi: Chuyện ăn uống không mà Bé giải thích

nhiều chuyện như vậy à?

Trả Lời: Thưa, nó mới thật sự là giáo dục con người tiến thân qua sự ăn uống. Ăn là ăn những gì và uống là uống những gì thì phải tự ý thức rõ ràng. Cho nên trong bữa ăn không nên nói chuyện nhiều, chăm chú lo ăn thì rất tốt, biết tưởng đến Trời Phật và may mắn được một bữa ăn đầy đủ do Trời ban mà có. Tâm tâm phải biết cảm ơn mà nhận lấy món quà Trời ban. Ý thức sống động như vậy tâm linh mới tiến, còn rủ nhau ăn nhậu, bàn bạc lung tung thì chỉ có hại và không có lợi cho khối óc thần kinh, gia đình sẽ không được yên ổn.

Ngày 17 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Hôm nay Bé bị mổ lợi làm răng mới bị sưng miệng, môi, sao Bé không nghỉ, lại tiếp tục viết bài?

Trả Lời: Thưa, Bé bị sưng miệng chứ không phải sưng óc và sưng tay, việc làm của Bé là tay và óc cho nên Bé phải làm việc, không có lý do gì từ chối cả, Bè Trên vẫn giúp đỡ Bé viết ra những gì Bé hiểu kịp sau giờ thiền.

Hỏi: Bé đi mổ răng có gì lạ?

Trả Lời: Thưa, Bé đi mổ răng chẳng có gì sợ cả, tâm thức của Bé ôm lấy ông Bác Sĩ, kể như Bé mổ cho Bé, thấy rõ mỗi động tác một của ông Bác Sĩ đang làm, thành thử Bé rất an tâm. Bé thấy rõ ông Bác Sĩ rất tận tâm và chăm chú trong việc

làm. Người tu Vô Vi rất có lợi, có thể hòa tan bất cứ lúc nào, cũng nhờ luồng điện ra vô dễ dãi. Mỗi đêm thiền cũng phải xuất, đến lúc ấy ý thiện lành cũng xuất như thiền. Bác Sĩ hỏi thăm sức khỏe của Bé từ giây, phút, khắc.

Hỏi: Sau khi mổ Bé có mệt không?

Trả Lời: Thưa, bình thường và tiếp tục uống trụ sinh và thuốc đau nhức.

Hỏi: Bệnh máu cao của Bé thì sao?

Trả Lời: Thưa, hôm nay đã được bình thường, chỉ phiền cô Bê cho ăn trong bốn ngày liền.

Hỏi: Bé có thấy mất điện hay không?

Trả Lời: Thưa, Bé chỉ thấy miệng sưng nhưng sự sáng suốt vẫn bình thường, Bé vẫn chuyển điện khắp mọi nơi như thường nhật.

Hỏi: Bé có ngủ được không?

Trả Lời: Thưa, ngủ nhiều hơn lúc bình thường, cũng nhờ mấy viên thuốc nhức, Bé cảm thấy rất khỏe và dễ chịu, cũng do ý chí tu luyện của Bé, Bé vẫn vui.

Hỏi: Mặt mày sưng bầm đen, Bé không cảm thấy đau hay sao?

Trả Lời: Thưa, tất cả đều bình thường. Bé tin chắc rằng nay mai sẽ xẹp xuống, không khác gì một cuộc nội loạn trong miệng môi, và sẽ lập lại trật tự tốt đẹp hơn xưa, cũng như người tu sẽ khôi phục giá trị vinh quang của tâm thức, sau thời gian tham thiền nhập định.

Hỏi: Các bạn nhìn mặt của Bé thì thấy sao?

Trả Lời: Thưa, các bạn yêu quý của Bé cảm thấy

xót xa lắm lắm, nhưng mọi việc đều được dự trù trước hết, chẳng có gì đáng lo cả.

Hỏi: Bé thích làm việc lắm sao?

Trả Lời: Thưa, không có gì thay đổi trong tâm thức của Bé. Bé cảm thấy mọi người thương yêu Bé, Bé càng thích làm việc nhiều hơn, rất tiếc là thơ từ bị trì trệ vì Bé không nói được, cô Bê không đánh máy được. Bé rất tiếc và xin lỗi các bạn ở xa đang mong tin của Bé.

Ngày 18 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Hôm nay Bé thật sự khỏe chưa?

Trả Lời: Thưa, Bé đã bắt đầu bớt sung và khoẻ rất nhiều, mọi việc cảm nhận rất bình thường, tham thiền tốt không có gì trở ngại cả. Tất cả đều do tâm mà ra, tâm người động thì mọi việc đều động, tâm tịnh thì mọi việc đều xong và tốt đẹp, nôn nóng tạo khổ chẳng có ích chi cả. Pháp nào cũng là pháp của Trời, giữ lấy mà tu, không vọng ngoại, phát triển tâm linh thì sẽ đạt được mục đích Đại Giác. Cơ thể của con người lắm chuyện, nhưng qui nguyên chỉ có một, tức là nhứt khí thôi. Hiểu được nguyên lý này thì sẽ bớt khổ đau, luật như quả rõ rệt trước mắt, không lo cắm mồm tu học thì uống cho một kiếp làm người. Biết được hay dở, đòi hỏi đủ chuyện mà không hành thì làm sao có cơ hội giải thoát. Gặp Phật muốn cầu xin, lợi dụng, gặp Thượng Đế muốn trách móc và hành hạ Thượng Đế, chỉ tạo cho chính mình một cõi chơi riêng, tức là Địa

Ngục. Người thiện giác tu học nhìn mặt ở kiếp này thì biết được kiếp trước hành giả đã mang gì đến đây. Sinh ra ai ai cũng muốn tốt, mà tạo thành tự ái dâm ô, mờ mịt không biết lối đi, như kẻ mù trong sa mạc. Bé nhờ tu thiện mà ngày nay Bé được lạc quan trong thanh tịnh, lúc nào cũng hướng về Trời Phật, không nghĩ chuyện lợi lộc cho cá nhân, chỉ biết thương yêu và xây dựng trí tâm mà thôi.

Ngày 19 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Kỳ này *Lá Thơ Vô Vi* có đăng bài Huấn Từ của Cha Trời đã giảng dạy người tu Vô vi, vậy Bé thấy đúng hay là sai?

Trả Lời: Thưa, đúng hay là sai cũng do tâm thức hành giả tự cảm thức mà thôi. Chung qui nói đi nói lại cũng chỉ có sự khuyến tu là cần thiết, sự mong muốn của bạn đạo hay của Đấng Cha Trời cũng muốn cho mọi người tu tiến và tinh tấn. Người tu Vô Vi đã tự ý thức trong thực hành, nếu không thực hành, chỉ nằm trong lý thuyết suông mà thôi, còn thực hành thì có cơ hội cân nhắc từ nhịp độ một, từ tâm lẫn thân. Ngày hôm nay Bé đã nhắc các bạn rằng, tâm thức của chúng ta là vô sinh, có cơ hội tiến tới vô cùng thì chúng ta không bao giờ bị lạc trong khuôn khổ tâm lý nội khoa của người khác, chỉ biết tự tu tự thức, tùy theo trình độ sẵn có của mỗi hành giả mà thôi. Từ hồi Bé biết tu cho đến ngày nay, chỉ có một con đường tu giải thoát và tự thức mà thôi, đường đi tiến hoá trung

đạo rõ rệt, không bị bất cứ ngoại lực nào có thể xâm chiếm tâm thức của chúng ta được. Ai ai cũng trên đường đi từ đời lẫn đạo, chẳng có ai lẫn cù cả, trừ phi những người ôm lấy ngoại lai lập thành chủ thuyết thì mới bị lẫn cù và động loạn. Ngay bây giờ, có những người đọc qua Huấn Từ của Kim Thân hay là Cha Trời, cũng khởi ý chấp Cha Trời, chữ Thầy. Có ý niệm đó là trật rồi, đã xưng danh là Cha Trời thì chỉ biết thương yêu và xây dựng, chứ không bao giờ có lời mạ nhục bất cứ một ai cả. Các bạn cần đọc đi đọc lại nhiều lần thì mới hiểu nguyên ý của lời văn tận độ ra sao, còn sau khi các bạn thực hành rồi thì cảm nhận ra sao? Cho nên Bé thường khuyên mọi người nên nghe lời chơn lý để mà tu, thay vì ý lại và không tu. Có tu hay không tu đi nữa cũng tùy theo sự tiến hóa tâm linh của hành giả, nó nằm trong luật công bằng, khai triển sự cảm thức của hành giả mà thôi.

Ngày 20 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Thượng Đế với con người có gì khác lạ?

Trả Lời: Thưa, Thượng Đế với con người luôn luôn khấn khít trong mọi trạng thái, nhưng rất tiếc con người quá động loạn biến thành lợi dụng, phung phí mà không hay. Tình yêu thương do đâu mà có? Nếu không có Thượng Đế, đấng Tạo Hoá, làm sao hình thành một bộ luật tinh vi sống động, tức là khối thần kinh sống động của một cơ hình, sanh trụ hoại diệt và hồi sinh, hoá hoá sanh sanh không

ngừng nghỉ. Nó cũng là một phép lạ trên mặt đất này, con người có thể kiến thiết và xây dựng bất cứ đề tài nào, trong ý lực và tâm tay thực chất của con người. Cho nên cơ duyên may mắn lại đến với nhưn loại, hiểu được rất nhiều việc trong quả địa cầu và ngoài quả địa cầu, từ xa xưa đã từng mong muốn càng dụng tâm hiểu được khoa học chừng nào thì càng cảm nhận được sự tinh vi của Thượng Đế và con người rất mật thiết. Cho nên Bé nói: *Con người là một khả năng trong vũ trụ*, là vậy.

Ý thiền lành không bao giờ xa tâm thức hướng thượng. Biết được nguyên lý sanh trụ hoại diệt và hồi sinh thì tình yêu thương lúc nào cũng tràn ngập trong tâm thức, không nở phá hoại và gieo ác ý cho bất cứ một người nào. Tình thương yêu ấy phát triển tùy theo chất lượng Từ Bi của hành giả thành tựu. Cho nên phép tu thiền rất cần thiết cho nhưn sinh, lui về thực chất của chính mình, không ý lại và bám víu, nhưng chỉ trì tâm hướng thượng cảm thức nguyên lý vô sanh, phát triển nhĩn nhục, thức hòa đồng mở rộng đường cho tâm linh tiến hoá, một hơi thở là một nguyên lý sống động của vũ trụ quang này. Càng làm Pháp Luân Thường Chuyển thì ý lực càng ngày sẽ càng dồi dào hơn. Hướng về Phật giải thoát thì càng ngộ được nguyên lý vô sanh, tâm thức càng ngày càng vững vàng hơn trong hành trình tiến hoá. Hướng về Thượng Đế thì càng cảm thức được nguyên lý trợ hành của một người cha vô cùng yêu quý, luôn luôn đồng hành với các con Ngài, vui khổ có nhau, từ quang sẽ được bộc phát

càng ngày càng linh động hơn, vừa trị được tâm bệnh và giải tỏa được nghiệp thân bớt loạn động, sống một đời sống êm ả thiên giác và thanh tịnh, không nghĩ chuyện bất chánh ngoại lai, bằng lòng sửa mình trong chu trình tiến hoá.

Ngày 23 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Người đời có được bao nhiêu người hiểu thấu điều này?

Trả Lời: Thưa, hoàn cảnh của họ đã và đang cho họ hiểu dần dần, tùy theo sự kích động và phản động của tâm linh mà cảm nhận. Đạo là tự nhiên và hồn nhiên cho nên sự kích động và phản động cũng tự nhiên xảy đến cùng một lúc. Người chịu tu thiên thì cảm nhận nhanh hơn, còn người không thiên thì sẽ được thức giác tùy duyên ngộ hạnh.

Hỏi: Ngộ hạnh là sao?

Trả Lời: Thưa, ngộ hạnh là bất gặp và giải quyết được trong nội khoa tâm lý của hành giả, cảm thông và vững tiến. Cho nên Bé thường nhắc người đời: *Sự hiện diện và giáo dục của Thượng Đế, ở bất cứ lúc nào cũng chiếu ban cho chúng sanh*, là vậy. Chúng sanh cần hướng thượng, giữ giới thanh nhẹ thì rất dễ cảm thức được tình yêu thương quý báu đó, hướng thiện là căn bản để tiến thân. Tha thứ và thương yêu là công cụ để tự cấy phúc điền trong tâm, tùy theo năng lượng Từ Bi mà cộng hưởng cùng chư Tiên chư Phật, mắt sẽ sáng, tâm sẽ được nhẹ, lý rất vững trong lúc giải bàn chơn lý.

Hỏi: Chơn lý là sao?

Trả Lời: Thưa, chơn lý là sự thật thể hiện trong tâm của hành giả, nó cũng là nước cam lồ, giải toả phiền ưu trong nội thức.

Hỏi: Nội thức là sao?

Trả Lời: Thưa, nội thức là tự nhiên cảm nhận được rất rành rẽ. Chỉ có thiên nhiều thì rất dễ cảm nhận được điều này, còn không thiên thì nhớ nhớ quên quên, có khi tạo thành một giấc mộng và không nắm vững, biến thể của nó là bán tín bán nghi, tức là nửa tin và nửa không, lung chùng và khờ khạo, không hiểu rõ vị trí của chính mình, thiếu ổn định.

Hỏi: Ổn định là sao?

Trả Lời: Thưa, biết rõ mình phải làm gì trong giây phút sống còn. Cho nên tham thiên nhập định thì nó sẽ đem lại cho hành giả một việc làm đứng đắn hơn hết trong suốt cả cuộc sống làm người, bớt bơ vơ và tự thức.

Hỏi: Tu đạo khác được không?

Trả Lời: Thưa, đạo nào cũng được, vì nó cũng đều nằm trong một nguyên lý, của Trời Đất cấu thành và giải tỏa. Người đời vô minh hay chia ra đạo này đạo nọ, chứ kỳ thật chỉ có một đạo của Trời mà thôi, biết được thì rất dễ sống và tiến hoá nhanh hơn, đơn giản và rất dễ chịu; người không hiểu thì bày ra đủ trò, như cúng bái, bùa phép để dẫn dắt người đời từ bước một, nhiên hậu mới rõ lẽ huyền vi.

Hỏi: Huyền vi là sao?

Trả Lời: Thưa, huyền vi là sự tinh vi nhứt của

cần khôn vũ trụ quang đã sắp xếp từ lâu. Cho nên, người tu thiên càng tu thì càng ngộ được huyền vi màu nhiệm là vậy, chỉ có tâm mồi tu thiên để cảm thức điều hay, lẽ phải thể hiện trong tâm.

Ngày 24 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Có người tu không cần giữ giới thì sao?

Trả Lời: Thưa, tu mà không giữ giới là hỏng và hoàn toàn thất bại trên đường tu học.

Hỏi: Giới là gì?

Trả Lời: Thưa, từ sự ăn uống cho tới hành động, của điện năng cơ tạng, phải luôn luôn giữ lấy sự phát quang trong nội thức. Nếu hướng ngoại và lia diển giới tức là phá giới, tự đánh mất từ quang sở hữu, bản chất gian lận và tự lường gạt trở lại như xưa, mất hẳn chí tu học, tự ái, độc tài và biện luận theo chiều hướng bất minh mà tưởng lầm là mình đã đạt thành, khùng mà không hay, điên mà không biết, giao động trong sự hiểu biết lung chùng, không chịu tâm mồi tu học như xưa, xưng danh lại càng khó giải thoát.

Hỏi: Xưng danh là có thực địa vị rõ rệt, tại sao lại khó giải thoát?

Trả Lời: Thưa, ánh sáng Từ Bi vô danh và trường tồn không cần xưng danh và nêu lên địa vị để lấy đạo tạo đời, tức là làm mất sự siêu sinh, siêu giác của bản năng sống động thể hiện trong tự nhiên và hồn nhiên. Muốn giữ giới phải tu thiên đứng đắn, giữ lấy phần từ quang đã đạt được và tiến thêm,

cứ mãi mãi như vậy thì sẽ không bị lâm đường lạc lối, kể cả Phật Tiên cũng vậy.

Định xuất thì mới có cơ hội độ tha tại trần, nói dóc hứa hẹn đủ chuyện mà không hành thì chỉ ôm lấy bản chất trần tục mà thôi.

Hỏi: Cơ bút, Ông lên Bà xuống có làm việc gì hữu ích cho nhơn sinh không?

Trả Lời: Thưa, có chứ, họ cũng truyền giảng lời chơn lý, giúp con người hướng thiện lần lần, tùy theo trình độ mê tín mà thức tâm, vạn linh đồng tiến thì mới cảm thức được khả năng độ tha tại trần của Thượng Đế, bao nhiêu con sông cũng phải trở về biển là vậy. Biển Yêu của Thượng Đế lúc nào cũng sẵn sàng tiếp đón vạn linh, chúng ta chỉ gia công tu học thì sẽ đạt thông.

Hỏi: Tại sao Bé viết bài nào cũng khuyến tu cả?

Trả Lời: Thưa, ở trên đời này chỉ có tu thì mới giải quyết được mọi sự nan giải của chính mình.

Hỏi: Muốn thành lập một hội sức khỏe và tâm linh thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, phải tùy theo thiên thời, địa lợi, nhơn hòa mà thực thi thì mọi việc sẽ thành, phù hợp với nhu cầu văn minh hiện đại mà tổ chức, thì mới thấy rõ óc của con người tu học lúc nào cũng tiến hợp thời, cuối cùng của nó cũng là Từ Bi là sức mạnh, phát tâm xây dựng và chung tiến, vững tin nơi Trời Phật cộng với khả năng sẵn có của chính mọi cộng sự viên thì nhơn loại mới được yên vui.

Ngày 24 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Bé định đi nữa à?

Trả Lời: Thưa, Bé đi về nhà mới nghỉ khỏe và tránh lạnh, cuối tháng 11-1991 mới trở về cho Bác Sĩ tái khám. Nơi đó nhờ có gió biển sức khỏe sẽ hồi sinh nhanh hơn ở đây. Bé phải tạm biệt các bạn quý yêu của Bé trong một thời gian ngắn. Bé lại ngậm ngùi hồi tưởng lại cuộc đời cũng đã lăn lóc 69 năm trường, học hỏi không ít về khía cạnh tình, tiền, duyên nghiệp của trần gian, mới có cơ hội hiểu rõ định luật sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh là gì?

Nhìn mặt mình thì lại càng rõ cơ tiến hoá của tâm linh, phải vượt qua cơn điều luyện của thể xác, không khác gì cây sống trong rừng, đã và đang dự cuộc tiến hoá. Từ bên ngoài cho đến bên trong, tuy xét ra là cõi tạm, nhưng rất hữu ích, nó là một bãi trường thi rất rõ rệt, mọi người đều phải tham dự rồi phải ra đi, tùy duyên định hướng của hành giả. Luật Trời và luật đời chung qui cũng phải tự thức là một thì nó mới được yên, chẳng có cái gì đáng mê và đáng chấp, từ văn chương cho đến kiến thức cũng sẽ trọn lành về không thì mới thấy rõ, vạn sự khởi đầu bởi nhứt không thì mới tự đẹp được ý niệm tranh giành vô lý. Phước cho Bé và những bạn quý yêu kế tiếp, đến tuổi này Bé chưa run tay, mới có cơ duyên tốt lành của Trời Phật ban chiếu cho Bé, viết ra ít nhiều để tỏ thể cùng các bạn quý yêu trong tâm tư sống động.

Vui thay và lành thay! Không ngờ lại có ngày

hôm nay, chúng ta vẫn có cơ hội sum họp tràn đầy sự thương yêu và quý mến, không thể tả xiết được. Lương Tử Bi của chúng ta sống chung là một, hướng về mối tình siêu giác của Trời Phật, lại có cơ hội nhận định rõ rệt nguyên lý biến yêu của Trời Phật, đã và đang ban cho chúng ta chung sống hòa bình, không vì lợi danh mà vẫn sống còn vui đẹp. Mỗi người một ngành nghề chuyên môn của nó, đồng học và đồng tiến, trong thâm tình của Trời Phật ban chiếu, từ giờ phút khắc, thấm thía trong định luật Cơ Duyên, hành trình tiến hoá không ngừng nghỉ, nhịp tim vẫn làm việc, tâm thức vẫn tràn đầy sự thương yêu và mến cảm. Nhớ nhau, bảo vệ và xây dựng cho nhau là điều cần thiết cho nhóm người chịu hành pháp Vô Vi. Bé đã không răng rồi lại có răng, đó cũng là một vi diệu của Trời ban, ơn phước vô cùng không tả xiết. Cho nên ở kiếp này, Bé nguyện cố gắng tu tiến để đền đáp thâm ân cho kẻ đời như người đạo, trước khi lìa khỏi xác phàm yêu quý, đã giúp và hỗ trợ cho Bé ăn học không ít. Câu chuyện của một kiếp người tạm bợ ở trần gian này, Bé không dám lười biếng, dẫn thân để học hỏi thì mới gạt hái được chút ít nguyên lý của Trời Phật, từ sự loạn động cho đến giải thoát siêu sinh. Bé rất mãn nguyện lưu lại những câu vấn đáp ngắn gọn, bao gồm sự chấn động của vũ trụ và tâm linh cho các bạn quý yêu của Bé có cơ hội giải trí lành mạnh sau giờ động loạn của trường đời. Khuya thứ sáu Bé sẽ rời khỏi các bạn, xác xa nhưng tâm không xa.

Bé xin lưu lại một bài hát ngắn gọn:

Tạm xa

*Xác xa nhưng tâm không xa
 Tình Trời cao đẹp vẫn hòa với tâm
 Chẳng còn già trẻ thâm ân
 Thương yêu sống động uyên thâm cảm hòa
 Bé thơ cho đến người già
 Hồi sinh cõi Phật chan hòa yêu thương
 Cùng chung xây dựng tạo gương
 Sống vui cao đẹp yêu thương muôn loài
 Sống vui cao đẹp yêu thương muôn loài
 Sống vui cao đẹp yêu thương muôn loài*

Ngày 25 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Trong gia đình muốn tạo hòa khí thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, phải cố gắng nêu cao điểm Từ Bi của mỗi một người trong gia đình thì hòa khí sẽ được tràn ngập, sự thương yêu càng ngày càng gia tăng, thích hợp với thiên ý, sống chết có nhau, trước sau như một.

Hỏi: Điểm Từ Bi do đâu mà có?

Trả Lời: Thưa, bất cứ khía cạnh nào tốt cũng có thể khêu dậy điểm Từ Bi, hạnh ấy có sẵn trong mọi người, nó cũng là liều thuốc trị tâm bệnh. Mọi người trong gia đình đều biết được điểm tốt lẫn nhau thì hạnh đức sẽ tràn đầy trong gia cang, biến gia đình thành một ngôi chùa của càn khôn vũ trụ,

ảnh hưởng láng giềng và bạn bè càng ngày càng yên vui, làm một việc cho mọi việc đều tốt ở tương lai, không đề cao điểm sai của người mà sanh ra thù hận vô ích, tạo tự ái cho đối phương, biến thành gian dối bất chánh, âm khí sẽ tràn ngập trong gia cang, ma quỷ có thể lợi dụng bất cứ lúc nào! Mất hạnh đức sẽ chuốc lấy sự buồn tủi mà thôi.

Hỏi: Tại sao con người có thể trở nên người ác?

Trả Lời: Thưa, tự ái quá nhiều tự cô lập lấy tâm thân, cam lồ thủy vận không lưu thông đều đặn trong tâm hồn nữa thì mới nảy sanh ra ác ý, một là muốn tự hủy, hai là muốn hủy diệt người khác, không có lối thoát, luân hồi mãi mãi trong bể khổ trần gian hay là địa ngục, đã tối lại càng tối thêm, trí tâm mất vị trí phát triển.

Hỏi: Muốn giải quyết, dẹp bỏ tự ái thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, muốn dẹp bỏ tự ái thì phải tự cảm mồm hương về lãnh vực thanh tịnh sẵn có trong nội tâm, dứt bỏ tất cả ngoại lý sâu cạn từ bên ngoài đưa đến mà tự áp dụng ý niệm thanh cao hướng về nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, trong vòng sáu tháng thì mọi việc sẽ bắt đầu được yên, và tự ái sẽ từ từ tan biến mất, từ lời nói và hành động cũng sẽ thay đổi trong nguyên ý thanh cao. Cho nên Bé thường nói: *Bộ óc của loài người là vô giá, nó là vật báu của thời đại, tùy duyên độ hành.*

Hỏi: Độ hành là sao?

Trả Lời: Thưa, độ hành là bước trên những bước

đi thanh tịnh và sáng suốt.

Hỏi: Bé ra đi mọi người thương nhớ thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, mọi người thương nhớ Bé thì phải trì tâm tu luyện như Bé đồng hành đồng tu thì mới có cơ hội tương ngộ trong tâm, cũng như trước mắt phàm của hành giả.

Hỏi: Bé có sứ mệnh thiêng liêng gì không, sao mỗi khi Bé về đây cả nhà đều vui như dịp Tết, vậy Bé cho biết lý do?

Trả Lời: Thưa, khi Bé mang xác phàm về đây thì mọi người đều có cơ hội nhìn và kiểm chứng lại có phù hợp với lời đồn đãi ác ý của tình đời hay không? Và có cơ hội trực tiếp nghe những lời phân giải thanh nhẹ hòa khí, hồi sinh như dịp Tết. Bé có nhiệm vụ thiêng liêng quan trọng nhứt, là tự sửa mình từ tâm lẫn thân trong chu trình tiến hoá, ảnh hưởng mọi người tự hướng về sự cao đẹp thức tâm trong nguyên lý vô sanh và an vui.

Hỏi: Làm người có gì sung sướng nhứt?

Trả Lời: Thưa, làm người chịu tu sửa và tiến hoá tâm lẫn thân là sung sướng nhứt!

Ngày 26 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Người đời luôn luôn ước mong người đi trước lưu lại những gì quý báu nhất cho những người kế tiếp, nhưng những người kế tiếp không chịu hành tại sao?

Trả Lời: Thưa, những người kế tiếp đã có sẵn bản năng của chính họ, chỉ biết để hiểu và giải trí

vậy thôi. Cho nên chư Phật lưu lại vô số kể trong lời kinh kệ siêu việt tại trần, nhưng chúng sanh chỉ đọc thuộc lòng, hiểu để tự khai thác thì rất hiếm, chuyện thị phi và tỏ ý lo âu cho người khác thì rất nhiều, như chuyện anh chị em gia đình, lo quần quít nhưng kết quả chẳng đi vào đâu cả, quên đối phương đã có sẵn khối óc tinh vi, họ có khả năng tự lo, trong nguyên lý thiên nhiên và tự nhiên. Cho nên kinh kệ khuyên người đời tự thức, tự tu là vậy. Mình không chịu hiểu mình thì chẳng có ai hiểu mình cả, tình, tiền, duyên nghiệp bao quanh, để tận độ cho chúng sanh có cơ hội tự thức mà không hay, cứ lầm tưởng người khác phải lo cho chính mình, sanh ra tánh ý lại mà không hay. Cho nên Thiêng Liêng giảng cơ bút hay nhập xác cũng thường trách chúng sanh trì trệ và không lo tu là vậy.

Hỏi: Tại sao giờ ra đi của Bé lại thay đổi bất ngờ như vậy?

Trả Lời: Thưa, Bé đang sống trong sự bảo bọc của tình thương, cho nên duyên nào đến thuận tiện thì Bé phải tuân theo. Chuyện của Thượng Đế làm, chúng sanh không thể nghĩ bàn được. Cuộc ở hay đi cũng do tình thương sống động quyết định, đã nói là vô sanh thì không có sự nghĩ bàn về sống chết nữa, đi để độ, đi để đem lại sự an lành cho mọi giới. Phối hợp cả một nguyên lý tinh vi và siêu việt.

Hỏi: Siêu việt là sao?

Trả Lời: Thưa, không luận bàn mà hình thành. Đó là dung điểm tiến hóa của tâm linh, lúc nào cũng sống động, linh hoạt vô cùng, nó cũng là ánh

sáng Từ Bi Vô Sanh. Bé luôn luôn khuyên người đời, thiển nhiều trong ngày để có cơ hội tận hưởng ý thiện lành vô sanh của Bề Trên chiếu thức.

Hỏi: Chiếu thức là sao?

Trả Lời: Thưa, chiếu thức tức là Từ Quang của chư Phật, chiếu thẳng vào chơn tâm của hành giả, không học mà hiểu, không lo mà làm được. Cứ vậy mà tiến tới vô cùng sanh độ.

Hỏi: Sanh độ là sao?

Trả Lời: Thưa, sanh độ lúc nào cũng sáng suốt trong lành, chiếu giúp mọi nơi, ở thế gian thì có ánh sáng của bóng đèn, ở Thiên Đàng thì có Từ Quang, tức là Ánh Sáng Từ Bi.

Hỏi: Chư Phật, chư Tiên và Thượng Đế có giúp Bé không?

Trả Lời: Thưa, những vị cao quý ấy không giúp Bé thì Bé đâu có cơ hội trực diện với các bạn ở ngày nay.

Hỏi: Giúp bằng cách nào?

Trả Lời: Thưa, giúp bằng cách ban chiếu cho Bé lúc Bé hướng về họ, tức là Bé lúc nào cũng phải thiên giác về tâm linh thì mới nhận được sự ban chiếu tinh vi đó.

Ngày 27 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Bé được bình an đến nơi vào lúc nào?

Trả Lời: Thưa, Bé đã được bình an đến nơi vào lúc 11 giờ khuya 26-9-1991, mọi sự đều được bình an và tốt đẹp, thành thật cảm ơn và Chư Vị đã hỗ trợ.

Hỏi: Bé thường nhắc đến gương trí tuệ là sao?

Trả Lời: Thưa, gương trí tuệ là do hành giả tu luyện, công phu nhiều năm tháng đúc thành gương trí tuệ, sáng choang trong trí óc, cắt đứt mọi sự liên lạc trực ô thì ý niệm gian ác sẽ không còn nữa, kẻ hung hoá hiền là vậy. Chỉ có Trời, Phật và người tương giao hợp tác thì mới nung đúc thành gương trí tuệ, chặt đầu mà vô tội, tức là bộ đầu của hành giả đổi mới, tân trang khí giới tình thương và đạo đức, nghe qua thì dữ, nhưng kỳ thật là hiền lương và sáng suốt, chỉ có gương trí tuệ thì mới chặt đứt trọn lành được, và sẽ không tái phạm.

Hỏi: Tại sao tâm người đời dễ phạm luật như vậy?

Trả Lời: Thưa, trí chưa mở thì tưởng lầm là sự suy tư và việc làm của mình là đúng, cho nên ở đời này hay gây lộn, kỳ thị, sân si và thù hận lẫn nhau, biến thể của nó là xa cách và đau khổ! Làm cho xã hội bất ổn, những người này đều là thiếu trí, nên tu thiền trong một thời gian khá lâu thì mới có khả năng nung đúc và rèn trui thành gương trí tuệ sáng suốt được, tức là tu thiền nhiều thì lý mới vững, tâm mới yên, sự đảo điên sẽ dứt khoát.

Hỏi: Dứt khoát là sao?

Trả Lời: Thưa, dứt khoát là đã bước vào lãnh vực thanh tịnh của tâm thân, thì sự động loạn sẽ không còn vấn vương nữa.

Hỏi: Tại sao Bé không muốn bạn đạo đi đánh bài?

Trả Lời: Thưa, các bạn có dịp đến đây nên ăn thua cải tiến với Bé về chơn lý hơn là cờ bạc. Học

cờ bạc thì bị vắn vường và khó dứt khoát, cũng không khác gì nhiễm hồng trần càng ngày càng nhiều, lún sâu trong bùn lầy thay vì tự vươn lên.

Hỏi: Hồng trần là sao?

Trả Lời: Thưa, hồng trần là chiều hướng hoạt động theo luồng máu tham động của hành giả, phần trí tuệ điện năng sẽ bị giảm sút đi, mặt mày không nhẹ nhàng và thanh thoi.

Hỏi: Trong phòng của Bé có bàn Roulette để làm gì?

Trả Lời: Thưa, để nghiên cứu về phương trị nội khoa tâm lý của người tâm bệnh, cho nên Bé rất thích trực diện với bạn cùng chơi với Bé, để Bé có cơ hội giải tỏa điện năng ô trược của hành giả, trong lúc bực tức ăn thua với Bé. Cho nên ở đâu Bé cũng có bàn Roulette. Nó là một vòng tròn, thiên biến vạn hoá, mỗi bàn mỗi khác, thấy rõ con người tức là một con số, rơi vào điểm nào thì chỉ biết điểm đó mà thôi. Tất cả chợ đời là bàn Roulette, ai ai cũng có khả năng sống còn trong vị trí của chính mình. Cho nên ở đời này các giống dân màu sắc khác nhau, nhưng cũng đều phải chạy theo vị trí đã an bài mà định thức.

Hỏi: Định thức là sao?

Trả Lời: Thưa, định thức là sẵn có một tâm thức định đoạt, dự trù, hiểu biết việc mình sẽ làm.

Ngày 28 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Sự phát tâm thiện lành có ích cho cuộc đời không?

Trả Lời: Sự phát tâm nào hướng về thiện lành đều hữu ích, cho tâm lẫn thân và cả gia đình cửu huyền thất tổ, việc lớn chứ không phải việc nhỏ. Nó không phải là đồng tiền đếm được tạo nghiệp và mất phước. Người bo bo ôm giữ đồng tiền và không chịu làm điều thiện thì lúc nào cũng bị bứt rứt, lẫn quẩn trong sự chấp mê, khó tiến về nguyên lý vô sanh. Cho nên Bé thường nói: *Tu mà mang tiếng tu*, là vậy. Tu thì phải hành, tức là phải tự giải nghiệp tâm, không nên bám víu vào tiền tài danh vọng mà khổ! Đến đây với hai bàn tay không rồi cũng phải ra đi bằng hai tay không, chẳng có gì ôm giữ và tính toán được cả.

Hỏi: Ở đời này có một số người mưu tính từ xu từ các thì sao?

Trả Lời: Thưa, họ chỉ được sống trong sự đo lường giới hạn mà thôi, tâm Từ Bi không có thì làm sao làm đại sự, hướng về tâm linh, cho nên bộ óc của họ lúc nào cũng không thích ứng cho mọi người là vậy.

Hỏi: Thích ứng là sao?

Trả Lời: Thưa, thích ứng là cảm thích và ứng dụng, vừa nói ra là mọi người đồng ý, hoan hô ngay trong tâm thức, không còn sự lúng củng và nghi kỵ nữa. Thức hòa đồng chỉ có khai triển và không chán nản thụt lùi thì mới thấy rõ cuộc đời là tạm, đúng theo câu: *Thấy đó mất đó không tồn tại*, làm việc gì mà mình cảm thấy vui cho ba cõi, tức là thiên địa nhân hòa đồng là đại sự cho kiếp sống hiện tại và tương lai, tâm vàng hơn là đeo vàng nặng cổ và phải lo cất dấu.

Hỏi: Tiền của Bé là gì?

Trả Lời: Thưa, tiền của Bé là đò la tình thương, làm việc cho mọi người không công, nhưng vẫn có phước, sự sống lúc nào cũng vui hòa với các giới, tâm là trên hết. Cho nên Bé thường nói: *Có tâm là có tiền và có nhà vừa đủ sống cho một kiếp người.* Biết được điều này thì sự gian tham sẽ biến mất, không bám víu và tạo ra sự ô nhiễm cho khối óc, lúc nào cũng thơ thới thanh thản, hình như mới vừa phục vụ được một điều lành cho tha nhân.

Hỏi: Nói như Bé vậy thì khỏi cần lo cho vợ, chồng, con cái hay sao?

Trả Lời: Thưa, hướng thiện làm việc là lo mà không tính, còn lo mà không làm thì tự buộc tâm thân, trở nên quạu quọ, sân si và gây cản lẫn nhau, không tiến mà lại lùi thì gia đình không bao giờ vui cả. Hướng thiện thì lúc nào gia đình cũng vui, thanh khí tràn ngập hòa nhã, thương yêu, tự nó đánh bạt tâm ma. Cuộc sống sẽ được tràn đầy ý nghĩa thanh cao, Trời Phật chứng tâm thì vàng cũng không đổi.

Hỏi: Đạo có gì cao quý mà vàng cũng không đổi?

Trả Lời: Thưa, đạo là quân bình thông cảm ba cõi thiên địa nhân, chỉ có thẳng hoa thanh nhẹ, không có chiến tranh và cướp giựt như thế gian đã và đang làm, giành nhau từ tấc đất, nhưng có tâm lại không biết giữ, chỉ tạo khổ cho nhau mà thôi, rồi hội họp dàn xếp, chi bằng giữ tâm lo tu tiến, còn hơn kiếm tiền mà không yên. Vậy ta nên giữ tâm hơn là giữ vàng!

Hỏi: Nhiều người giàu có sang trọng, ra vô có kẻ hầu người hạ, tại sao Bé thấy họ khổ?

Trả Lời: Thưa, Bé thấy họ theo tiền mất tâm, có kẻ chỉ biết mưu lợi, nhưng kỳ thật tiền họ xài không hết, chết đi sống lại mười lần như vậy cũng xài không hết, nhưng họ không bao giờ chịu ngưng mưu lợi, cũng vì tập quán lối cuốn mà quên chơn tâm hằng hữu của họ. Cho nên Bé thấy họ càng ngày càng khổ thêm, có khi cầu xin và hứa với Trời Phật rất nhiều nhưng không làm được, cũng như: Xin Ông Trên độ cho cú áp-phe này xong thì sẽ dẹp bỏ giải nghiệp và tu luôn. Nhưng rất tiếc tánh nào tật nấy, không chịu thực thi lời hứa và cải sửa tâm thân thì cuối cùng khổ cũng hoàn khổ, chẳng bao giờ giải thoát được, mang gông cùm mà không hay!

Hỏi: Có tiền và có địa vị mà ai dám động, tại sao Bé nói gông cùm?

Trả Lời: Thưa, tiền, tình, duyên nghiệp ràng buộc không khác gì gông cùm, xiềng xích, tâm lúc nào cũng không yên, luôn luôn thủ thế hơn thua, bất cứ phản động lực nào động tới tiền, tình, danh lợi của họ. Còn người tu thì hướng về vạn sự bởi nhưt không, lúc nào cũng không bị ràng buộc bởi ngoại cảnh, nội khoa tâm lý yên ổn, thích sống hòa bình hơn là cạnh tranh vô ích.

Ngày 29 tháng 9 năm 1991

Hỏi: Ở đời này tại sao họ thích dùng câu: *Anh yêu Em?*

Trả Lời: Thưa, câu nói Anh yêu Em là sự ám áp của sự ham muốn cá nhân, cho nên trong một thời gian nào thì lại Anh ghét Em nhưng không dám nói ra, sợ đối phương tự tử, vì đối phương bị mất sự nương tựa và ý lại từ lúc ban đầu. Nguyên lý duyên nghiệp của Trời đã sắp đặt, để cho con người có cơ hội ăn năn sám hối mà tu, càng đi sâu càng thấy mình sai và trì trệ, nói một đường làm một ngã, cũng là con người ôm lấy cơ tạng tinh vi của Trời Đất, nhưng mà không biết yêu lấy mình trước hết, lại phát nguyện yêu người khác, sanh ra lo âu, ghen tương đủ chuyện, tạo khổ cho chính mình mà không hay, đến già rồi lại càng thấy rõ hơn, mấy chục năm lận đận yêu thương mà chẳng đi đến đâu! Hôn vía bơ vơ, lời cuốn bởi tình tiền, khi tỉnh khi mê, đến lúc nhắm mắt chẳng biết được lối nào thoát ra. Còn người tu thiền thì tự dứt khoát mọi việc yêu thương tạm bợ của đời đời, mà tự lui về thực chất thanh tịnh Từ Bi, mới hưởng được mùi đạo yêu quý thì sẽ không bao giờ bị mất và thay đổi, một lòng tin ở đạo thì vạn sự sẽ tốt đẹp và vạn sự sẽ thành trong thanh tịnh.

Hỏi: Người đạo lại than khổ thì sao?

Trả Lời: Thưa, người đạo mà còn than khổ thì mang tiếng tu mà thiếu tu, cần khổ để tiến thân, chứ không cần sướng để ù lì và mê loạn.

Hỏi: Bé ít ngủ trong đêm có khổ không?

Trả Lời: Thưa, Bé thiền nhiều thì phải bớt ngủ, làm việc hăng say về đạo tâm, Bé mới là con người thật sự biết yêu Bé trong thực hành và ảnh hưởng

người kế tiếp. Cứ vậy mà tiến hoá thì chúng ta sẽ kết thành một biển yêu của Thượng Đế, câu nói Anh yêu Em sẽ biến mất, không còn chuyện dâm tánh cá nhân, mà luôn luôn hướng về quần sanh tiến hoá, tâm thức lúc nào cũng cảm thấy vui và thanh nhẹ, sống trong sự tùy duyên trợ hành.

Hỏi: Trợ hành là sao?

Trả Lời: Thưa, lúc nào cũng sẵn sàng khai mở nguyên lý sanh tồn cho các giới, có cơ hội tự thức.

Hỏi: Bé viết nhiều có mỏi tay hay không?

Trả Lời: Thưa, xác phàm đã sống gần bảy chục năm mà còn viết được, Bé rất mừng. Trục nhớ lại, trước kia sư phụ của Bé tức là ông Đỗ Thuận Hậu, muốn viết ra rất nhiều nguyên lý tu học cho người đời, nhưng tay Ngài run, ngược lại Bé rất may mắn, vẫn còn viết được những lời thô thiển cho các bạn đọc chơi và giải trí trong lúc thanh vắng. Con người sống từ lúc có răng cho đến lúc không răng thì đã thấu thập biết bao nhiêu kỷ niệm của trường đời. Cộng với tâm đạo, các bạn càng đọc thì các bạn sẽ thấy, tâm thức của các bạn lại có cơ hội cùng đi với Bé, từ kiến thức này đến kiến thức nọ, vui hòa và giải tiến trong trật tự thanh tịnh và Từ Bi, tham thiền êm nhẹ, bớt lười biếng và sẽ nhận định rõ rệt hơn. Việc mình phải làm cho chính mình, tức là tu học và tiến hóa.

Hỏi: Nạn là gì?

Trả Lời: Thưa, nạn là một sự việc không thể lường trước được, người tu cũng phải thọ nạn trước khi nhắm mắt, nhẹ hay là nặng đó thôi!

Hỏi: Những người tỷ phú, tiền bạc đầy đủ, có thọ nạn không?

Trả Lời: Thưa, tiền càng nhiều thì nạn càng nhiều, dồn dập như sóng nhồi vậy!

Hỏi: Nếu tu mà phải thọ nạn thì tu để làm gì?

Trả Lời: Thưa, người chơn tu thì luôn luôn chấp nhận nạn tai, đức nhịn nhục lại càng được cao hơn, hiểu thiên luật thì xác phàm có nghĩa lý gì. Cho nên người chơn tu ra đi rất sáng suốt và nhẹ nhàng, lúc sống phần hồn đi được thì lúc chết chẳng có lo âu.

Hỏi: Bé nói ông Tư không xưng danh là sư phụ, sao Bé gọi là sư phụ?

Trả Lời: Thưa, ông Tư lúc nào cũng khiêm nhượng, nhưng trong tâm của Bé đời đời tôn kính người là sư phụ kính yêu của Bé, cũng là bạn đồng hành không chấp nhận sự mê tín dị đoan.

Hỏi: Mê tín là sao?

Trả Lời: Thưa, mê tín là nói cái có mà đành quên cái không, vạn sự khởi đầu bởi nhứt không, cứ thức trong không mà tu tiến thì mọi việc sẽ được yên vui.

Ngày 1 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Tâm cần tu hay xác cần tu?

Trả Lời: Thưa, trước hết là tâm, nhiên hậu xác mới được tu, tâm tu cho xác, chứ không phải xác tu cho tâm. Cho nên có câu: Tâm làm thì thân chịu! Cho nên người tu chơn hay khuyên người đời

nên ăn chay, tránh ác làm lành, dẫn thân học hỏi thì tâm Từ Bi mới có cơ hội phát triển, tham thiền nhập định thì định huệ sẽ tròn đầy, cứ nắm nguyên lý này chăm chỉ mà đi thì sẽ tốt!

Hỏi: Tại sao Bé không kể cảnh đẹp thiên đàng cho mọi người nghe?

Trả Lời: Thưa, *Thiên Đàng Du Ký* đã kể rồi, nhưng người đời chỉ đọc cho vui, rồi quên. Còn Bé thì khác, muốn mọi người thực hành như Bé, để tự giải nghiệp tâm trước hết, biết yêu thương mình trong chu trình tiến hoá, tức là quý yêu Trời Phật, nắm vững nguyên lý vô sanh thì sẽ không bỏ ngõ trước tình cảnh nào xảy đến, dù cho Thiên Đàng hay là Địa Ngục. Khai ngộ chơn lý thì cảm thức: *Phật, Trời, Người là một mà thôi, chẳng cầu chơn và chẳng mê giả*, chỉ có thực hành tâm trang khối óc, hào quang càng ngày càng nhẹ, kiến thức càng ngày càng rộng, sự mê chấp tự nó sẽ tan biến mất, tâm thức lúc nào cũng trong lành và vui đẹp, còn hơn là thấy cảnh đẹp mà không hiểu nguyên lý vô sanh, chỉ biết ca tụng rồi quên đi mất, không hành thì khổ cũng hườn khổ! Tu là do ý lực của hành giả thì mới đạt tới pháp lực!

Hỏi: Pháp lực là sao?

Trả Lời: Thưa, Pháp Lực là nguyên lý vô sanh thức tâm người hiền.

Hỏi: Ai là người hiền?

Trả Lời: Thưa, người hiền là người hướng thiện tầm đạo chơn tu.

Hỏi: Chơn tu là sao?

Trả Lời: Thưa, chơn tu là lúc nào cũng nhịn nhục khiêm nhượng, học hỏi và tiến hóa.

Hỏi: Tiến hoá là sao?

Trả Lời: Thưa, tiến hoá là đến lúc đi, đứng, ngồi, nằm cũng thiên luôn, không giờ rảnh thì mới khai tâm mở trí, thật sự khai ngộ.

Hỏi: Khai ngộ là sao?

Trả Lời: Thưa, khai ngộ tức là mở ra để tự hiểu. Cho nên người đi trước luôn luôn muốn chỉ cho người đi sau, nhưng người đi sau phải thực hành thì mới trọn hiểu thì sẽ không còn mê tín dị đoan, lúc nào cũng vững tiến trong thanh tịnh và an vui.

Ngày 2 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Tại sao khắp nơi đều có chiến tranh?

Trả Lời: Thưa, rất rõ rệt, con người từ lúc mới lọt lòng mẹ đến bây giờ, đều học hỏi chuyện bên ngoài, quên bên trong lâu ngày tạo ra nghiệp tâm, bắt buộc phải tự bảo vệ cho một khối mà mình thích, từ đó cạnh tranh và đòi hỏi quyền lợi của cuộc sống lý tưởng thích hợp nhất, biến thành nhóm này chống nhóm kia, hình thành đạo luật quyền sống chung. Cho nên phe nào cũng có lý do xứng đáng của chính họ, đều nằm trong tình, tiền, danh vọng mà thôi, quên đi sự thật của chính mình, tự kỳ thị đấu tranh vô lý, chứ kỳ thật con người là một khả năng trong vũ trụ, mà không chịu thức tâm khả năng tiến hoá của chính mình. Hôn làm chủ thể xác, sống trong Hiến Pháp của Trời Đất và lập hiến của cơ tạng, không chịu làm việc cho chính mình,

quên tình yêu thương và xây dựng của Trời Đất, phung phí hướng ngoại làm rối loạn nội khoa tâm lý, biến thể của nó là chém giết và đấu tranh, sanh ra lo âu và sợ sệt, cứ bo bo trong lý thuyết Dân Tộc, nhưng mà không biết Dân Tộc là gì? Thừa Dân Tộc là cuộc sống theo thủy thổ, tập quán từ lúc chào đời đến bây giờ, không hiểu nhiệm vụ của mỗi một con người tại mặt đất này là cơ hội cuối cùng để học hỏi và tiến hóa theo đà tiến của tâm linh, phải biết mình từ đâu đến đây rồi sẽ về đâu. Nhiên hậu mới bằng lòng bảo vệ quốc hồn của hành giả là thanh tịnh và thương yêu, nội khoa tâm lý sẽ được yên ổn, đức nhịn nhục càng ngày càng gia tăng, tự dẹp bỏ sự đua đòi ngoại lai mà thức hồn tự chấn chỉnh tâm thân, tức là tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ.

Hỏi: Tu thân là sao?

Trả Lời: Thừa, tu thân tức là tu bổ và sửa chữa sự khiếm khuyết của tâm lẫn thân, bổ túc cho sự tiến hoá của phần hồn. Tề gia là ổn định cơ tạng phù hợp nguyên khí của Trời Đất. Trị quốc tức là Quốc hồn ổn định tâm sáng thì tánh hư tật xấu cũng sẽ biến mất, tình tiền dâm loạn sẽ không còn nữa, quốc thái dân an, tánh tình cởi mở phát xuất từ trong nguyên lý Trời, Đất và Người chung hợp nghìn năm hòa bình sẽ không còn khó khăn. Bình thiên hạ là thức hòa đồng khai triển muôn người như một, đối đãi với nhau như một nhà.

Hỏi: Chuyện Bé nói rất dễ nhưng mà làm rất khó, tại sao?

Trả Lời: Thừa, tại vì chưa chịu làm thì thấy khó,

nếu chịu làm nó cũng là một tập quán tiến hoá, thay vì đấu tranh vô lý tai hại đến nền tảng tâm thân.

Hỏi: Muốn ổn định như Bé thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, thì phải thực hiện một kỳ công cho chính mình, pháp của Trời có sẵn, tâm của con người chịu nhận để tiến thân hay không cũng tùy duyên mà cải tiến lần lần.

Hỏi: Pháp có sẵn là pháp nào?

Trả Lời: Thưa, Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, phải đọc cho kỹ những chi tiết phải làm, hằng ngày thực hành thì mới tiến từ tâm lẫn thân.

Hỏi: Tại sao càng bàn bạc với Bé lại càng thấy dễ thương?

Trả Lời: Thưa, càng bàn bạc với Bé thì càng thương mến kỳ công của Bé đã và đang hành và đóng góp, cho nên Bé thường nói chuyện công đức không hoang phí là vậy.

Hỏi: Công đức là sao?

Trả Lời: Thưa, việc làm cống hiến cho chung mà không tính toán mưu lợi về tiền tình, lúc nào cũng sống động trong nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên.

Ngày 3 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Công Giáo là sao?

Trả Lời: Thưa, lấy công tâm hướng nhận giáo lý minh bạch của Chúa đã ban, cho nên người Công Giáo luôn luôn phải nghĩ việc hữu ích cho chung, với một công tâm thành thật.

Hỏi: Phật Giáo là sao?

Trả Lời: Phật Giáo là người hướng thiện tâm thân nhẹ nhõm, nhận lời giáo huấn Từ Bi của Đức Phật qua kinh kệ, phân giải trí óc minh chánh, ăn năn sám hối, dẹp bỏ thị phi sắc tướng, giữ tâm thức mà hành sự.

Hỏi: Còn các đạo khác thì sao?

Trả Lời: Thưa, thầy thầy cũng đều nằm trong nguyên lý Từ Bi, khai triển tâm thức thì mới có người theo để tu tiến. Nói chung cũng đều là pháp của Trời ban, duyên nào thì hợp với pháp ấy, không thể buộc ai theo ai cả, tùy tâm mà thức, tùy duyên mà hành, lẽ công bằng lúc nào cũng sống động cả. Kỳ thị đạo này đạo kia là một đại tội, tự gây chia rẽ, tình Trời phân tán, phước mỏng cô đơn.

Hỏi: Đạo lớn có mạnh hơn đạo nhỏ không?

Trả Lời: Thưa, lớn nhỏ như nhau, chỉ có một cái tâm tu tiến chứ không phải số người đồng tu tiến. Chỉ có một người chịu tu là tiến, đó là luật công bằng của Trời Đất, không kỳ thị phe phái, lấy nguyên lý vô sanh mà tiến thân, thức hòa đồng và bình đẳng thể hiện trong tâm thì mới có cơ hội tu.

Hỏi: Có người bỏ vợ con đi tu thì sao?

Trả Lời: Thưa, người thức tâm tự giải nghiệp, để cứu và giải nghiệp tâm cho những người kế tiếp bằng hành động dứt khoát, trì tâm khai triển nguyên lý Vô Sanh, nhịn nhục hành đạo, giải quyết bằng một kỳ công thực chất, là tu trong thanh tịnh, khai quang trí óc sáng suốt và minh mẫn, đến khi nhắm mắt sẽ không còn lạc đường trong cảnh giới bơ vơ nữa.

Hỏi: Động tịnh là sao?

Trả Lời: Thưa, người không tu thiền thì động tịnh vô thường, trí óc khó minh mẫn, hay cầu xin và lợi dụng, còn người hành thiền chơn chính thì tự giải tỏa, sẽ không còn động và tịnh nữa, lui về thực chất vô sanh của phần hồn chính giác, từ quang quang chiếu đời đời, không còn mê chấp và lo âu nữa, đêm ngày chăm chỉ lo tu thiền thì sẽ đạt pháp, nói ít hành nhiều thì mới dễ thông suốt nguyên lý vô sanh, như lai chơn thức sẽ hòa đồng.

Hỏi: Bé làm việc cho chín phương hay mười phương?

Trả Lời: Thưa, Bé đang mang xác phàm cấu trúc bởi chín phương Trời, tự nhiên phải khai thác và phát triển theo nguyên ý sẵn có.

Hỏi: Chín phương Trời là từ đâu đến đâu?

Trả Lời: Thưa, từ Đông-Nam Tây-Nam Đông-Bắc Tây-Bắc, cộng với trung tâm sinh lực là chín phương.

Hỏi: Mười phương Phật là sao?

Trả Lời: Thưa, giải thoát từ chín phương Trời, trở về với thực chất vô sanh như lai sống động, diu tiến tâm linh thoát vòng lục đạo luân hồi, chín phương cộng với phương hướng giải thoát là mười.

Hỏi: Ai sanh ai diệt?

Trả Lời: Thưa, biết được chơn lý vô sanh thì sẽ không còn luân hồi sanh diệt nữa.

Ngày 4 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Thiên cơ là gì?

Trả Lời: Thưa, thiên cơ là sự thay đổi của mặt

đất cũng như: Động đất, núi lửa, bão lụt, chiến tranh không thể lường trước được. Đó là nạn của mặt đất, hậu quả của sự phung phí chung. Con người tưởng lầm là mọi việc trên đời là thật, đua nhau tranh giành phung phí mà không hay. Cho nên con người xảy ra bệnh hoạn bất cứ lúc nào. Đó là nạn của nhơn sinh, nếu muốn tránh nạn thì phải tu giải thoát, tức là chú ý phần hồn nhiều hơn là của cải. Thoát khỏi cảnh hồng trần thì sẽ không lo sự sụp đổ của mặt đất, thiên thức xuất khỏi tâm đời và thân đời thì sẽ khỏi bị lường gạt phỉnh phờ bởi ngoại cảnh, chạy đi đâu cho khỏi lưới Trời bao vây, thức tâm và tự thiên giác là điều cần yếu. Bé thường nói: *Chẳng có một ai có thể mang theo một xu ra khỏi quả địa cầu này.* Của Trời thì phải trả lại mặt đất, kể cả thân xác hiện hữu, lo chi mà phải chọn đất sống, lo tạo phúc điền, hướng thiện, khai tâm mở trí, Từ Bi thật sự là điều rất cần thiết cho cuộc sống siêu giác tương lai của phần hồn, chọn đất lành mà sống, sẽ không còn ỷ lại bơ vơ nữa, chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, giữ tâm tu tịnh tiến hoá là chánh!

Ngày 5 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Hôm nay chúa nhật, ngày nghỉ khỏe của mọi người, sao Bé lại viết?

Trả Lời: Thưa, ngày nghỉ khỏe của bạn đạo chung thiên, tức là ngày làm việc tâm linh của Bé đối với bạn đạo, nung nấu chung sống hòa bình với các bạn trong tâm thức nhập định tham thiên, chung vui

trong một nếp sống mới, thanh khí hòa hợp với các giới, thanh lọc tâm thân, một ngày hoan lạc của Trời ban, càng thanh tịnh lại càng sáng suốt, nguyên lý vô sanh sẽ tràn ngập trong tâm thức, chẳng ai ghét ai, nhưng chỉ biết vui hòa và tu tiến, khêu dậy tâm Từ Bi càng ngày càng lớn rộng, tâm thức biến thành dinh thự thanh nhẹ của Trời Phật, nó cũng là nhà và thiên đường của chúng sinh, lúc nào cũng sẵn sàng phát tâm tận độ, giúp đỡ mọi người bước vào thềm đạo lý thương yêu và xây dựng cho chung, nền tảng và căn bản của loài người sẵn có, chỉ có tu để lập lại trật tự mà thôi.

Hỏi: Biết ăn uống, biết chơi vui là đủ rồi, còn lập lại trật tự gì nữa?

Trả Lời: Thưa, lập lại trật tự tâm linh thanh tịnh và sáng suốt, là điều cần thiết nhất trong cuộc sống cảm thông ba cõi, giữa Trời, Đất và Người. Đó là hạnh phúc an lành nhất của tâm linh, ý nghĩa trong lành của ngày chúa nhật. Chúa là chủ trương thanh nhẹ, nhật là sáng suốt ban chiếu mọi nơi, trong cơ tạng tinh vi của Trời Đất hình thành, gom gọn trong nguyên lý vô sanh thực hành chánh pháp, tức là một pháp cho tất cả các pháp, khứ trước lưu thanh, hòa hợp trong một nguyên lý chung tiến hòa bình từ tâm lẫn thân, thanh tịnh tự giác và giác tha rõ rệt.

Hỏi: Giác tha là gì?

Trả Lời: Thưa, giác tha là biết được người khác cũng đang chung sống như chúng ta, thức hòa đồng lại được mở rộng, tâm Từ Bi sống dậy tràn đầy tình thương yêu và xây dựng, hằng tuần muốn gặp

nhau, có dịp chung hợp hòa bình trong tâm thức, tu thiên có cơ hội khai thác nguyên lý thâm sâu trong giây phút thanh tịnh đã thành đạt.

Hỏi: Tình cảnh giữa chồng vợ, anh chị em và con cái xa cách lâu năm, nay tái ngộ thì sao?

Trả Lời: Thưa, các phương diện đều vui mừng khôn tả, giây phút thiêng liêng sung sướng như trên đời, con gặp cha, vợ gặp chồng, anh em đoàn tụ, thâm tình bộc lộ sự thương yêu mến cảm không bờ bến, giây phút thật sự tha thứ và thương yêu và cảm động, không biết nói gì hơn, cảm thức sự bình an là quý.

Hỏi: Người đạo tu chứng ngộ được Đấng Cha Lành thì sao?

Trả Lời: Thưa, người tu đạo thiên chứng ngộ được Thượng Đế thì tức khắc được tràn ngập sự thương yêu trong tâm, trực diện với Ngài chỉ có nghe lời giảng dạy âu yếm thấu triệt tâm hồn của hành giả mà thôi. Cho nên Bé thường nói: *Chỉ có thực hành thì mới có kết quả tốt đẹp ở tương lai.*

Ngày 6 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Bé đi khắp các nơi, có nơi nào tốt như?

Trả Lời: Thưa, khắp các nơi trên thế giới đều động loạn, chỉ có nơi chơn tâm là tốt lành như.

Hỏi: Chơn tâm ở chỗ nào?

Trả Lời: Thưa, chơn tâm sáng rực, khỏi trung tim bộ đầu ba tấc, khỏi sợ mất an ninh và lo âu nữa, chỉ có nơi này là an toàn như, chỉ có người chơn tu thì mới chịu đi đến đây, bằng lòng sống

nơi đây, sau chuỗi ngày khổ luyện tâm thân, chăm chỉ mà đi thì mới đến nơi, thanh nhẹ như trăng tròn tươi vui, cảnh vật siêu nhiên hùng vĩ. Cho nên Bé có nói câu: *Vui chơi một kiếp rồi thăng tiến*. Vui chơi tức là thiên một kiếp rồi cũng đến nơi. Đối với người tu thiên Vô Vi, vui chơi của họ tức là thiên, chơi vui với nguyên lý sanh tồn thanh nhẹ. Cho nên người tu Vô Vi đến giờ là tự động đi ngồi thiên, bất cứ nơi nào trên mặt đất này. Luôn luôn tự gặt hái được hành trang thanh nhẹ, còn hơn là ôm tiền bạc nặng trọc lo âu! Bớt làm chuyện đời, xây dựng tâm thân nhiều hơn, trí mở óc sáng, sân si biến mất lúc nào không hay. Mỗi lần thiên là mỗi lần uống thuốc trị tâm bệnh, thuốc lành chỉ có Trời Đất khai thông mới có, điện năng siêu nhiên, viên hống hòa hai tám, là thuốc trường sanh, giúp phần hồn tiến hoá.

Hỏi: Viên hống hòa hai tám là sao?

Trả Lời: Thưa, viên hống thanh điển hồi sinh tròn trịa, không đời không đạo kết thành vô cực khai minh, chơn tình bộc phát, Từ Bi thuyết pháp phân lời giả chơn, độ tha tại trần, sống vui hòa bình, hành trình mở rộng, bằng lòng chấp nhận bất cứ trở lực nào xảy đến, Từ Bi hoá giải khai thông, một lòng tu tiến, giải phiền thanh nhẹ.

Ngày 7 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Tình yêu thương giữa mẹ và con thế nào?

Trả Lời: Thưa, tình yêu thương giữa mẹ và con

lúc nào cũng âu yếm và gần gũi nhưt, vì lúc chưa sanh ra đã sống chung, cùng tiến hoá từ bước một trong bào thai bụng mẹ, nguyên khí Trời Đất đã cảm hoá từ nhịp một, tình thương yêu vui mừng, cầu xin cho con được bình an. Sau chín tháng mười ngày, nguyên tướng lai tốt đẹp, tình mẹ con rất đậm đà và cao quý, thương nhớ nhau vô cùng, không có một trở lực nào ngăn cách, nó nằm trong luật yêu thương của Chúa đã ban, ơn phước vô cùng mới có cơ hội tương ngộ trên mặt đất này. Cho nên Bé khuyên người nên báo hiếu, thay vì tiếp tục hành hạ người mẹ yêu quý, có một không hai của suốt cuộc đời.

Hỏi: Báo hiếu bằng cách nào?

Trả Lời: Thưa, muốn được trọn lành thì phải tu tâm dưỡng tánh, tiến hoá từ nhịp một, giải nghiệp thăng hoa, thương yêu trọn lành, cảm thức kỳ công cấu trúc tạo thành, biến yêu sống động, bảo trọng tâm thân mẹ già không uống tiếc, công ơn nhịn nhục, mang nặng đẻ đau, tạo thành một ánh sáng Từ Bi, tốt đẹp. Biết thương quý công ơn của mẹ hiền, tức là quý mến tình cao quý của Trời Đất và Người, chung hợp trong một ý thức thanh cao, nhận được sự tiến hoá bền vững. Biết được tình yêu thương của mẹ hiền thì mới biết thương yêu và giúp đỡ bạn đạo hay là người đời. Người mẹ hiền lúc nào cũng không muốn làm phiền con trẻ quý yêu, nhìn thấy con hiền mẹ vui, chỉ có chịu tu sửa tiến hoá thì mới thuận tình, thương yêu và đền đáp công ơn trời biển được.

Hỏi: Có phải học giỏi thì mới đền đáp công ơn

ấy chăng?

Trả Lời: Thưa, tu thì phải học, để nuôi dưỡng đức nhịn nhục càng ngày càng tăng, phù hợp với nguyên lý sống động của tâm thức yêu thương, con học giỏi cũng nhờ đức của mẹ hiền đã ban. Mẹ càng mẫu mực Từ Bi thì con càng được hưởng nhiều ân phước, niệm Phật tưởng nhớ mẹ hằng ngày thì sự tiến hoá của tâm linh sẽ không khó khăn, nếu nghịch lại thì sẽ hỏng hết. Càng nghịch thì sẽ càng tự ái, tự giam hãm mình mà không hay, sẽ bị ràng buộc bởi những ý tưởng bất chánh ngoại lai, từ bên ngoài đưa vào đầy đoạ tâm thân mà không hay, nội khoa tâm lý không ổn định, khó, khổ suốt kiếp làm người, lúc nào cũng bị vắng tình yêu thương chánh giác. Cho nên người học lớp cao trước khi ra trường thì phải học triết lý sanh tồn, chờ khi khảo hạch bất ngờ của giáo sư, hiểu được nguyên lý đời đạo song tu thì học bất cứ ngành nghề nào tiến thân cũng dễ dãi, chí tâm tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ là vậy.

Ngày 10 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Lúc Bé thiên Bé, có nhận thấy sự ban chiếu của Bề Trên và nhắc nhở của bạn đạo không?

Trả Lời: Thưa, lúc nào thiên Bé cũng nhận được sự hoá giải của Bề Trên và ý thiên lành của bạn đạo hướng về Bé và cầu xin cho Bé bình an. Càng cảm thức điều này thì Bé càng phải tu, để đóng góp cùng bạn đạo và hiểu hạnh tu học đối với Bề Trên.

Hỏi: Tại sao Bé sống gần sòng bạc?

Trả Lời: Thưa, mọi người đang sống trong sòng bạc, không hơn thì thua mà không hay, còn Bé sống gần sòng bạc mà hằng ngày chơi cờ bạc giả với bạn đạo, mới tìm ra được sự xáo trộn nội khoa tâm lý có thể đưa con người đến chỗ điên cuồng mê loạn. Vì mê sự hơn thua của trường đời như cờ bạc hơn thua, buồn vui bất thường, cũng bị xáo trộn nội khoa, óc không thông, trí không mở, tất cả nằm trong tâm thức của con người. Ngược lại, nội tâm của Bé không còn sự hơn thua, cho nên Bé có quyền đi đến đâu cũng không sợ mất chơn tâm và sự liên lạc triển miên hướng về tâm đạo.

Bé thường khuyên người đời không nên say mê cờ bạc mà hại thân, say mê đạo pháp thì mới mở đường thức tâm và không bao giờ bị trầm ngâm khó tiến. Biết rõ điều này thì mới rõ phần hồn tu tiến thì nháy mắt thấy rõ mọi điều lợi hại cho tâm thân. Cho nên Bé nghiên cứu về môn Roulette, Bé mới thấy rõ nguyên lý, mỗi nháy mắt, không khác gì hòn bi Roulette rơi vào số nào thì chịu số ấy thôi. Nhưng số nào cũng hợp lý và đặc pháp của chính nó, nó cũng có ăn có thua, nằm trong nguyên lý sanh trụ hoại diệt và hồi sinh. Chơi để hiểu, xem để tường thì không sao, còn ôm của đi cờ bạc thì không nên. Bé đã chứng nghiệm và thực hành rõ rệt, đóng góp với bạn đạo như trên. Kết luận, chỉ có tu là sướng nhất trên đời này.

Hỏi: Những người lo làm giàu thì sao?

Trả Lời: Thưa, những người lo làm giàu mưu lợi cá nhân, ích kỷ, trầm luân trong sự mê chấp, cuối

cùng khổ hơn người tu, cũng không khác gì người bị thua cờ bạc. Bé thường nói: *Khổ! Khổ! Khổ! thì mới chịu bước vào biên giới của Phật Pháp mà tu*, thua lỗ thật đau thì mới nảy ra ý nguyện dứt khoát, biết rõ tham là gì? Đang làm việc này đủ ăn, lại mưu đồ việc khác, cũng như một cây chèo mà trách nhiệm chống cho hai chiếc xuồng thì làm sao tới nơi.

Hỏi: Lỡ rồi thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, phải áp dụng hai chữ dứt khoát thì mới có cơ hội giải nghiệp tâm mà tu, dập tắt ý niệm làm giàu, quay vào nội tâm, tái lập cơ nghiệp sanh tồn của phần hồn thì mọi điều sẽ được giải quyết trong nhện nhục thăng hoa.

Ngày 11 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Người tu thiên có gì đặc biệt hơn người thường?

Trả Lời: Thưa, người tu thiên có thể làm một việc cho mọi việc, xây dựng nền tảng đại chí, đại dũng, khai mở chánh khí rõ rệt.

Hỏi: Lấy gì chứng minh?

Trả Lời: Thưa, tu thiên Vô Vi có mắt, mũi, tai, miệng như mọi người trên mặt đất, hành đúng pháp không áp chế tứ quan, ngũ tạng bằng một luận thuyết tạo uất khí ở bên trong, ngược lại sẽ hanh thông trên mọi mặt, phá mê, phá chấp, tiến hoá vô cùng, thấu triệt chánh khí Trời ban, mâu ni châu bùng sáng, khối óc minh mẫn, sống gọn, thanh nhẹ,

ảnh hưởng xung quanh, thay đổi mê chấp trở thành thức giác và hòa đồng, thật sự biết thương yêu chính mình và quý trọng Trời Phật cùng như sinh, tình thương dào dạt tận độ chúng sanh, tức là làm một việc tu cho tất cả mọi việc trở về thanh tịnh ở tương lai, nắm được, rời được và chứng nghiệm được, ẩn tàng trong tâm thức của người thực hành chơn pháp Vô Vi.

Hỏi: Người tu Vô Vi cần phải cầu xin van vái tha lực hỗ trợ sự tiến hóa hay không?

Trả Lời: Thưa, không cần làm phiền ai hết, chỉ có chăm chỉ thực hành đúng pháp thì trình độ tiến hoá đến đâu cũng đều có ánh sáng Từ Bi ban chiếu và tận độ. Chỉ có lo tu thì sẽ sớm đắc, ngược lại, cầu xin mà không hành thì sẽ bị trì trệ tâm thân bất ổn, không biết thương mình, chẳng giúp được ai ở tương lai, rất oan uổng cho một kiếp người có sự hiện diện trên mặt đất này.

Ngày 12 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Hôm nay có nhiều người đến thăm Bé thì Bé nghĩ sao về họ?

Trả Lời: Thưa, tình thương tu học của bạn đạo đã từ từ bộc khởi sự nhớ nhung. Cho nên các nơi lân cận muốn đến thăm Bé là chuyện thường tình, Bé lúc nào cũng sẵn sàng đón tiếp những bạn thương yêu của Bé, tình thương thật sự của Trời ban, ai ai cũng sẽ vui được tái ngộ và phấn khởi ra về, tiếp tục tu học, xem những gì cần muốn xem và biết

những gì cần muốn biết, cộng với những sự thắc mắc Bé đã viết sẵn để hầu bạn. Cuộc vui sẽ có khi bạn đạo đến nơi, vừa tâm lẫn thân, cũng sẽ được đổi mới, hít thở khỏe mạnh qua khí biển tràn đây, giải tỏa tất cả sự thắc mắc của nội tâm, vui để học rõ ràng, trở về địa phương chỉ lo thiên để sớm thức. Những lời của Bé đã phân giải, tận tình thương yêu, mọi người muốn xem nhà mới của Bé ra sao, thao thức muốn xem thử một lần cho biết, kỳ thật nhà thì lúc nào cũng vậy, nhưng tâm tình thương là quan trọng. Trọng yếu của Vô Vi là do tâm, hằng đêm thiên chỉ hướng về chơn tâm đạo mầu mà thức giấc, tự nó thông suốt lấy chính nó, hiểu rõ nguyên lý có có không không mà đạt thức vô sanh, chẳng còn bận bịu tình đời tạm bợ nữa.

Tại đây có hai cảnh khác nhau:

- 1.— Cảnh thiên tạo, biển cả mênh mông
- 2.— Cảnh Casino, như tạo thu hút quần chúng tham dự trong cuộc bài bạc ăn thua.

Người tâm đạo thì hướng về tự nhiên mà cảm thức tình Trời. Người đời thì chỉ biết chung vui và hưởng thụ. Đời đạo thể hiện rõ rệt trong tâm người tu thiên. Đã nói là tu thiên thì ở đâu cũng vậy, tâm chẳng có ăn thua, xem để hiểu khả năng của con người là vô cùng, khối óc của con người không bao giờ chịu thua nghịch cảnh, từ hoàn cảnh hoang vu trở nên một nơi tráng lệ, thích hợp nhu cầu ham thích của mọi người.

Hỏi: Bước vào sòng bạc muốn ăn tiền thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, giữ tiền và không đánh bạc tức là ăn tiền, ra về yên ổn khỏi lo sợ mất còn nữa, tiếp tục tu tiến.

Hỏi: Đánh Roulette với Bé thì sao?

Trả Lời: Thưa, chơi với Bé thì sẽ được hưởng từ quang thanh nhẹ và an vui, hiểu rõ nguyên lý tiến hoá từ điểm một mà tu.

Ngày 13 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Không đánh bài, không làm việc, lấy gì để sống?

Trả Lời: Thưa, Bé làm việc hằng đêm và hằng ngày. Hằng đêm tu thiền, hằng ngày viết sách, giúp mọi người yên vui khi họ chịu đọc mục *Bé Tám*, tu thân bố thí chơn ngôn. Trời và bạn đạo không bỏ Bé thì Bé cũng có cơ hội sống chung trong quả địa cầu này. Tiền thật xài bần hơn, tức là tiền Trời cho, duyên phước tràn đầy, người người quý mến, như hạt mâu ni châu của Vô Vi, lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ bạn đạo, vô quái ngại.

Hỏi: Bé tuổi đời càng ngày càng nhiều, làm sao phục vụ được?

Trả Lời: Thưa, tuổi Bé nhiều, tâm Bé nhẹ, trí Bé mở, thân Bé yên, tinh thần phục vụ Bé có thừa, lúc nào Bé cũng tùy duyên trợ hành, nói cho họ nghe để họ tự thức, là điều cần thiết trong vũ trụ quang này.

Hỏi: Lúc nào cũng muốn hỏi Bé và cũng thương Bé tại sao?

Trả Lời: Thưa, Bé rất bình đẳng và giản dị, không có điều bộ hình thức bề ngoài, chịu sống vui với mọi người, cho nên Bé được nhiều người thương. Bé không chịu sự bất công đối đãi giữa con người và con người.

Hỏi: Bé có biết thương Bé không?

Trả Lời: Thưa, Bé biết thương Bé, Bé mới chịu tu suốt đời, ăn cơm Trời nói chuyện tu.

Hỏi: Bé thấy Bé ngu không?

Trả Lời: Thưa, Bé thấy Bé càng ngày càng ngu, nói chơn lý không tính tiền, bằng lòng học ngu để tiến. Nguyên lý thanh tịnh là ngu nhất trần gian này. Cho nên những vị Phật gỗ đều ngu, người thế gian đặt ở chùa nào thì chịu ở chùa đó, không dám cãi thiên hạ đến cúng bái, van vái cầu xin, nhưng ngồi yên, không nghe và cũng không nói, thành hay bại cũng do tâm của hành giả mà thôi. Ông chủ chùa thâu lợi lộc cúng bái nhiều hơn ông Phật gỗ, cứ vậy mà duy trì cho đến ngày hôm nay, lòng tham làm mờ mịt tâm can của hành giả, không tu không tiến nhưng chỉ nuôi mộng ý lại. Thức tâm lại chỉ có nực cười mà thôi. Người tu Vô Vi hành từ tâm ma đến tâm Phật thì phải nhiều sự chua cay khổ nạn mới có cơ hội vượt khỏi cõi trần mê chấp.

Ngày 14 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Người đời không thấy hình không tin thì sao?

Trả Lời: Thưa, cho nên họ tin cái có, nhưng mà xét kỹ lại nó là không, mất công mà không bao giờ

đến đích, tự bắt buộc mình tin vào chuyện không bao giờ có cả, cho nên lận đận suốt đời mà không hay biết gì! Còn dốc lòng tu thiền thì từ cái nặng trước, nó sẽ biến thành thanh nhẹ, dứt khoát với mọi sự cám dỗ của đời, tiến hơn và cảm thông trước thanh rõ rệt, hắc bạch phân minh, đến lúc nhắm mắt thoát ly để dãi, chấp nhận trong chu trình tiến hoá, quán thông được tánh tình của chính mình, ăn năn sám hối, tâm thân nhẹ nhàng.

Hỏi: Ở thế gian, họ thường quảng cáo nhiều chuyện hay ho, tốt đẹp, có nên tin không?

Trả Lời: Thưa, vạn sự trên đời là không, không nên vội tin và nắm bắt, óc nặng, tâm trĩu và khó tiến, nên quay vào lãnh vực chơn tâm mà tu học thì càng ngày càng giải tỏa được sự mê lầm của chính mình. Khi muốn tin một việc gì thì phải xét khối óc của đối phương, chính họ đã thức giác chưa thì mới định được đúng hay là sai. Người tu thiền phải tự thức thì cuộc sống sẽ không bị sự đua đòi dẫn sai.

Hỏi: Ở đời này họ hay mừng sinh nhật, tại sao?

Trả Lời: Thưa, mừng sinh nhật là ngày vinh quang được làm người, vui với tạm cảnh, cho nên họ ăn tiệc, bánh trái, rượu chè chơi vui, rồi hi vọng sống lâu, nhưng kết quả chỉ có sống tạm trong một thời gian qui định của Trời Đất, của thiên trả địa là vậy. Không tu thì sẽ không biết lối về thanh nhẹ và giải tỏa phiền ưu trong nội thức, khổ cho đến chết vẫn còn khổ! Chẳng biết được mình sẽ về đâu! Còn tu xuất hồn đánh lễ Phật hằng đêm, nung nấu ý chí giải thoát, lâu ngày sẽ rõ vị trí tiến thân.

Ngày 15 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Hôm nay bạn đạo Montréal ra về, Bé có gì nhấn nhủ không?

Trả Lời: Thưa, Bé đã họp mặt vui với họ rồi, muốn họ tiếp tục trên đường tu, tự mình thấu triệt luật như quả mà tu, không nên nghe đầu chạy theo đó, mất đạo và sẽ mất mình luôn, bất trung bất tín với chính mình, luật tự nhiên nó sẽ tạo cho gia cang bất ổn. Bé quý thương mọi người, luôn luôn muốn mọi người tiến thân trong thực chất sẵn có của chính mình.

Hỏi: Thực chất là gì?

Trả Lời: Thưa, thực chất là khả năng thanh tịnh của mọi người đều có, nếu chịu từ bỏ tánh hư tật xấu của chính mình, tâm thức trong lành giúp cho thân yên tâm ổn, tự mình phát triển thay vì áp dụng lý thuyết ngoại lai, không tự chủ được, đức nhịn nhục biến mất, tạo nghiệp cho tâm, khó khổ suốt kiếp làm người, cười cũng không ra cười và nói cũng không ra nói, lặn độn lao đao bước vào động loạn, tự rơi vào phạm vi eo hẹp, mất cả tình Trời cao quý hằng hữu trong tâm. Sống làm người mà biến thành ma là vậy.

Hỏi: Ma là sao?

Trả Lời: Thưa, ma là tâm bị lường gạt quá nhiều về tiền tài, danh vọng, sân, si, mê loạn, ánh sáng Từ Bi bị thu hẹp, quên Trời Phật, chỉ biết lý luận theo sự thành bại hư vong của đời, không rõ nguyên lý vô sanh của chơn hồn, đồng tiền sẽ phá chìm tâm thức của hành giả mà không hay, tự ái động

loạn. Nếu chịu tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì từ từ sẽ tự khôi phục lại vị trí tốt đẹp và vinh quang của chính mình, tức là từ bỏ nghiệp duyên, dứt khoát hướng về giải thoát thì suốt kiếp làm người sẽ được an vui. Thiên nhiên đức nhịn nhục càng ngày càng gia tăng, khó khăn chẳng còn, biết sống vui trong hạnh Từ Bi của Trời Phật.

Ngày 16 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Tại sao họ cứ nghĩ Bé sai mà họ không biết nghĩ họ sai?

Trả Lời: Thưa, vì họ chưa biết cái sai của chính họ, họ còn thích lo việc của người khác, cho nên họ còn bị nóng nảy, khó hòa hợp với mọi người, ngược lại, muốn điều khiển mọi người, đó là tâm ma chứ không phải tâm Phật, duyên nghiệp trầm trọng không lo giải nghiệp mà đi lo việc của người khác là sai, bàn bạc chơn lý của Phật Tiên, còn chơn lý vô sanh của chính mình lại quên mất, ngũ tạng bệnh hoạn không yên, nghiệp thân không cứu được, tà ý tràn đầy, Từ Bi không có, lừa thầy phản bạn, vậy giúp được ai mà lo chi những điều vô ích. *Bản thân bất độ hà thân độ*, chính mình mà cũng không biết thương mình, ăn bậy nói bạ, bộ gan không ổn, thần kinh không định, nội khoa tâm lý rối loạn, nói chuyện thánh thần đâu không thấy, nhưng con ma sợ sệt vẫn sờ sờ trong tâm, mình tự giết mình mà không hay, học chuyện Trời Phật mà

chưa bao giờ thành Phật, uất ức khổ tâm vẫn bị bao vây, mê chấp thị phi đủ điều. Phật có nói: *Ứng vô sở trụ, nhi sanh kỳ tâm*, tức là hứa hay là thị phi không thấy ghi vào đâu, nhưng tâm phải gánh chịu, lúc nào cũng lưu luyến trong tâm.

Hỏi: Thị phi là sao?

Trả Lời: Thưa, thị phi là tự thoát ra những lời bàn bạc của người khác, chuyện của chính mình lại không lo, cho nên Bé nói: *Ấn cơm Trời nói chuyện người khác, xưng danh tu mà thiếu tu*, là vậy. Nghe qua thì có thể định rõ vị trí của hành giả rất rõ rệt.

Hỏi: Lời của Trời Phật thì sao?

Trả Lời: Thưa, lời của Trời Phật thì Từ Bi, từ quang chuyển thông cho hành giả tự thức. Hào quang của Trời Phật càng ngày càng sáng choang, độ tha tại trần, không tạo phần chia rẽ và mê chấp không lối thoát, không chê bai và chẳng có khen tặng. Tự thức là chánh, ánh sáng Từ Bi lúc nào cũng quang chiếu cho kẻ mê cũng như người chấp, hành giả chịu ăn năn sám hối, hướng về từ quang của chư Phật thì sẽ được tận độ, minh tâm kiến tánh mà tu.

Hỏi: Những người đã tự cho người khác là thầy của mình thì sao?

Trả Lời: Thưa, tự mình phát tâm kính yêu gọi người khác là sư phụ hay là Thầy, cũng là gốc Từ Bi của chính mình đang đánh thức và phát triển. Vậy nên giữ lấy trọn lành sự tin yêu ấy, hướng thượng mà tu suốt kiếp làm người, không nên so

sánh xứng đáng hay không xứng đáng đối với Bề Trên, tâm vẫn hướng thượng hành đạo thì tâm hồn sẽ không bao giờ bị bơ vơ. Lòng kính yêu là đức hạnh Từ Bi khai mở, ngược lại là đóng cửa Từ Bi thì sẽ trở thành bơ vơ động loạn, nội khoa tâm lý không ổn, khổ mà không hay. Cho nên muốn độ đời mà chẳng ai nghe. Muốn độ đời thì tâm hồn phải phẳng lặng bình an, hào quang sáng chói trong lúc tham thiền nhập định, thức hoà đồng khai mở thì mới có pháp lực độ tha tại trần.

Ngày 17 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Người đời sao ác vậy, luôn luôn muốn người khác thất bại, ngược lại, mong muốn chính mình được thành công?

Trả Lời: Thưa, biểu lộ lòng tham muốn lâu không thành, biến chất của nó là ác ý, tất cả phát khởi từ lòng tham muốn mà ra. Cho nên ở trên mặt đất này đã hiện ra nhiều chế độ khác nhau, nhưng rất cuộc có chế độ nào thành công đâu, chế độ nào cũng hoài bão một tâm trạng ám ức của người dân, lúc nào cũng muốn tốt và muốn đẹp hơn, ngồi không thụ hưởng, lại còn muốn biểu tình nếu có dịp tham gia, tại vì không hiểu mình là ai? Chỉ chờ ngoại cảnh thu hút, hay hút ngoại cảnh vào tâm để xách động người khác, đi đi lại lại làm sai mà tưởng lầm là đúng, không biết ăn năn hối cải tâm thức tiến hóa phù hợp với nguyên lý vô sanh mà tự thức. Bệnh họa là một cuộc tranh chấp của nội tâm để

cho hành giả tự thức mà không hay, ngược lại đổ thừa cho ngoại cảnh, không chịu xử lý chính mình, thao thức trong khối thần kinh, nội khoa tâm lý bị xáo trộn bất an, không hiểu luật Trời mà tiến thân, than thở một hồi rồi cũng phải nhắm mắt ra đi, tiền cũng chẳng còn, tâm thức chẳng yên, làm phiền lối xóm. Nếu chịu tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì mỗi đêm mỗi cải tiến tâm thức, càng ngày càng tròn trịa và để thức tâm hơn, tự ổn định nội khoa tâm lý, giảm bớt sự đua đòi của ngoại cảnh, nuôi dưỡng tinh thần giải thoát, hướng về thực chất vô sanh, thức hòa đồng trực giác, nêu nhấn nhục, sẽ không còn không gian và thời gian. Định xuất thăng hoa rõ rệt, tiến lùi phân minh, hành trình sống động, không còn mê chấp, thức tâm thực hành chánh pháp.

Ngày 18 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Lúc này sao Bé nhớ bạn đạo nhiều vậy?

Trả Lời: Thưa, lúc nào Bé cũng quý thương công hạnh tu học của bạn đạo. Sau giờ thiền, Bé cảm thấy đang sống vui với mọi người, trên đường tiến hoá của tâm linh.

Hỏi: Bé có nghĩ gì về những người phản trắc, nghĩ xấu về Bé không?

Trả Lời: Thưa, Bé rất quý họ, lúc nào những hình ảnh khát khe ấy cũng đều là sư phụ của Bé, nhờ họ mà Bé càng ngày càng được tiến vào lãnh vực thanh tịnh hơn. Tâm tâm của Bé lúc nào cũng

cảm ơn sự dạy dỗ của họ, trong cuộc sống của mọi người trên mặt đất này, bắt buộc phải trải qua một cuộc khảo thí của nhiều sư phụ khác nhau. Nhờ sự khảo thí khắc khe thì mới nêu được đức nhĩn nhục thăng hoa của tâm linh. Có nhiều người cho Bé là ba phải, chứ kỳ thật nhờ nó mới tiến thân, thức hòa đồng mới sớm mở.

Hỏi: Vậy Bé hết sự cạnh tranh, làm sao sống?

Trả Lời: Thưa, sự sống không phải cạnh tranh mà sống, thức hòa đồng thì mới thật sự sống đời đời bất diệt, đó là từ quang Từ Bi, dù bất cứ một cuộc khảo thí nào cũng trả lời thông suốt.

Hỏi: Bé có nghiêm luật cho cuộc sống hay không?

Trả Lời: Thưa, Bé lúc nào cũng có nghiêm luật hướng thượng. Đi, đứng, ngồi, nằm đều có nghiêm luật hướng thượng, hướng về con đường giải thoát của tâm linh. Cho nên bộ đầu của Bé khác hơn người thường, lúc nào điển quang cũng tròn trịa, Bé cảm thấy bộ đầu của Bé sáng và to, dính liền với vũ trụ. Cho nên Bé không có cơ hội nghĩ xấu về ai cả, Bé cảm thấy mọi người đều có cơ hội tiến hoá như Bé, khối óc đều cảm thức như nhau, nếu thực hành đúng pháp.

Hỏi: Ở trên đời này, nghe đâu chạy theo đó là sao?

Trả Lời: Thưa, vì lòng tham của con người tự rửa chưa sạch, cho nên bản tánh dơ bẩn ý lại vẫn còn, gặp đâu theo đó và sẽ tự phản ở tương lai, thức hòa đồng không bao giờ được mở, buồn vui bất thường, tự khóc than trong lúc thanh vắng.

Hỏi: Con người tự xưng là vua tái sinh thì sao?

Trả Lời: Thưa, vạn sự trên đời là không, có tái sinh làm người hay là trâu bò đên tội, rồi cũng chẳng đi đến đâu! Chỉ có tự tu tự tiến là cứu cánh cuối cùng của cuộc sống mà thôi.

Hỏi: Gieo dâm tạo dục có phải phá hoại người tu hay không?

Trả Lời: Thưa, gieo dâm tạo dục là thật sự phá hoại người tu.

Hỏi: Gieo dâm là sao?

Trả Lời: Thưa, khuyến rũ người muốn đủ thứ tức là gieo dâm.

Hỏi: Tạo dục là sao?

Trả Lời: Thưa, biến thể của sự dâm ô là tạo dục. Cho nên người tu cần phải giải nghiệp tâm trước hết, có tâm nhưng không dính chuyện đời mới là người tu, nếu còn dính chuyện đời thì còn phe đảng, lạc vào con đường chánh trị u ơ mà không hay, quên tâm bỏ thức thì làm sao có cơ hội tự giác.

Hỏi: Làm sao tự giác được?

Trả Lời: Thưa, thức tâm thì mới có cơ hội tự giác, tâm trong lành, thấy rõ điều sai của chính mình mà nhin nhục, đó là dùng điểm chánh để cảm hoá tâm thân, tức là lấy chánh khí của Trời đất sửa trị tâm thân, chỉ có người tu thiền Vô Vi mới hiểu rõ điều này.

Hỏi: Lừa Thầy phản bạn là sao?

Trả Lời: Thưa, lừa thầy phản bạn là khi thích gọi người bằng Thầy, quyến luyến theo dõi học hỏi

hạnh phúc của người Thầy, nửa chừng tưởng là mình đã đạt thành, mang nạn mà không hay.

Hỏi: Nạn gì?

Trả Lời: Thưa, nạn phản trắc lời hứa lúc ban đầu, làm cho tâm thân khổ nhục ở tương lai, tưởng lầm là mượn được đường đi, quên tình Thầy và quên tình bạn là vậy, mất dần sự tiến hóa chung, không đâu không đuổi, trí tâm khùng uẩn, tai nạn xảy ra bất cứ lúc nào.

Hỏi: Ngày giỗ ông Tư Bé có làm gì không?

Trả Lời: Thưa, Bé chỉ nhập định tham thiền ý tâm đánh lễ Ngài, nhận lấy sự thương yêu hướng độ của Ngài, đồng thời tưởng đến Cha Mẹ quý yêu của Bé trong giây phút tham thiền, hòa cùng với Trời Đất là một, tình thương yêu vô cùng tận, bộc khởi ánh sáng Từ Bi trong nội thức, cảm thấy thanh nhẹ vô cùng, không khác gì kiếng Vô Vi được chùi sạch, tưởng Trời, tưởng Phật, tưởng đến cộng đồng Vô Vi.

Kệ:

*Vui! Vui ! Vui! Thật là vui!
 Bình tâm tận hưởng đạo mùi
 Vô sanh sớm thức an vui đời đời
 Trì tâm thực hiện chơn lời
 Qui y Phật Pháp đời đời dựng xây
 Xa xưa cho đến ngày nay
 Cùng chung tiến hoá cùng Thầy độ tha
 Tâm lành nguyên khí vui hòa
 Pháp luân thường chuyển chan hòa tình thương*

Ngày 19 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Hôm nay cuối tuần cũng là ngày vui, Bé lại được bạn trẻ vui của Bé đến thăm Bé thì Bé nghĩ sao về họ?

Trả Lời: Thưa, Bé cũng vui như họ vui khi gặp Bé, tràn đầy sự thương yêu đã hâm sẵn trong tâm của đôi bên, không có tình thương nào bằng tình thương tái ngộ. Từ xa xưa cho đến ngày nay, tình thương là hạt chuỗi rất to độ tha tại trần, nguyên lý vô sanh lúc nào cũng được tái hồi, nhìn nhau thương quý nhau mà thức tâm. Tình yêu thương sống động như Trời biển. Người tu thiên Phật tâm nằm nơi đó, tự nó khơi dậy chất lượng Từ Bi trong tâm. Thương trẻ, mến già, quý Trời Phật, quả địa cầu càng ngày càng rút ngắn lại, sự tái ngộ và tương ngộ rất dễ dãi trong phương tiện giao thông sẵn có. Đêm nay ở xứ này, ngày mai ở xứ khác, giải quyết mọi trở ngại. Rồi đây Bé sẽ nói chuyện với bạn đạo hằng tuần, nếu có dịp tổ chức nơi các thiên đường khắp các nơi cùng lúc. Phương tiện truyền thông về điện năng hỗ trợ cho sự truyền cảm tâm linh, càng ngày càng tinh vi hơn. Cảm thông điều này thì chúng ta có thể thấy phần hồn, được giải thoát lên cao thì sẽ được nhanh nhẹ và ngắn gọn hơn. Nó sẽ là Bé Qui Thức.

Hỏi: Qui thức là sao?

Trả Lời: Thưa, Qui Thức là hội lại tất cả sở năng sẵn có, hồi tâm tiến hoá, sáng suốt minh tâm kiến tánh, tánh hư tật xấu sẽ tan biến mất, dẹp trần tâm, vượt Bỉ Ngạn, hồi sinh sống động.

Hỏi: Bỉ Ngạn là sao?

Trả Lời: Thưa, Bỉ Ngạn là con sông ngăn cách giữa đời và đạo, muốn học đạo nhiều thì phải tu xuất hồn vượt khỏi cảnh giới này, nhiên hậu mới có cơ hội học luật tiến hóa vô sanh, còn dùng lý thuyết mà không hành, thì nói vô sanh nhưng chẳng biết vô sanh là sao? Thực hành là đường lối chứng nghiệm rõ rệt trong chu trình tiến hóa.

Ngày 20 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Khắp các nơi bạn đạo hướng về Bé, Bé có mệt không?

Trả Lời: Thưa, Bé vui, Bé có nhiều bạn đồng hành, và tương lai sẽ hình thành một cơ sở tâm linh, thật sự hướng về Đức Như Lai Phật Tổ, tiến hoá nhanh nhẹ và sáng suốt, muốn gọt bỏ tâm tư ô trược thì chỉ có đường hướng tu giải thoát thì mới thật sự thành đạt.

Hỏi: Nhiều bạn đạo thương nhớ Bé và muốn gặp Bé thì sao?

Trả Lời: Thưa, bạn đạo thương nhớ hạnh tu học của Bé và muốn được gần Bé để tận hưởng giây phút thiêng liêng cõi mở.

Hỏi: Tuổi trẻ mà tu pháp lý mà còn muốn tình tiền thì sao?

Trả Lời: Thưa, những bạn trẻ tu pháp lý mà còn dính lúu tình tiền thì cảm thấy sự lo âu càng ngày càng nhiều, thiền không được lâu, thiếu tinh tấn là vậy. Cho nên Bé thường khuyên tuổi trẻ, đến lúc thiền thì phải nhớ đến lúc tự do thanh tịnh nhưt

trong cuộc đời, chẳng còn sự ràng buộc nào lưu luyến trong tâm cả thì tương lai để nhập định hơn.

Hỏi: Nhập định là sao?

Trả Lời: Thưa, tâm thức bước vào không gian lớn rộng, tức là cõi Đại La của Trời Đất, từ đó trở đi mặc sức mà cây phúc điền trong nội tâm, phần hồn lúc nào cũng chủ trương làm điều phước đức.

Hỏi: Phước đức là sao?

Trả Lời: Thưa, tâm tiến tới cõi vô cùng thì mới bằng lòng làm việc vị tha vô cùng bất vụ lợi, nguyên ý thức giác tự động phát triển, tạo những cơ hội công ích cho mọi người thì mới nhận xét được nguyên lý vô sanh, chỉ biết bố thí thay vì cướp giựt.

Hỏi: Cướp giựt là sao?

Trả Lời: Thưa, cướp giựt là lợi dụng lời hay ý đẹp làm tiền bạn đạo, bày biểu sự bất chánh tạo hoang mang cho người, đó là tội ngu xuẩn, bắt buộc phải luân hồi nhiều kiếp để học thêm và đền tội.

Ngày 21 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Nhiều người đọc *Thượng Đế Giảng Chơn Lý* rất thích hợp, tại sao Bé chủ trương niệm Phật ở giai đoạn đầu?

Trả Lời: Thưa, lý thuyết văn chương rất thích hợp cho những người trí thức, chơn lý văn chương rất đầy đủ, giải thông nhiều thắc mắc trong tâm thức của hành giả, nhưng rất tiếc người đời tánh nào tật nấy, hay ý lại và nhờ đờ, bản chất không chịu thay đổi, ngược lại tạo ý niệm yếu hèn chấp mê thay vì tu tiến. Còn niệm Nam Mô A Di Đà

Phật là hồi sinh chấn động thanh nhẹ trong nội thức, thật sự xuất hồn học đạo, thay vì ôm ấp một lý thuyết rất hay, nhưng không bao giờ đi đến được.

Cha có căn dặn rõ rệt, nghe chơn lý để mà tu, không nên ý lại và không tu, không nên ôm Cha mà cũng không nên ôm Thầy, đừng mãnh mở đường tự đi. Có tự tu tự tiến thì mới có cơ hội dập tắt sự sân si và tự ái ở trong lòng, thức hòa đồng mới có cơ hội mở ra thức Từ Bi thật sự khai triển, lóng lánh trong nội tâm, quên xác phàm sống trong điển giới thanh nhẹ. Lúc ấy tưởng đến Thượng Đế thì được cứu tức khắc. Một niệm hành thấu triệt hư không là vậy. Thấy thấy đều phải hành triển từ giai đoạn một, không nên làm tướng pháp nào cũng giống nhau thì rất dễ bị lầm đường lạc lối, khó tiến về chơn thức vô sanh, có thoát ra thì mới cảm nhận được nguyên lý tu học tiến hóa không ngừng nghỉ. Lúc nào Bé cũng giảng cho người tu Pháp Lý hiểu rõ, phải thực hành đúng pháp đã trao tay mà tiến thân, trung dung tiến hóa, nếu ngược lại ý nơi tha lực thì thiên ma có thể điều khiển chơn tâm bất cứ lúc nào. Cho nên có nhiều người tu hoài mà không tiến là vậy. Nếu có thì giờ nên nghe lại *Sấm Tu Hành* của ông Tư mà thực hành, lời nói rất đơn giản và tinh vi trong thực hành, để thấy Phật chứng minh Phật, thấy Trời chứng minh Trời, thấy hồn xác nhận hồn, đâu đó đều có trật tự trong chu trình tiến hóa, biết rõ ma mà tránh, không còn nuôi dưỡng sự sợ sệt, nghe nói không mà chưa bao giờ thấy, không biết được Trời bao cao, ma bao thấp,

thiếu thực hành tự tạo động loạn mà thôi.

Ngày 22 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Tu thiền có ai cao? ai thấp không?

Trả Lời: Thưa, có cao có thấp chứ.

A — Thanh tịnh trật tự là cao

B — Động loạn dâm ô là thấp

Hỏi: Làm sao phân biệt?

Trả Lời: Thưa, thanh tịnh không làm mà làm, động loạn làm mà không làm.

Có dẫn thân thực hành thì mới rõ điều này. Cho nên Bé có nói câu: *Ồn ồn ào ào rồi đâu cũng sẽ vào đây, cứ giữ vị trí tu thiền là đúng.* Có thiền cơ hay không có thiền cơ cũng có giờ tu tiến, nói về tâm linh thì sẽ không còn chấp ngoại cảnh. Môn tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp chứng nghiệm rõ rệt. Soi Hồn từ phạm vi tăm tối, tập trung lâu sẽ đi tới ổn định và sáng suốt. Pháp Luân Thường Chuyển thì dần dần sẽ được khai thông nội tạng, cảm thức rõ ràng, nhiên hậu mới tiến tới nhập định, xuất khỏi tâm tư ô trược, hướng về triết lý thanh cao và cởi mở. Đến giai đoạn này chỉ có tiến chẳng có lùi, không còn sợ ma quỷ hù hiếp nữa, công khai tiến hoá trong vũ trụ quang minh chánh đại. Chơn thức gắn liền với siêu nhiên và tự nhiên, không còn cảm thấy tội và phước nữa, quân bình tự đạt, thông tri sáng suốt.

Hỏi: Thông tri là sao?

Trả Lời: Thưa, có thực hành, có đi đến thì mới

nhận định rõ rệt, thông là thông suốt, tri là biết được.

Ngày 22 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Khai ngộ tức khắc là sao?

Trả Lời: Thưa, khai ngộ tức khắc là kêu dậy lòng tham muốn của con người, chứ kỳ thật phải hành thì mới có, khai ngộ là mở ra mới gặp, nếu không chịu thiên giác thì suốt kiếp chỉ sống ý lại nơi xác phàm, làm sao ngộ được chơn lý.

Hỏi: Chơn lý là sao?

Trả Lời: Thưa, sự thật không thể thay đổi được, có đây công tu thiên thì mới thấy rõ hào quang của chính mình.

Hỏi: Hào quang là sao?

Trả Lời: Thưa, ánh quang sáng chói từ bộ óc sắp lên, tròn vo thoát lớn thoát nhỏ, không còn vấp phải chuyện đời ô trược nữa, tự nó thấu triệt tam giới, hiểu được nguyên lý có có không không mà độ tha tại trần, lúc nào cũng sống vui trong hạnh Từ Bi, chuyện hung dữ tự động gác bỏ một bên, tâm hồn trong lành và thanh nhẹ. Người tu thiên đạt được đặc điểm này là quý nhứt, lúc nào cũng hướng về thiên giác hơn là hơn thua bởi chuyện đời. Chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, không nghe là xong và sẽ không còn bận rộn và tạo cho tâm thân bất ổn. Mọi người thấy đều sẵn có niềm an lạc thật sự trong tâm, nên dọn dẹp cho sạch sẽ thì mới có cơ hội tận hưởng niềm vui vô tận trong giới thanh

tĩnh.

Ngày 23 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Người đời chết rồi sao còn hiện hồn về, nhờ Bé chuyện này chuyện nọ?

Trả Lời: Thưa, phần hồn còn vấn vương chuyện đời, hay còn trách móc gởi thừa. Còn người thật tâm tu học thì chỉ có tiếp tục tu mà thôi. Tu là thuận thiên tiến hoá, còn không tu thì mất tự chủ đến chết cũng còn hoang mang trong khổ cảnh luân hồi lục đạo, có thần không thông, có tâm không định, ý không tròn, hành trình không dứt khoát, miệng nói tu nhưng tâm không tu. Cho nên Bé thường thử bạn đạo, bằng cách cho họ đụng nhau xem họ có ý niệm dứt khoát hay không. Gần đây cũng có nhiều bạn đạo thấy rõ mình sai hơn là hiểu lầm người khác sai. Bé thấy phương pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cũng đã và đang giúp một số người hướng về con đường tu thiền giải thoát vô sanh, tự nó dứt khoát sự cạnh tranh trong nội tâm, xoá bỏ hận thù, lui về thực chất Từ Bi, lo tu nhiều hơn là tranh chấp, không tiền mà vui, biết họ biết mình cùng hành tiến hóa.

Hỏi: Bé có vui không?

Trả Lời: Thưa, Bé rất vui khi biết họ chịu tu thay vì thừa gởi. Món quà chánh tặng cho Bé Tám là tu mà thôi, dứt bỏ hồng trần, lui về thực chất ổn định tâm thân, không cần lý luận, dành nhiều thì giờ hướng về Trời Phật khai triển tâm thức thay

vì lý luận dẫn sai, nói ít tu nhiều giải trước rõ rệt. Tu là biết thương mình, nhiên hậu mới giúp đỡ người khác tiến hóa theo nhịp khai triển của Trời Đất. Văn minh khoa học đã chụp hình được quả địa cầu, giúp cho chúng ta thấy rõ cõi tạm, mưu sinh trong thời gian tùy duyên phước rồi cũng buông xuôi tất cả mà ra đi. Hiểu rõ như vậy mà không chịu tu thiên thì rất uổng cho một kiếp người tạm bợ.

Ngày 24 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Tình yêu siêu thoát là sao?

Trả Lời: Thưa, tình yêu siêu thoát tức là ý thức được thanh tịnh và đại thanh tịnh là vô cùng. Tâm tư lúc nào cũng hướng về thanh tịnh, tận hưởng tinh ba của vũ trụ, hiểu rõ tình dục tạm bợ chỉ có tạo nghiệp và hoang mang. Tình là tinh ba của vũ trụ. Khí là nguyên khí đồng nhứt của vạn linh đồng hưởng, nó cũng là biến yêu thanh thoát và sống động. Thần là giao cảm và khai mở bất cứ lúc nào. Đó là nguyên lý của tinh, khí, thần, nghìn năm không hoại. Còn hướng về con đường tình dục hành xác thì vốn vẹn chỉ có mấy chục năm tạm bợ rồi cũng phải ra đi. Lúc ra đi mới tiếc uổng cho một kiếp người chưa biết tu để tận hưởng tinh ba của vũ trụ mà tiến thân.

Hỏi: Nhiều người tu đến một mức nào đó lại động loạn hướng hạ và bỏ đạo luôn là sao?

Trả Lời: Thưa, vì người tu không có lập trường

dứt khoát và không thấy rõ đời là tạm, cứ âm thầm ôm lấy cái không mà không hay, bị kẹt trong ô trược của ngoại cảnh, vầy xéo chơn hồn không thoát và mất cả lập trường, khởi xướng từ lúc ban đầu. Vô Vi thấy rất dễ nhưng gìn giữ được hay không là rất khó. Pháp Vô Vi là pháp tự mình lượm được, chứ không phải đi xin mà có. Phải có lập trường rõ rệt khi bước vào con đường giải thoát tâm linh.

Hỏi: Tội giết người nó sẽ ra sao?

Trả Lời: Thưa, tội giết người là một đại tội vẫn vương suốt kiếp, nếu không chịu dứt khoát tu học, tương ngộ để giải quyết câu chuyện của quá khứ, thì lúc nào cũng còn vương tình tiền duyên nghiệp để đền tội, không khác gì chung thân khổ sai. Người tu được đeo thiện nghiệp vòng vàng thanh nhẹ, ngược lại người đời lúc nào cũng mang nghiệp trong tâm, khổ mà không hay, tưởng lầm là được sung sướng. Dục tánh gia tăng, đời hỏi rất nhiều nhưng kết quả chẳng được bao nhiêu.

Ngày 25 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Tội tự lường gạt là sao?

Trả Lời: Thưa, tự mình hại mình là tội tự lường gạt, ăn uống quá nhiều, mưu mô đủ thứ, cuối cùng phần hồn không ổn định, tức là tội tự lường gạt.

Hỏi: Làm sao kiểm soát được sự ô tạp xâm nhập cơ tạng và khối óc?

Trả Lời: Thưa, ăn uống thích khẩu, nhậu nhẹt mất trật tự, nhiều ngày nhiều tháng như vậy, cấu

kết thành ô tạp, hút thuốc nhiều ô nhiễm và kích thích thần kinh khối óc, tai hại vô cùng mà không hay. Cứ tiếp tục như vậy thì hậu quả của phần hồn khó thoát, vì sự ô tạp bao vây. Được duyên phước làm người nhưng không biết được tương lai sẽ về đâu? Lấn quẩn trong tình, tiền hư ảo rốt cuộc cũng phải về không. Biết được điều này thì nên thức tâm tự tu tự tiến, giải quyết được một ly hay một ly, thay vì loạn động không lối thoát, mờ mịt mà không hay, bí thế cầu Trời khẩn Phật cũng như không. Vốn căn bản của loài người chỉ có cái tâm mà thôi, nếu mất tâm thì không sao giải quyết được từ việc nhỏ cho đến việc lớn.

Hỏi: Muốn đạt được trật tự như Bé nói thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, tự mình phải đặt luật cho chính mình, chú ý việc nhỏ nhứt trong cuộc sống hằng ngày, đầu vào đấy, ngăn nắp trật tự, từ việc nhỏ làm được thì việc lớn cũng từ đó mà ra, nghiêm chỉnh thi hành phát triển. Người tu cũng vậy, thi hành đúng pháp trong trật tự thì mới có cơ hội hưởng được sự kết quả ở tương lai. Mỗi ngày chỉ bằng lòng làm một chút, lâu ngày sẽ trở thành thanh tịnh, việc nhỏ làm được thì việc lớn không khó khăn, không nên làm mất trật tự trong lúc ban đầu.

Ngày 26 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Hôm nay có bạn đạo từ Washington đến thăm Bé, Bé có mệt không?

Trả Lời: Thưa, chuyện tương ngộ hay là tái ngộ cũng là duyên trần trước, không gánh nhiều cũng phải gánh ít, phần thanh thì phải tự động làm việc thanh, còn phần trước thì phải giải trước, khung cảnh bàn bạc về con đường tu học mới cảm thấy vui, mỗi mỗi đều nằm trong luật tiến hóa. Sinh trụ hoại diệt và tự nó hồi sinh. Trí tâm của con người chỉ có nghĩ sai một chút là khối thần kinh sẽ bị rối loạn, nội khoa tâm lý từ từ sẽ bị sa vào nghiệp mà không hay, cũng cố vào một việc không thông mà cứ làm hoài. Cho nên ở đời này người thích cờ bạc thì cờ bạc hoài, người thích chơi bài thì cứ đòi hỏi sự tham dục, cuối cùng hai việc ấy cũng chẳng đi đến đâu cả. Ngược lại người tu thì phải thật sự dẫn thân vào con đường tu học, dè dặt thì phải hướng về con đường giải thoát của tâm linh. Thiền đứng đắn tức là ngủ một giấc yên ổn trọn lành, nhứt quyết không bàn bạc bất cứ chuyện gì ở thế gian trong lúc tham thiền. Câu chuyện tình dục hay bài bạc cũng là sự kích động để cho hành giả có cơ hội thức tâm, sớm rời khỏi môi giới trần trước hướng về sự chơn giác của tâm linh.

Ngày 27 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Tình là gì?

Trả Lời: Thưa, tình là sự thông cảm và sự đối đãi giữa vạn linh và hoàn cảnh, tự động nó sẽ nảy sanh ra một mối tình cao đẹp hướng về thực chất vô sanh, ban chiếu không khí lành mạnh và trật tự. Bảo vệ cho nhau chung sống hòa bình, trao đổi và

xây dựng trong niềm tin thật sự tiến hóa, tìm hiểu sự sai lầm của chính mình, ăn năn sám hối sửa tiến. Làm người bắt buộc phải trải qua nhiều cơn điều luyện khác nhau, nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa, tùy theo tuổi tác, tùy niên mà học, tùy tâm mà tiến.

Hỏi: Tiến đi đâu?

Trả Lời: Thưa, tiến trở về lãnh vực thanh tịnh sẵn có, sẽ chẳng còn mê và chấp, lúc ấy mới thấy rõ khả năng của chính mình nhiều hơn, nội khoa tâm lý sẽ từ từ khôi phục tốt đẹp, như lúc sơ sanh chào đời bằng cặp mắt vô tư và thanh tịnh. Cho nên Bé thường nói thiền nhiều thì tự nó sẽ trở về không, sẽ không còn thắc mắc nữa.

Ngày 28 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Tu thế nào gọi là tu sai?

Trả Lời: Thưa, tu sai là tự gây cho mình một tập quán xấu, hưởng ngoại moi móc chuyện người khác, không chịu tự sửa tánh hư tật xấu, học cách ngồi thiền như ông Phật, nhưng tâm không thật với chính mình.

Hỏi: Thật là thật làm sao?

Trả Lời: Thưa, thật sự tự trở về chơn không, trong tâm lúc nào cũng dứt khoát, không còn tình tiền danh vọng bám víu nữa thì sẽ không còn bảo vệ mà mê chấp nữa. Tiến tới trình độ này thì sẽ tự cảm thấy tất cả là một, tâm tư giàu mạnh trong thanh nhẹ, quân bình, chẳng còn lo tưởng bất cứ việc gì, đi đứng cũng đều thiền trong thanh tịnh.

Hỏi: Người tu có nên xem TV hay không?

Trả Lời: Thưa, người mới tu thì không nên xem TV, vì ngoại cảnh có thể lôi cuốn bất cứ lúc nào. Cố gắng tu đến lúc thức hòa đồng khai mở thì lúc ấy xem cảnh đời là động, tin tức đưa lên màn ảnh là việc đã rồi, suy đoán lại càng sai lầm hơn, chi bằng tu thiền để xem truyền hình chơn thức còn hơn. Khi khai huệ hiểu biết được, lúc nào cũng nhận được tin tức trước TV. Người tu lâu có thể so sánh thì thấy liền.

Hỏi: TV có cho hay sẽ có sự bang giao giữa Việt Nam và Mỹ, nếu hội đủ điều kiện giữa hai bên?

Trả Lời: Thưa, muốn có sự bang giao thì phải có sự thông cảm lẫn nhau, người tu thiền cũng vậy, hội đủ điều kiện thăng hoa, xóa bỏ hận thù thì sẽ có cơ hội hòa là một, vui chơi hòa bình. Loài người càng ngày càng đông, sự tranh chấp gia tăng, đi tới chỗ phá hoại lẫn nhau, bất chấp Trời Phật, kể cả khối óc tinh vi của Trời Đất cấu thành. Đại đa số tự mình phá hủy mà không hay, biến thành tập quán trách móc và cầu xin Trời Phật độ, quên khả năng của chính mình, có đường lối phát triển mà không làm, người đi trước chỉ một đường, người đi sau làm một nẻo, rồi đâm ra nghi kỵ lẫn nhau, tu hoài không tiến là vậy.

Ngày 29 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Cuộc sống sanh ly tử biệt, thương tâm đau lòng là sao?

Trả Lời: Thưa, đối với người đời có cảnh sanh ly tử biệt, kẻ sống như người chết, có cơ hội ôn lại bài vở đã và đang học thi. Trải qua nhiều cuộc tình tử thương yêu, sự âu yếm giữa mẹ con, chồng vợ, cũng là cơ hội cảnh cáo tấm lòng trung tín của đôi bên. Người chết hồn nhẹ hơn người sống, chỉ biết đứng đó nhìn rồi ra đi theo luật định trong chu trình tiến hóa, tùy theo duyên nghiệp nặng nhẹ, nợ đạo thì tiếp tục lo tu theo duyên đạo, nợ đời thì tiếp tục báo ơn. Cuộc sống chết của con người rất kỳ sống động. Nếu có cơ hội nên dốc lòng tu học, tức là lo cho tương lai, sẽ tận hưởng vào cõi thanh nhẹ. Khi ý thức được cuộc đời là tạm thì nên nung nấu tâm hồn tu học càng nhiều càng tốt, không nên bỏ dở cơ hội thanh cao giải thoát. Hứa là phải làm, hành đúng pháp, tạo lập một căn bản tốt lành thanh nhẹ, cuộc sống, chết đều vui tiến, không bị nhầm lẫn trong ma ý phàm tâm, tự thức khai trình tiến bước. Cảnh gia đình ly tán không sao tránh khỏi sự nhớ nhung đau thương. Đó là nguyên lý đánh thức kẻ ở như người đi, truy tầm chơn lý trong thực tại.

Ngày 30 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Duyên là sao?

Trả Lời: Thưa, duyên là vòng từ quang của hành giả, chuyển đến vị trí nào thì tương ngộ vị trí đó. Nó cũng nằm trong nguyên lý sanh, trụ, hoại, diệt

và hồi sinh, do tâm của hành giả mà ra, hướng về thiện nghiệp thì ngộ thiện duyên, hướng về ác nghiệp thì tai nạn liên tục, luật nhân quả rất rõ ràng. Quốc vận tốt hay xấu cũng do tâm của nhân dân, chánh quyền phải thật sự vì dân, ví như tình yêu thương của Thượng Đế, thì quốc gia ấy sẽ được phát triển trên mọi mặt. Ngược lại, gây hận thù giữa chính quyền và nhân dân thì quĩ đạo tâm linh sẽ bị rạn nứt, sự phát triển không thành, gây họa cho nhân dân, thiếu ăn, thiếu mặc, khủng hoảng vì mất tâm linh, thể hiện sự đấu tố lẫn nhau, nội khoa tâm lý yếu hèn mà không hay, mất cả tình thương và thực chất, tự xưng là siêu anh hùng, biến thể của nó là siêu vi trùng phá hoại mà không hay, kế hoạch đề ra để đó xem, nhưng không làm được vì thiêng liêng tánh mát mát, chỉ ôm cái có nhưng không biết được cái có hiện tại do cái không mà ra. Ôm đất cát la làng nhưng không biết được tâm là cơ sở chánh. Cho nên rất dễ sanh ra bệnh tật và yếu hèn, chỉ biết tiêu hao và không biết bồi dưỡng phần hồn, lâu dần sẽ mất tất cả vị trí tâm linh, biến thành ma quỷ, óc không khai, tâm không mở, sống trong sự lơ đãng lan la nhiều kiếp, ôm tánh chất phá hoại mà không hay, biến thành trùng đế, sâu bọ trên mặt đất. Có khi chúng nó bị giết hàng loạt, nhưng người đời không gớm tay là vậy. Ngược lại, người tu lại được vun bồi ý chí sắt đá, Từ Bi hùng mạnh, một lòng một dạ hướng về con đường giải thoát của tâm linh, tiến về góc gác vô sanh thì sẽ khỏi bị diệt như trùng đế ở tương lai.

Kệ:

*Làm người lẻo mép chẳng ra sao
 Tâm tối ngu si lệ ứa trào
 Khổ cực trong lòng thêm ác độc
 Giúp ai hơn họ tiến cùng nhau
 Cùng nhau tu học tiến thâm sâu
 Rõ lẽ Trời ban thức nhiệm màu
 Ai giỏi ai tài tâm chẳng động
 Triền miên thanh tịnh pháp khai màu*

Ngày 31 tháng 10 năm 1991

Hỏi: Có người muốn chạy theo Bé tu thì sao?

Trả Lời: Thưa, người muốn chạy theo Bé thì người đã có tâm và có duyên với Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, nên nghiên cứu cho kỹ và thực thi đúng pháp thì tương lai sẽ có cơ hội tương ngộ, không cần chạy theo sát một bên. Thực hành đúng pháp càng ngày càng thanh nhẹ, dẹp mất cái ta, thức hòa đồng sẽ được mở, sẽ không còn xa cách về chơn lý tu học, chung quy do tâm của hành giả mà thôi. Hành đúng pháp tức là lập lại trật tự hồi sinh, lúc chết nhắm mắt sẽ không còn bơ vơ nữa. Cho nên Bé khuyên mọi người tu nhiều thay vì nói nhiều mà không tu, muốn thương Bé thì phải tự thương tâm, sẽ có cơ hội tiến hóa, bớt lường gạt chính mình thì hắc bạch sẽ phân minh, cơ Trời rõ rệt, khai thông chiêu hương tự thức mà đi, mới thấy rõ chúng ta đến đây học hỏi và tiến hóa, bằng

lòng chết trước khi chết, tức là lia khỏi xác mà không mền tiếc, luật lệ rõ ràng và công minh. Nhân nào quả nấy chẳng sai, luật Trời có trước luật đời, lui về tự nhiên và hồn nhiên, dẹp bỏ cố chấp mê loạn, mọi việc sẽ bình an.

Hỏi: Bao bùng chuyển động do đâu mà ra?

Trả Lời: Thưa, bao bùng chuyển động do trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ chuyển hoá tùy theo duyên nghiệp của vạn linh mà hình thành, vừa cảnh cáo, vừa cứu vớt và vừa trừng trị. Chỉ có tu thiền thanh tịnh thì mới hiểu được sự chuyển động của thiên cơ mà tự tu tự tiến, chứ không phải làm Thầy mách bảo rồi mang họa lây.

Ngày 1 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Duyên nghiệp là sao?

Trả Lời: Thưa, duyên nghiệp là ôm lấy câu chuyện đến với mình biến thành sóng gió, lo âu khó ăn khó ngủ, động loạn đủ điều, sanh ra bệnh tâm trí mà không hay. Cho nên Bé có khuyên người đời, chuyện ngoài tai nên bỏ ngoài tai, không cần lưu ý, còn việc bận rộn hiện tại nên tháo gỡ, tiến tới thanh tịnh càng sớm càng tốt, không nên ôm ấp một điều gì: *Hay dỡ trong tâm, ồn ồn ào ào rồi đâu cũng sẽ vào đấy*, không nên lưu ý khổ tâm và lo âu vô ích, giữ tâm thanh tịnh là điều cần thiết.

Hỏi: Chuyện đau khổ của người khác có nên ôm để lo cho họ hay không?

Trả Lời: Thưa, chuyện bất cứ của một ai cũng

đều nằm trong luật nhân quả của chính họ, không cần ôm lấy để lo, cuối cùng tự nó phải giải quyết lấy nó, mọi việc cũng sẽ xong, mọi việc đều từ trong tự nhiên mà có, rồi từ trong tự nhiên giải quyết xong, cuối cùng sẽ báo cáo duyên nghiệp rõ ràng. Cho nên câu chuyện mấy nghìn năm về trước, cũng nằm trong nguyên lý thức tâm như bây giờ.

Hỏi: Ở đời này đồ cổ lại bán mắc?

Trả Lời: Thưa, đồ cổ là công người giữ nhiều năm tháng, tùy theo sở thích của người mua mà đánh giá, ngược lại thời thế loạn lạc, chỉ lấy cặp mắt nhìn, dù cho đồ vật ấy mấy nghìn năm đi nữa, cũng chẳng có ai rảnh để bảo tồn. Chung quy chỉ giữ có cái tâm, đi theo như mạng là bền nhưt trong cuộc sống làm người. Người tu thì phải tự biết lo dinh thự của chơn tâm là nơi thanh nhẹ và tồn tại mà thôi. Nói đến tâm thì không tính mới có tâm, nếu tính toán thì mất tâm. Người đời gọi là dịp may tương ngộ và phân giải bất ngờ tùy theo hoàn cảnh, thể hiện chơn tâm, vui hòa trong nguyên lý.

Ngày 2 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Hôm nay khí Trời thanh nhẹ và biển êm Bé có thấy vui không?

Trả Lời: Thưa, bạn đạo hướng tâm về Bé, Bé đã vui rồi, cộng với khí Trời thanh nhẹ, tâm thức vui hòa với cả càn khôn vũ trụ, Bé cảm thấy rất

an vui, nhập định tham thiền nhẹ nhàng không có một mảy may dấy bận. Bé không biết nói gì hơn là yêu thương vạn linh rất nhiều.

Hỏi: Bé nói về đây nghĩ, nhưng ngược lại, Bé làm việc nhiều hơn ở các nơi, tại sao?

Trả Lời: Thưa, vì sức khỏe của Bé dồi dào hơn ở các nơi, cho nên Bé đóng góp ngày nào hay ngày nấy. Người tu Vô Vi không có quyền tránh nặng tìm nhẹ chỉ biết giữ lấy tâm thức phục vụ hết mình mà thôi.

Hỏi: Bé không sợ máu cao hay sao?

Trả Lời: Thưa, dù máu cao hay thấp cũng phải lãnh một cái chết trước khi phần hồn đứt khoát ra đi, tiếp tục phục vụ và học đạo.

Hỏi: Phần hồn cứ tiến hoá như vậy có ý nghĩa gì?

Trả Lời: Thưa, rất có ý nghĩa thanh cao tiến hoá ở cõi thanh nhẹ, sẽ không còn nhập xác tiến hóa trong cõi ô trược mê lầm nữa, chơn thức khai thông tùy theo định huệ tròn đầy của chơn thức phần hồn.

Ngày 3 tháng 11 1991

Hỏi: Hai giờ trưa này Bé sẽ nói chuyện với nhiều nơi trong một lúc, Bé có sắp đặt bài vở gì không?

Trả Lời: Thưa, mấy chục năm tu học, Bé chưa bao giờ sắp đặt trước khi nói chuyện, tùy duyên trợ hành, nói ra tùy theo nhu cầu hiểu biết của các nơi, cũng nhờ Bé đứt khoát hướng về đường đạo,

cho nên tâm thức của Bé lúc nào cũng hòa được với những tâm hồn tu tiến.

Ngày 4 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Sau buổi nói chuyện hào hứng truyền cảm, mọi người cảm thấy an vui và lo tu thiền tinh tấn hơn là sao?

Trả Lời: Thưa, vòng từ quang của mọi người hướng thượng và mong muốn được giải thoát, cộng với từ quang của Bé hòa hợp dẫn dắt thẳng hoa trong giây phút thiêng liêng, phần hồn của người tu lâu được rút mạnh, người mới tu cảm thấy vui, chứng minh hướng về phần hồn tu tiến lúc nào cũng hòa là một. Qua cuộc điện đàm, mọi người cảm thấy gần nhau hơn, thông cảm và muốn gặp nhau. Đó cũng là cơ duyên độ hành của Trời ban, nền tảng văn minh hiện đại, chứng minh sự hướng thượng cao quý thì mới có cơ hội chung hợp, tiếng nói của chúng ta vang dội truyền cảm từ mặt đất cho đến vệ tinh không gian, chạy vào tâm thức của mọi người trong nháy mắt, chứng minh từ quang thanh nhẹ của khối óc còn nhẹ hơn nhiều, nếu chịu tu.

Kệ:

Siêu thức càn khôn quá nhiệm màu

Biết mình biết họ biết chung nhau

Tâm thân an nhẹ lòng quy thức

Thắng cảnh Trời ban quá nhiệm màu

Ngày 5 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Sự truyền cảm trong thanh tịnh là sao?

Trả Lời: Thưa, chưa bao giờ nghĩ đến việc đó nhưng sau khi thiền cảm thức điều lành ý đẹp thể hiện trong tâm, tức là truyền cảm bởi từ quang nguyên ý thiện lành của chư Phật, chư Tiên ban chiếu trong giây phút nhập định.

Hỏi: Thiền xong cảm thấy mệt mỏi và mê ngủ thì sao?

Trả Lời: Thưa, việc ăn uống mất trật tự và thu thập ý nghĩ không thiện lành trong ngày, kết quả gặt hái sự mê loạn và tham dục.

Hỏi: Ăn những gì cho có trật tự?

Trả Lời: Thưa, trước khi ăn nên nghĩ tới bộ tiêu hóa, nhai kỹ, ăn nhẹ thì bộ tiêu hóa không phải làm việc nhiều và mệt nhọc sau khi thích khẩu. Bộ tiêu hóa làm việc nhẹ nhàng, điện năng khối óc sẽ được nhẹ nhàng thì mới cảm thức được sự truyền cảm của tâm linh.

Hỏi: Hôm nay Bé viết rất ngắn, Bé có mệt không?

Trả Lời: Thưa, Bé đã trả lời ba lá thơ trước khi viết bài, lời chơn lý không cần dài hay ngắn, nhưng sau khi đọc cảm thấy tròn là hữu ích.

Kệ:

*Tròn vo chơn lý để đời
 Người vui cảm thức hợp thời thặng hoa
 Mau sinh sống động một nhà
 Chấm tu tiến hóa thật thà cảm thông
 Ý lời giải bỏ về không*

*Quy y thanh tịnh một lòng tự tu
Cảm thông Trời Phật giải mù
Chẳng còn vọng động trùng tu hoài hoài*

Ngày 6 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Cảnh trung thiên thế giới có đẹp không?

Trả Lời: Thưa, cảnh trung thiên thế giới rất có trật tự, chưa bao giờ Bé thấy một cái cây nào mọc méo cả, màu nào sắc nấy đứng yên ổn. Cho nên người đạo được đến cõi này trở về thế gian đều muốn mọi người tự trọng, tránh sự gian dối và sống thật thà, tức là thể hiện sự trật tự của Trời Đất rất dễ tu. Đó cũng là nghiêm luật tiến hoá của đạo, thật thà và trật tự là cơ hội giải bỏ trần tâm, tránh sự thu hút động loạn hồng trần.

Hỏi: Người đời lớn tuổi chịu đóng góp cho quần sanh sẽ có lợi lộc gì cho tương lai phần hồn không?

Trả Lời: Thưa, người lớn tuổi chịu đóng góp kinh nghiệm mà mình gặt hái được, bằng lòng cống hiến cho người khác là điều cao quý nhất trên đời này, tương lai phần hồn sẽ được hưởng nơi thanh nhẹ. Cho nên Bé thường nói tu kiếp này, kiếp sau sẽ được hưởng, giúp người hạnh bố thí càng cao, lượng Từ Bi sẽ được mở rộng, từ quang sẽ được dồi dào. Khi chúng ta ngồi gần người nào có thiện tâm giúp đỡ người khác thì chúng ta cảm thấy thanh nhẹ và dễ chịu, ngược lại, ngộ người hỗn ấu, vô lễ, sân si thì tự động cảm thấy nặng và bực bội. Cho nên những lời tốt đẹp lưu bút lại trần gian đều muốn cho con người có cơ hội tự thức tự tu, không

ích cho tác giả, nhưng hữu ích cho người hành thông.

Kệ:

*Cần khôn vũ trụ chung tòng tiến
Cảm thức chơn linh giải nổi phiền
Thực chất phơi bày trong sống động
Cùng tu cùng tiến tạo tâm yên*

Ngày 7 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Người thể gian thích ngồi núi này trông núi nọ là sao?

Trả Lời: Thưa, luật cạnh tranh hướng ngoại, sanh ra bởi mắt, mũi, tai, miệng, thân, ý, lâu ngày tưởng lầm là sự thật, chạy theo con đường tranh đấu, không công, mất cả phần hồn và tiêu luôn thể xác, đen trắng không rõ rệt, khi nhắm mắt hồnthur vất vưởng, phải chịu đau khổ nhiều năm mới được hồi sinh chút ít.

Hỏi: Cuộc điện đàm vừa rồi có nơi thích nghe lời phân giải của Bé, có nơi sợ tốn tiền thì sao?

Trả Lời: Thưa, quyền hạnh của mỗi cá nhân khác nhau, có người thích tiền thì sẽ mất tâm, có người thích tâm thì sẽ mất tiền, hai hạnh khác nhau, ôm và mở đó thôi. Một cuộc điện đàm thông cảm văn minh phấn khởi trong lòng người, không lý do gì vì mất chút đỉnh tiền xu, mà phê phán lời chơn lý sống động và hữu ích.

Hỏi: Có người không thích thì sao?

Trả Lời: Thưa, người không thích thì có quyền đóng cửa lỗ tai của họ và không nên phê phán và

làm cho người xung quanh mất cơ hội thưởng thức sự truyền cảm trong giây phút phục vụ thiêng liêng chung.

Hỏi: Bé hết lòng phục vụ nhưng họ còn chê và khen là sao?

Trả Lời: Thưa, Bé đã nói: *Mỗi khả năng đều khác nhau*, là vậy, người tu nên giữ tâm thanh tịnh quân bình là tốt hơn.

Kệ:

*Ban chiếu tâm linh rõ hành trình
Cảm thông nguyên lý lại càng minh
Tinh ba Trời độ tùy duyên thức
Hưởng trọn niềm tin đắc pháp trình*

Ngày 8 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Nên văn minh đã và đang nghiên cứu cho loài người được trực tiếp truyền cảm với nhau qua chấn động tâm linh, sao lại có người quý tiền không quý công lao đó?

Trả Lời: Thưa, trình độ quá thấp kém chỉ biết đồng tiền là quan trọng, đành quên đi công trình đã và đang đóng góp của mọi người cộng với tâm linh thiêng liêng, biến thành tâm thức phạm thượng, chê bai và đòi hỏi, tự giam hãm mình trong xó kẹt của đồng tiền, và sẽ vắng tình thương của tất cả.

Hỏi: Tại sao Bé nhấn nhủ cho những người thiếu phước thiêng liêng?

Trả Lời: Thưa, Bé cảm thấy tội nghiệp cho phần hồn độc tài và bơ vơ của họ, họ tự hại họ mà

không hay.

Hỏi: Kỳ tới sẽ có cuộc điện đàm nữa không?

Trả Lời: Thưa, tùy duyên nhu cầu của bạn đạo các nơi, Bé lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ.

Hỏi: Tại sao Bé không giảng nhiều?

Trả Lời: Thưa, Bé dành cơ hội cho mọi người hỏi, để họ thấy khả năng của chính họ hơn. Lúc Bé trả lời tức là lời giảng giải từng điểm một, họ sẽ nhận được nhiều hơn.

Kệ:

Giải thích tâm linh vượt tiến xuyên

Thanh âm rõ rệt giải triền miên

Giúp người cơ cực nay được phước

Hướng thiện thực hành cảm cảm yên

Ngày 9 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Đọc qua mục *Bé Tám*, mọi người chăm tu hơn là sao?

Trả Lời: Thưa, mọi người nhận được sự giải thích đi thẳng trong tâm hồn của họ, đồng thời họ sẽ tự cảm nhận khả năng tâm lý nội khoa của chính họ được tiến triển, mục *Bé Tám* sẽ cùng đi với họ trong mọi lãnh vực tri kiến phát triển tâm linh.

Hỏi: Nhiều người đọc qua có đoạn khó hiểu tại sao?

Trả Lời: Thưa, những người hơi khó hiểu là vì trình độ tu học tham thiền còn kém, hay là đã hấp thụ văn chương Âu học quá đơn giản, phải thiền một thời gian, điện năng khối óc tập trung, nói năng

gọn ghẽ sẽ dễ hiểu hơn.

Hỏi: Tham thiền có phải là lúc đi học không?

Trả Lời: Thưa, đúng, tham thiền nhập định điện năng tiến hóa nhanh nhẹ và sẽ học được nhiều nguyên lý của đời cũng như đạo, phát triển ngay tâm thức của hành giả.

Hỏi: Tại sao lâu lâu bạn đạo muốn được nói chuyện với Bé qua điện thoại là sao?

Trả Lời: Thưa, nhiều bạn đạo cảm thức sự yêu thương của Bé cũng như của chính họ, họ muốn hòa đồng thẳng hoa trong giây phút thiêng liêng, xuyên qua những cuộc điện đàm, sum họp chung vui đầm ấm, sống trong hơi thở chung tiến, không kể đến tiền bạc thì mới thật sự quý yêu lẫn nhau.

Kệ:

*Quý yêu nguyên lý Trời ban phước
Tận hưởng tâm linh tự xét tường
Đời đạo chung hành tâm nguyện tiến
Lánh xa trần tục sống khiêm nhường*

Ngày 10 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Bé viết những câu xây dựng tâm thức để làm gì?

Trả Lời: Thưa, đó là nhu cầu cần thiết của tâm linh, cũng là vốn để tiến thân đồng thời giải nghiệp tâm. Đọc qua hay nghe qua cũng đều hữu ích, tùy theo trình độ, sẵn có pháp tu và vốn để thực hành, giải mở nguyên lý đời đạo song tu, tiến hóa rõ rệt.

Hỏi: Làm ăn buôn bán thất bại thì sao?

Trả Lời: Thưa, thiếu đức hạnh thì làm việc gì cũng không thành, như duyên vắng thì tiền không vô, càng mưu mô lại càng thất bại.

Hỏi: Tình trạng như vậy thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, phải dứt khoát chuyện đời và siêng năng tu thiền, giải bỏ nghiệp tâm, tái tạo hạnh đức, tu thân, tề gia, trị quốc, tức là dẹp bỏ tánh hư tật xấu, bình thiên hạ, đối đãi bình đẳng với mọi người, không cần quảng cáo. Luật hồi sinh sẽ khôi phục, tái tạo như duyên, đường đi thanh tịnh, tận độ quần sinh, chẳng còn và chẳng mất, tâm định đàng hoàng, tham thiền làm gốc, khai triển tâm linh, như tình tái hội trong nguyên lý Từ Bi thanh cao cõi mở.

Kệ:

*Tu hành giải bỏ nghiệp tâm yên
Thức giác bình tâm tránh tạo phiền
Phước đức do Trời ban chiếu độ
Bình tâm thực hiện ngộ thiền miên*

Ngày 11 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Hôm nay Trời âm u gió bão, Bé có khoẻ không?

Trả Lời: Thưa, Bé lúc nào cũng khoẻ. Gió là chuyện của gió, Bé là chuyện của Bé, mỗi đàng một việc rất rõ ràng, chiều hướng phát triển phân minh.

Hỏi: Chiều hướng phát triển bằng cách nào?

Trả Lời: Thưa, hai chiều vận hành cọ xát thành gió, chiều xuống chiều lên chuyển mạnh thành gió.

Đó là luật vận hành của mặt đất và vũ trụ, tùy sự kích động của mỗi vùng mà thành tựu.

Hỏi: Còn việc của Bé thì sao?

Trả Lời: Thưa, việc của Bé là sự vận hành của nội tạng, kinh mạch chuyển chạy thành hơi, luật vận hành không ngừng nghỉ, từ bộ gan, tim và thận, Bé cần tu thiền nhiều thì luật vận hành trong ngũ tạng của Bé mới được điều hòa, cũng như Trời êm bể lặng vậy. Xác người có định luật, vũ trụ cũng có định luật tương đồng, ngoại nội tương ứng thì nó mới trở về thực chất thanh cao.

Hỏi: Nếu làm người không biết chuyện mình nhưng chỉ biết chuyện người thì sao?

Trả Lời: Thưa, làm người mà không biết chuyện mình mà chuyên biết chuyện người là tự bỏ vị trí của chính mình, thì không có cơ hội đứng vào hàng tiến hoá được.

Kệ:

*Hành trình rõ rệt phân mình tiến
Cảm thức ngoại lai tạo nỗi phiền
Trồng cấy đủ điều trong nội thức
Khó tiêu tạo động thế nào yên*

Ngày 12 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Ngày mai Bé phải đi làm thủ tục cư trú phải không?

Trả Lời: Thưa, phải, được dịp làm thủ tục này giúp cho sự qua lại của Bé được dễ dãi hơn.

Hỏi: Bé định đi bao nhiêu ngày?

Trả Lời: Thưa, tùy duyên trong tuần mà thôi.

Hỏi: Nơi đó Bé có tiếp bạn đạo hay không?

Trả Lời: Thưa, lúc nào Bé cũng sẵn sàng tiếp đón mọi người muốn bàn bạc với Bé về tâm đạo.

Hỏi: Bé có chuẩn bị trước không?

Trả Lời: Thưa, Bé tình thương không cần chuẩn bị, ngược lại, tâm trạng ác độc và mưu mô lúc nào cũng phải chuẩn bị cho sự tham gian, gọi là sự khéo léo của trường đời, tự hại tâm thân, mất sự tự nhiên hòa ái tương thân với mọi người, khô khan thiếu tình thương, nghiệp lực bao phủ tâm thân, có gặp cũng chẳng giúp ích được ai! Sự tự nhiên và hồn nhiên sẽ giúp mở tâm thức bằng an của mọi người trong khi tương ngộ. Cho nên Bé đi đến đâu cũng có sự thương yêu triu mến của mọi người.

Kệ:

Cơ duyên sắp đặt do Trời chuyển

Ý thức Từ Bi khắp các miền

Sống động hành trình trong giải mở

Thương yêu xây dựng hợp thành duyên

Ngày 13 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Mọi người đang nhận nhíp sắp đặt cho cuộc lễ Giáng Sinh sắp tới có ý nghĩa gì?

Trả Lời: Thưa, vì sự mưu sinh mà nhận nhíp trong lãnh vực buôn bán về mỹ thuật, tạo cuộc chung vui, sau những chuỗi ngày vật lộn với sự cạnh tranh của trường đời, chứ kỳ thật ý nghĩa của lễ Giáng Sinh, tức là giây phút cứu sinh, mọi người

đồng tưởng niệm sự yêu thương vô cùng của Chúa, tức là hướng về phần Hồn, hồi sinh về cõi thanh nhẹ Thiên Đàng có thật, cũng là cơ hội cứu sinh phần hồn, chứ không phải sát sanh hại vật, tâm lành xây dựng niềm tin yêu của Chúa, càng ngày càng trọn lành hơn, tâm hồn được cứu rỗi trong giây phút thật sự tưởng niệm. Bằng mọi cách tham thiền ổn định tâm thân, hướng thượng, nuôi dưỡng một tâm hồn thanh cao và cởi mở thì mặt đất mới có cơ hội thái bình, ngược lại, chỉ mong muốn thái bình, nhưng không bao giờ thái bình, chỉ nuôi dưỡng sự cầu xin và ý lại mà thôi. Sau cuộc lễ rồi cũng phải tiếp tục trong khổ và không sống đúng trong ý nghĩa giải thoát hướng về vô sanh mà tái hồi ánh sáng Từ Bi sẵn có trong tâm. Người tu thiền tự động bớt sự giao động của ngoại cảnh, hướng về nội tâm giải thoát nhiều hơn thì mới có cơ hội hiểu rõ cuộc lễ Giáng sinh, tức là độ sinh giúp cho phần hồn tiến hoá vậy.

Kệ:

*Giáng Sinh cuộc lễ giúp hồn tiến
Nhắc nhở niềm tin giải nỗi phiền
Giải nghiệp mê lầm trong nội thức
Tiến thẳng thanh nhẹ hợp Trời duyên*

Ngày 14 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Bé đã bình an đến nơi có mệt không?

Trả Lời: Thưa, vẫn như thường, thay đổi không khí rất vui. Tương ngộ những tâm hồn thương yêu

và cởi mở, Bé cảm thấy tâm người đời luôn luôn muốn được cả hai, đời cũng muốn được mà đạo cũng muốn thành công, bắt cả hai tay khi được khi mất. Nhưng lỡ rồi thì đời cũng phải nhịn nhục và chú ý từ việc nhỏ cho đến việc lớn trong vòng trật tự mưu sinh. Còn đạo cũng vậy, hành từ điểm một và giải tiến từ điểm một trong đạo đức và thương yêu thì nó mới cân xứng trong chu trình tiến hóa được, cộng lại là đời đạo song tu, thích hợp nhưt trong thời đại hiện tại, nên nhịn nhục, phát hiện Từ Bi, tràn đầy hạnh phúc.

Kệ:

*Thương yêu cởi mở đường tâm phúc
Tiến hóa không ngừng cảm cảm thông
Ai ghét ai thương tùy duyên phước
Thực hành chơn pháp giải lòng vòng*

Hỏi: Bé từ khu vực cờ bạc về đây Bé học được những gì?

Trả Lời: Thưa, Bé nhận thấy người đang vật lộn với tánh ý, không đồng nhưt, thua tánh chứ không có thua tiền.

Hỏi: Thua tánh là sao?

Trả Lời: Thưa, thua tánh là ăn thua không kèm chế được, tạo sự miên man và hi vọng trong óc mà không dứt khoát được. Nếu tu thiền hiểu rõ điều này thì sẽ dốc lòng tu hơn, và tự chiến thắng bản tánh ăn thua và tham lam, rất khó bị quyến rũ bởi tình tiền và duyên nghiệp, mở rộng tâm tu học, xét rõ đời là tạm bợ hư ảo, tâm tư dứt khoát hồng trần, hướng về thực chất thiên đàng nhiều hơn, cảm

thấy khối óc xử dụng ở thế gian tìm cách cạnh tranh ăn thua rồi ra đi mà thôi. Cảm thông đoạn này thì rất dễ dứt khoát trong nội thức, sẽ không còn dấy bận trong lúc tham thiền nhập định, biết nghiệp dụng nghiệp. Cảm thông thì dễ dứt khoát hơn, tâm tư thay đổi chiều hướng tiến hóa, hướng về vô cùng thắng hoa tốt đẹp và thực tế hơn.

Kệ:

*Vượt qua giải bỏ tâm thường tiến
Học hỏi triền miên tự tiến xuyên
Ngộ đạo trong lòng thanh lọc quyết
Hướng tâm thanh tịnh giải các miền*

Ngày 15 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Tại sao loài người khôn lớn, biết được chút đỉnh đạo thì lại được nghe câu chuyện tận thế sẽ diễn ra nay mai. Cứ vậy mà truyền thuyết cho đến ngày hôm nay, vậy Bé nghĩ sao về việc này?

Trả Lời: Thưa, Bé là người tu, chỉ biết tuân theo sự tiến hóa của Trời Đất, giữ tâm thanh tịnh, không nhận ngoại lai, chủ tâm tu trì tiến hóa, lúc nào cũng bằng lòng chết trước khi chết, tận tâm tu học, lúc nào cũng hấp thụ được sự vinh quang tiến hóa của tâm linh, không nghịch chiều tiến hóa, không ham sống sợ chết, nội khoa tâm lý không bị xáo trộn bởi những lời tiên tri không thể luận bàn được. Biết được mạng sống của xác phàm sẽ tiến hoá theo định luật sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh thì tâm sẽ an và trí sẽ được mở, thì chẳng còn lo âu đến

ngày tận thế.

Hỏi: Các tôn giáo trên mặt đất đều cho hay sẽ có ngày tận thế, vậy Bé nghĩ sao về việc này?

Trả Lời: Thưa, việc này rất rõ ràng, người cho hay cũng chưa thật sự hay biết rõ rệt ngày đổi thay của Trời Đất, nhưng luận về kinh sách hay là sách truyền, bàn cãi một phần nào tùy theo khả năng cảm thức của khối óc mà thôi. Ngược lại, người tu thực hành chỉ biết tự giải mở tùy theo khả năng sẵn có mà tu tiến thì lúc nguy biến mới cảm nhận sự cứu rỗi của Bề Trên, tức là phần hồn trọn lành đi trước, hỗ trợ cho cuộc thanh lọc tiến hóa.

Kệ:

*Địa cầu tung nổ chẳng lo âu
 Tu tiến quân bình rõ trước sau
 Tình đẹp duyên lành tâm tự thức
 Xuất hồn tu học hiểu về sau
 Về sau thanh nhẹ rất nhiệm màu
 Ai khổ ai hành ai tiến hóa
 Trí tuệ tròn đầy thức đối trao
 Chẳng còn mê loạn được về mau*

Ngày 16 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Gặp bạn đạo lâu ngày Bé có vui không?

Trả Lời: Thưa, Bé rất vui, niềm nở với mọi người, tâm từ phát hiện, cảm giao thần thức, trí tâm phát huệ tận độ vui tươi, nhớ lại những chuỗi ngày tu học không hoang phí. Cuộc sống của con người chuyển hoá rất nhanh, chỉ có chơn tu thức hồn mới

hiểu điều này. Việc hội ngộ Cha yêu không khó, tâm tiến hành có có không không, Trời cao bể rộng một lòng, tâm tư thành thật thông dong đạo đời. Người tu chân Trời hiểu cho tâm, không mưu mô không ác độc, không dâm oán thù, điển tâm hướng thượng giải mù, tu cho đắc đạo an du chơn hồn, tâm thân sáng chói như cồn, giải phần ô trược giữ hồn lo tu. Nói đến đây cảm thương người trần trược, đặt mình vào ôm có bỏ không, tâm không đạo không lòng không giới, khổ hành chẳng biết tới Trời xanh, mây bao phủ đắm say trong khổ, chẳng biết gì cũng muốn nhổ neo đi, đi đâu chẳng biết nghĩ suy, khổ mà không biết dự thi hoài hoài.

Kệ:

*Vui cùng các bạn sống hôm nay
Tái tạo tâm thức gieo trồng dịp may
Tương ngộ tại trần lòng cao quý
Khắc khổ trì tâm đổi đổi thay*

Ngày 17 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Hôm nay lại có cuộc họp quyền luyện quý yêu của bạn đạo, Bé nghĩ sao?

Trả Lời: Thưa, Bé rất vui mừng duyên tái ngộ, già trẻ, bé, lớn, đều chung vui hòa bình, ai ai cũng hướng thượng tự gieo trồng ý thiện lành, bánh ngon trái ngọt, cũng như những câu hỏi thắc mắc đều được hoá giải tùy tâm thức, cuối cùng mọi người ra về với một tâm hồn vui nhẹ. Cuộc họp đã tạo duyên cho mọi người chung vui. Cho nên Bé thường nói:

Nguồn đạo luôn luôn đem lại sự sống động của tâm hồn mọi người, cơ hội gieo trồng tâm ý thiển lành, tình bạn đạo yêu thương quý mến, chiu chút quây quần vui học, tiến thân, càng có cuộc họp mặt lại càng thấy rõ chúng sanh đều mang một tâm bệnh nan y, chỉ có hành giả chịu tự tu tự tiến thì mới giải quyết được.

Kệ:

*Trí tâm lần quần mưu sinh động
Giải quyết không thông chuyển pháp phòng
Hạnh sống chẳng còn nuôi được hạnh
Chỉ tu cởi mở mới khai thông.*

Ngày 18 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Hôm nay Bé đi xe lửa lại không quá giang xe bạn đạo về sao?

Trả Lời: Thưa, Bé muốn đi xe lửa để xem rõ sinh hoạt của người dân xứ tự do và tổ chức khéo léo và trật tự của khối óc loài người đã sắp đặt. Trong hành trình ba tiếng đồng hồ, qua công của tràn đầy thử thách, cộng với tinh thần xây dựng chung, mới tạo thành sự vận chuyển mạch lạc cho xứ sở, kinh tế được sung túc, lưu thông tiện lợi, dân chúng có cơ hội chung hưởng hòa bình, chánh quyền thu được huê lợi dồi dào, nhịp nhàng và phát triển. Giao thông đường sắt rất lớn lao cho toàn dân. Người tu thì cốt yếu sự vận hành trong cơ tạng, cũng là lợi ích vô cùng cho phần hồn tu tiến, khai thông thì mới hành pháp được. May thay và lành

thay chúng ta lược được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, cũng không khác gì cuộc vận hành của một quốc gia, khai tâm mở trí, vạn linh đồng vui thăng tiến hướng về phần hồn, gom về thực chất. Thực hành trong chu trình tiến hóa, vạn linh đồng hưởng hòa bình và thanh nhẹ trong niềm an vui của đạo đức, tình thương của càn khôn và vũ trụ.

Kệ:

*Chung vui khai mở trí tâm thân
Xây dựng vui hành tự xét phân
Đời đạo thực hành trong ý đẹp
Khai thông phát triển trí chuyên cần*

Ngày 19 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Tu một thời gian rồi thuyết lý Từ Bi dẫn tới Đại Bi là sao?

Trả Lời: Thưa, tâm đức khai mở nhưng chưa hiểu thực chất của Từ Bi là gì! Kỳ thật nó là thanh tịnh, bớt nói lý nhiều để tránh sự dẫn sai của tâm lý nội khoa, nhưng chỉ hướng về thực chất mâu ni châu, ánh quang rõ rệt trong nội thức, cặp mắt đời càng ngày càng sáng, lóng lánh, tâm thức Từ Bi, phát đại nguyện xuất hồn đánh lễ Phật, thật sự hướng về thanh tịnh bằng an nhứt trong cuộc đời, tự mình xuất phát từ quang rõ rệt, thâm tu thâm tiến, ban chiếu cho mọi giới tùy duyên độ hành, không nên lý luận quá nhiều sẽ bị dẫn sai.

Hỏi: Cảm nhận nhiều luồng điển khác nhau là

sao?

Trả Lời: Thưa, cảm nhận điển nhập xác là không đúng, cần nghỉ ngơi và thanh lọc một thời gian thì nội khoa tâm lý sẽ ổn định và thanh nhẹ trở lại, sống trong an nhiên tự tại, tiếp tục hành trình tu học hướng về giải thoát. Vượt qua lúc này thì sẽ cảm nhận thiên đàng có thật, cảm thấy một kiếp người chỉ có học và tiến về thanh tịnh là sẽ giải quyết hết, tâm hồn tự nhiên phát hiện sự tự trọng, và không muốn làm phiền bất cứ một ai cả, chỉ biết tu là quan trọng của suốt một kiếp làm người.

Kệ:

*Tu cho đắc đạo tâm bình thân
Vô nữ vô nam tiến thực hành
Trai giới điển thanh tâm thức giác
Tâm từ khai mở rõ thiên đàng*

Ngày 20 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Duyên đạo, duyên đời là sao?

Trả Lời: Thưa, duyên đạo là nghe qua lời chọn lý hay là kinh kệ thì tâm thức cảm động. Còn duyên đời thì nhìn nhau thích liền, cho nên ở Á Đông có lệ xem mắt trước khi đính hôn là vậy. Còn người đạo thì gởi hẳn tâm thân cho đạo, phát đại nguyện tu hành trong tâm, không có một mảy may nào nghi ngờ tình yêu thương lớn rộng của Trời Phật. Còn gặp Pháp mà tu thì nó vững vàng hơn, đi từ giai đoạn một, tầng số khai triển từ hạ thừa cho đến thượng thừa, cũng là một kỳ công của hành giả, tự

vượt qua bao nhiêu thử thách, nhiên hậu mới thành đạt. Cho nên Phật có câu: *Ứng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm*, tức phát nguyện tức là hứa, không thấy chừa ở đâu, nhưng tâm phải trách nhiệm, không nên phản bội lấy tâm mình, cứ hành là sẽ đến đích, không khác gì người chèo ghe mà chán thì không bao giờ đưa thuyền cập bến được, mục đích sẽ tiêu tan và thất vọng, trở thành khùng điên bơ vơ tại trần, tự mình tạo khổ cho chính mình mà không hay, tưởng lầm ta bỏ đạo là phước. Cho nên Bé thường nói: *Khổ! Khổ! Khổ! Ba lần khổ thấm thía thì mới chịu bước vào biên giới của Phật Pháp*, mà quyết định sửa tâm động loạn trở nên thanh tịnh là vậy.

Kệ:

*Sống trong khổ cảnh chuyển đêm ngày
Thức giác bình tâm mới thấy say
Ước mộng không thành nay ngộ pháp
Trì tâm tu luyện chẳng lung lay*

Ngày 21 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Ở đời này có loại người núp bóng đạo, liệng đá dẫu tay thì sao?

Trả Lời: Thưa, họ hiểu lầm là họ sáng suốt hơn đạo, nội khoa tâm lý bị xáo trộn mà không hay, bày chuyện này bày chuyện nọ thiếu hòa khí, mưu mô không thành, bực tức tâm thức đen tối, trách người này ghét người nọ, cuối cùng phải bị cô đơn, sống như con ma xoi bói, việc gì cũng muốn biết

và luận sai, càng ngày càng lâm vào trận đồ tám tối của vận mạng, không thoát khỏi tội đã gây ra từ tiền kiếp.

Hỏi: Trường hợp như trên làm sao cứu vãn?

Trả Lời: Thưa, phải tự chống lại bản tánh phàm trược, lui về lãnh vực Từ Bi sẵn có, phát triển tâm linh, hòa với mọi giới, học hỏi và cầu tiến, thay vì tâm thức đắm chìm, làm khó mọi người mà không hay. Ở đời có giàu sang cách mấy đi nữa, nhưng thiếu hòa khí, cũng là kẻ nghèo nàn, tâm thức rách rưới của đạo, nguy hiểm nhất là lúc nhắm mắt, lia xác cũng không yên.

Kệ:

*Chuyện đời lẩn quẩn chỉ khổ thêm
Ngộ đạo tâm linh sáng tạo niềm
Tin Phật kính Trời qui một mối
Thành tâm cõi mở sống êm đềm*

Ngày 22 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Có người tu Vô Vi khai mở một phần, tưởng lầm là mình đã chứng ngộ thì sao?

Trả Lời: Thưa, chứng ngộ theo thực chất hướng tâm của hành giả, hướng về Phật cũng chưa rõ khả năng thanh nhẹ và vô cùng tiến hoá của chư Phật, hướng về Trời cũng vậy thôi. Cần nhất là tự mình tiến hoá trong thanh tịnh, hướng về vô sanh tự phát triển thực chất thanh nhẹ, bừng sáng trong nội tâm, khiêm nhường học đạo, nhất quyết không bước vào

lãnh vực mê loạn và tranh chấp, thẳng tiến trong một con đường vinh quang thanh nhẹ của Trời Phật đã và đang thực hành, tham thiền nhập định, chường dưỡng hào quang sẵn có, ổn định, hòa ái tương thân cả càn khôn vũ trụ, đánh bật tâm ma, nuôi dưỡng ý thiện lành tự độ và độ tha trước khi liạ xác.

Kệ:

*Vô sanh giải tỏa ý tâm ma
Ánh sáng vô cùng thức chữ hòa
Ai giỏi ai hay tâm chẳng động
Quên đi tranh chấp phát tâm hòa*

Ngày 23 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Ở đời này ai ai cũng muốn mua đồ chắc tốt và rẻ tiền, sống lại muốn sống lâu, không thích chết tại sao?

Trả Lời: Thưa, sự thật vô sanh của linh hồn là bất diệt, luôn luôn muốn có sự vững bền và thanh nhẹ trong nguyên lý tự nhiên. Đó là bản chất sẵn có của con người từ kiếp này cho đến kiếp nọ, tùy duyên mà phát triển cho nên thời đại bây giờ người tu Vô Vi được pháp miễn phí, chỉ lo thực hành, sẽ được tăng gia phước thọ ở cõi tâm linh, kim thân bất hoại, xuất hồn đánh lễ Phật, ngày làm đêm, đêm làm ngày. Đêm lo tu hành phát triển ánh sáng Từ Bi trong nội tâm, ngày mở mắt nhìn sự tăm tối mờ ảo, không thật với chơn tâm, mắt thấy tai nghe đều là tạm rồi tan biến mất, chỉ có đóng cửa thế gian mở cửa thiên đàng thì mới thấy rõ thiên đàng

có thật. Ngược lại, sự hiện hữu hư ảo của mắt phàm một trăm phần trăm, cho nên người tu đặc đạo luôn luôn lưu lại bút tích, khuyên chúng sanh tự lia khỏi hồng trần, mà tự về Bến Giác Từ Bi thanh nhẹ, sẽ không còn mê loạn trong sự chết và sống nữa.

Kệ:

*Nguyên lý vô sanh rất rõ ràng
Đi đâu tìm Pháp lại cầu an
Gia tăng phước thọ tùy duyên thức
Sống cõi an nhiên chẳng ngỡ ngang*

Ngày 24 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Có người phát tâm lập thiền đường học hỏi và độ tha, lại còn bị trách móc thì sao?

Trả Lời: Thưa, người đã phát tâm lập thiền đường độ tha, tức là người đã sẵn có vốn bố thí trong tâm thì không bao giờ sợ sự trách móc của tình đời.

Hỏi: Người đời đến thiền đường tu học thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, người đời đến thiền đường tìm pháp tu thì phải biết ơn người trợ duyên phát tâm, làm việc phước thiện giúp đời, học hạnh bố thí ấy mà hướng về đạo tâm, phù hợp với nguyên ý trước sau là một, khi đến thiền đường nhận Pháp công phu tinh tấn và phát tâm, chứ không phải đến thiền đường học sự tranh chấp si mê, không cần nghe sự phê phán của người khác, nhưng chỉ biết trong tâm

là hành đúng pháp, đem hạnh bố thí vị tha đến thiên đường đóng góp từ quang sau những thời công phu tinh tấn. Nhìn nhau trong nguyên lý tha thứ và thương yêu, hợp thành một khối tâm linh hướng thượng thay vì tranh chấp. Thiên đường không phải một căn nhà hay là một địa điểm như mắt phàm đã thấy, nhưng nó là nơi nhắc nhở và hàn gắn lại hạnh đức của tâm linh. Bước vào thiên đường tức là cơ hội khêu dậy tâm Từ Bi, mỗi người đến đó đều quan trọng như nhau trong tình thương xây dựng tâm thức, chung hợp lâu ngày sẽ là nơi sức mạnh của tâm linh, ma quỷ sẽ không còn ẩn núp bên trong mà phá khuấy nữa.

Kệ:

*Học hạnh Từ Bi tự xét phân
Công phu Hành Pháp ý chuyên cần
Nhìn nhau sống động Trời giao cảm
Hạnh đức tròn đầy sống nghĩa ân*

Ngày 25 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Qua cuộc điện đàm của các bạn đạo khắp các nơi, Bé có mệt không?

Trả Lời: Thưa, Bé rất vui và nhận được nhiều tình thương của bạn đạo khắp các nơi hướng về chúc thọ cho Bé. Bé rất cảm ơn và thương nhớ, cuộc điện đàm rất hữu ích cho tâm linh hướng thượng, dốc lòng tu học hơn là tranh chấp, Bé cảm thấy từ quang ân độ cho mọi người rất nhiều, tùy

theo trình độ, kẻ mới như người cũ.

Kệ:

*Duyên lành tận độ tâm cao quý
Giải chấp phá mê rất hợp thì
Trí tuệ khai minh tùy duyên thức
Thương yêu cảm động rõ huyền vi*

Ngày 26 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Bé đi chơi New York về có gì lạ?

Trả Lời: Thưa, ở xứ văn minh này, cuộc sống được cải tiến theo sự ham muốn của con người, khối óc đã phục vụ không ít, tận dụng khả năng sẵn có của mọi người, đã xây cất những căn nhà chọc trời, cao vợi vợi, xe hơi chạy như kiến bò. Khối óc con người luân lưu không ngừng nghỉ, kiến tạo, kiến tạo, thiết kế, thiết kế, thay đổi mảnh đất hoang vu xưa kia, biến thành nơi tráng lệ nguy nga chung đúc, ánh sáng đèn màu bùng sáng khắp nơi, cuộc sống rất nhộn nhịp, đưa con người vào cảnh ham sống sợ chết, tâm hồn trở nên khao khát sự tự nhiên của Trời Đất. Người tu cảm thấy người đời đang sống trong cảnh cạnh tranh, cuối cùng cũng chẳng đến đâu. Chính hai bàn tay của loài người đã kiến tạo trong khả năng ý thức, rồi cũng phải buông xuôi mà ra đi, vội vã trong cuộc sống đua đòi và thất vọng. Phần hồn vẫn mệt mỏi trong hành trình tiến hóa và nhịn nhục. Ngược lại, người tu thích sống an nhiên tự tại hơn, bớt vọng động và tự mình xét nhiều hơn.

Kệ:

*Cảnh đời qui hội ý thiệt hơn
Thế sự lân la tạo giận hờn
Tranh của giành tiền gây uất hận
Trời ban tình đẹp trí minh ơn*

Ngày 27 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Ở đời này có người tập luyện bấp thịch cứng rắn mạnh mẽ thì sao?

Trả Lời: Thưa, ở đời này chịu tập luyện hướng về phương diện nào thì sẽ được phát triển về phần ấy. Về xác thịch thì phát triển về xác thịch, ăn nhiều luyện tập nhiều, tiêu hao nhiều, cũng nằm trong luật quân bình lực học, thể xác sẽ được nhẹ nhàng và mạnh khỏe, điện năng vật thể sẽ được dồi dào. Còn tu luyện hướng về thanh nhẹ của phần hồn thì từ quang sẽ được bùng sáng trong nội tâm, sức mạnh Từ Bi càng ngày càng dồi dào hơn, ổn định, trí tuệ khai minh, tánh tình kiên nhẫn, nhận lỗi để tiến thân, hồn vía phân minh, thật sự độc lập, tự giải quyết sự phiền muộn sai quấy của tình đời, tự sửa và không đổ lỗi cho bất cứ một ai. Hiểu rõ chính mình sai chẳng có ai sai cả, không nhờ việc này làm sao hiểu được việc kia, hiểu rõ sự nhịn nhục là cao quý thì tâm hồn mới được thanh nhẹ. Tự giải bỏ những điều tranh chấp vô lý trong nội tâm, thâm tu thâm tiến thì mới có cơ hội được thăng hoa về tâm linh, cuối cùng mới cảm thức được Từ Bi là sức mạnh.

Kệ:

*Đi đi lại lại ở trên đời
Không chấp thì mê khó nghỉ ngơi
Ai dở ai hay tùy chuyển thức
Thực hành giải bỏ sớm hiểu Trời*

Ngày 28 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Ở đời này mang xác làm người mà không biết đến phần hồn là sao?

Trả Lời: Thưa, vì tứ quan hướng ngoại, nhìn bên ngoài tưởng lầm là sự thật, đành phải quên phần thanh nhẹ ở bên trong. Hồn là thiêng liêng, tức là liên hệ với Trời Phật, còn xác là liên hệ với Trời Đất, có gốc gác và lý do rõ ràng. Xác là càn khôn vũ trụ thu gọn lại, bên trong có những gì thì bên ngoài có cái ấy, tương đồng cảm thấy thì mới gọi là duyên. Nhưng mắt phàm chỉ giới hạn tầm nhìn thấy, tai nghe và cảm thức cũng đều giới hạn theo khả năng tiến hóa sẵn có của hành giả. Còn phần hồn thì có thể nhìn xa và hiểu xa hơn thể xác.

Hỏi: Lấy gì chứng minh?

Trả Lời: Thưa, người đời, tình, tiền, duyên nghiệp thất bại thì mới chịu hồi tâm, ăn năn hối cải, lúc ấy mới chịu tự tu, tự tiến, bằng không cứ noi theo đà cũ mà đi thì sẽ bị luân hồi, chuyển kiếp.

Hỏi: Lấy gì để luân hồi chuyển kiếp?

Trả Lời: Thưa, phần hồn đau khổ tái sinh, khóc lóc trong giây phút chào đời, tiếp tục học hỏi nguyên

lý kích động và phản động của trường đời, qua những cơn thử thách và vầy xéo, nhiên hậu mới có cơ hội thức tâm. Từ vua cho đến người dân trên mặt đất này, đều phải học nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên thì mới bắt đầu hiểu đạo. Đạo thì không nhìn thấy bởi mắt đời, nhưng hiểu nơi tâm tức là phần hồn tự thức. Người tu thiền càng ngày càng hiểu chiều sâu của tâm đạo là vậy. Hành hiểu nguyên lý vô sanh thì phần hồn sẽ được sống an nhiên tự tại, không còn tội phước, chỉ biết tu thiền mà thôi.

Kệ:

*Xác phàm tái tạo sóng sóng mê
 Khó hiểu chơn tâm lại khó về
 Nguyên lý vô sanh giải ác trược
 Về không mới hiểu tại mình mê*

Ngày 29 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Tại sao bão bùng, động đất nguy hiểm xảy ra trên mặt đất hiện tại rất nhiều?

Trả Lời: Thừa, đã nói thiên cơ bất khả lậu, tùy duyên phước của mọi người mà sống, một năm tràn đầy thử thách, từ chiến tranh khí giới cho đến thiên cơ giao động, vạn linh mới có cơ hội ý thức được khí giới tình thương và đạo đức thể hiện trong tâm của vạn linh, lại càng hiểu rõ nguyên lý vô sanh vẫn trường tồn trong tinh thần tu học và tiến hóa. Cuối cùng chẳng có gì lo ngại, cơn khảo đảo xáo trộn và trật tự hồi sinh, hướng về vô sanh bất diệt.

Chỉ có người tu thiên tự giải mở được tâm tư gò bó, trở lại với thần thức thanh nhẹ thì mới thấy rõ khí giới tình thương và đạo đức, lần lượt lập lại trật tự hoà bình cho mặt đất như sinh, đang bàn bạc khắp nơi hướng về hòa bình tự thức. Năm cũ lần lượt sẽ kết thúc, năm mới sắp đến sẽ kiến tạo khí giới tình thương và đạo đức khắp các nơi. Người tu càng phải xây dựng nhiều hơn là đả phá, gieo trồng sự mất trật tự của tâm linh, mỗi người ý thức một chút thì đại sự sẽ hình thành. Nhiệm vụ của người tu thiên hướng thượng là rất quan trọng trong giai đoạn sắp tới, ý tâm khai mở tận độ quần sanh, thực hành đứng đắn và tinh tấn.

Kệ:

*Gieo trồng tâm phúc tự lo tu
Thế sự đa đoan phân giải mù
Ý thức cuộc đời là tạm bợ
Vô sanh tự thức tự an du*

Ngày 30 tháng 11 năm 1991

Hỏi: Cuộc sống hiện tại làm việc gì cần thiết nhất?

Trả Lời: Thưa, làm việc sức khỏe từ tâm lẫn thân là điều cần thiết nhất.

Hỏi: Muốn làm cho tâm khoẻ thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, phải biết tha thứ và thương yêu thì tâm mới được khoẻ mạnh và sẽ không bị gò bó bởi sự chấp mê, từ bên trong cho đến bên ngoài.

Còn cơ tạng thì phải thông cảm khả năng làm việc của mọi tạng, bộ răng và tâm ý hỗ trợ cho thân, tâm, ý trong lành thì thân tạng điều hòa. Người tu thiền thì phải nuôi dưỡng tâm ý trong lành, thức hoà đồng mở được rồi, thì cuộc sống sẽ tiến hoá cùng nhịp, thực hiện trong nguyên lý có có không không, khối óc thần kinh sẽ bớt bận rộn, dễ thiền dễ định hơn. Ngược lại, trách móc điều này điều nọ, sẽ làm cho nội khoa tâm lý bất ổn, dù cho làm việc ngày đêm cũng không ích gì.

Kệ:

*Vui hành thể hiện ý tâm thanh
Cảm thức yên vui sống thực hành
Thực hiện đúng đường thêm sức lực
An nhiên tự tại tiến càng nhanh*

Ngày 1 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Cửu huyền thất tổ là sao?

Trả Lời: Thừa, cửu huyền là thượng trung hạ, ba giới trong tâm người hiền, mỗi giới đều có ba âm, cộng lại là chín giới huyền thiên liên hệ. Người tu thực hành nhập định thì cửu huyền được khai mở, thất tổ thọ thăng. Thất tổ tức là lục căn cộng với phần hồn đều được thăng hoa, nguồn gốc liên hệ với càn khôn vũ trụ, duyên điển đồng thức đồng thăng. Cho nên chư vị Bồ Tát có cho hay, người thực tâm tu thiền ăn năn sám hối, sẽ có cơ hội cứu cửu huyền thất tổ thăng hoa là vậy. Người tu

thiền sẽ được phát triển từ trong gốc gác của tâm linh, đồng thức tiến tới vô sanh thực tướng. Người tu phải dốc lòng tham thiền nhập định sẽ rõ điều này, không cần bùa chú tạo tâm ý lại, không bao giờ khai mở trở lại tự nhiên và hồn nhiên được.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp ngộ tiền duyên
Thất tổ an vui chẳng chấp phiền
Tâm thức phát quang trình độ tiến
Tham thiền nhập định trí tâm yên*

Ngày 2 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Bé về Montréal mọi người đều vui và đều bằng lòng ngồi bên Bé, cảm thấy sung sướng và vui tươi là sao?

Trả Lời: Thưa, hào quang trong lành vô tư về với mọi người thì mọi người cảm thấy vui, chứ xác của Bé cũng bằng xương bằng thịt như họ vậy. Vui là tâm điển tương giao trong giây phút hướng về đạo tâm. Ở đời này buồn là vì ôm nặng tâm thức ngờ vực, mất tự do, làm suy yếu thần kinh của chính mình. Nếu họ chịu thực hành tu học thanh nhẹ thì lúc nào Bé cũng ở bên cạnh họ. Khi họ thực hành đúng thì họ rất bình an, lãnh vực trí tâm của họ sẽ được khai mở, an vui, hội tụ điển quang trong thực hành, hiểu rõ chánh gốc điển tâm của chính mình hơn. Người tu cố gắng hiểu được điển tâm trên bộ đầu thì tâm ma ý quỷ sẽ không còn nữa?

Hỏi: Tâm ma, ý quỷ là sao?

Trả Lời: Thưa, tâm sợ ma và hắt hủi ma thì hành giả là ma, còn tâm trong lành Từ Bi thanh nhẹ, bừng sáng thì không bao giờ có ma ẩn núp trong ánh sáng, ma chỉ ẩn núp trong bóng tối mà thôi, tức là trước mới có ma.

Hỏi: Ý quỷ là sao?

Trả Lời: Thưa, chọc phá người này người nọ và chính mình không chịu tu tiến, cuối cùng sẽ bị đọa mà thôi. Ý quỷ thị phi không lợi lộc cho tâm lẫn thân, thiếu thành thật với chính mình.

Kệ:

*Phá người hại họ trí sao yên
Tự gánh tự mang ý nào phiền
Hướng ngoại không hành tâm động loạn
Lạc đường giải đãi khổ triền miên*

Ngày 3 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Lúc này Bé giảng đạo nhiều, phóng điển và viết thơ nhiều hơn xưa là sao?

Trả Lời: Thưa, Bé có một mình phát nguyện giúp đời thì Bé cần phải tu nhiều, hòa hợp với điển quang thanh nhẹ và chia sẻ cho bạn đạo đồng hành bốn phương, có cơ hội tự thức khả năng tu học của mọi hành giả tại mặt đất, nhiên hậu tiếp tay đóng góp cho người kế tiếp. Người hành được và đi được, phải thật sự hy sinh cho người kế tiếp. Quả địa cầu tròn, óc của con người cũng tròn, chiêu hướng lực

học phải được khai thông tự thức duyên đẹp, mỗi tình cao thượng, thăng hoa không ngừng nghỉ, so với Trời Phật thì Bé chẳng đi đến đâu cả, chỉ biết tu tiến là duy nhất mà thôi.

Kệ:

*Thương yêu tạo cảnh đứng ngồi yên
Giải toả tâm linh giải nỗi phiền
Trí tuệ thăng hoa hành triển phước
Công phu tinh tấn tiến thường xuyên*

Ngày 4 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Làm cách nào để giữ và nhớ tâm?

Trả Lời: Thưa, niệm Phật thường xuyên để giữ và nhớ tâm, mở trí.

Hỏi: Làm thế nào để sửa tánh?

Trả Lời: Thưa, thiên nhiều thì sẽ sửa được tánh nhiều, bớt động loạn và nghiêm chỉnh tu học hơn, mỗi tập quán đều được đổi chiều tiến hoá và khai tiến trong chu trình thực chất, linh cảm gia tăng, khó khăn sẽ không còn nữa, hồn vía phân minh, hành trình sáng lạng. Người không thực hành thiên thì không bao giờ đạt được nguyên lý vô sanh và minh cảm Như Lai tánh.

Kệ:

*Kỳ công khai mở trí tâm thanh
Thức giác bình tâm chỉ thực hành
Lý thuyết tràn đầy không chuyển thức
Hành thiên thanh tịnh tiến càng nhanh*

Ngày 5 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Người buôn gánh bán bưng ở xứ chậm tiến có thể tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp hay không?

Trả Lời: Thưa, người lao động, buôn bán kiếm tiền đủ ăn qua ngày, lại càng để tu, hằng ngày kiếm đồng tiền khó khăn, lại càng thấy rõ khả năng của chính mình, sức nhịn nhục có sẵn, nhận việc làm hằng ngày, có chút ít lợi lộc nuôi thân, là cuộc an vui sẽ đến với tâm thân. Biết tưởng đến Trời Phật, lại càng thấy rõ vị trí của chính mình, đang học bài đối đãi giữa nhơn sinh và thành thật tùy theo khả năng sẵn có của chính mình, hoà hợp với tự nhiên nhiều hơn. Như chị bán rau cải hằng ngày, đang học nguyên lý hoá sanh, tự hiểu cọng rau do đâu mà có, nguyên lý ngon dòn do đâu mà ra, khoe màu xanh tươi, khuyến khích nhơn sinh dùng nó, để hỗ trợ cho sự tiến hóa, hạnh hy sinh của cọng rau lúc nào cũng cao quý cả.

Kệ:

*Hy sinh tiến hóa ở ngoài đồng
Hỗ trợ muôn dân đóng góp công
Sanh hoá hoá sanh tùy nhịp tiến
Cọng rau nhỏ bé vẫn gieo trồng*

Hỏi: Tại sao tâm tư cứ buồn buồn mãi?

Trả Lời: Thưa, tại vì điện năng tham dâm của khối óc hướng ngoại, muốn mà không thành, tạo ra uất khí buồn bực, cũng chưa rõ nguyên năng sẵn

có của chính mình, có sẵn Từ Bi khai triển đến vô cùng mà không hay.

Hỏi: Muốn khai triển tâm Từ Bi thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, phải tập tành bố thí giúp đỡ mọi người đối ngoại. Đối nội thì phải thực tập tha thứ và thương yêu, từ việc nhỏ cho đến việc lớn, vui cười với mọi giới, nhịn nhục khai thác mọi việc trong nội khoa tâm lý, hướng về không, để có cơ hội tự hoà giải, nhìn lại xác mình, từ trong có sẽ trở về không, gom gọn chơn tâm là chánh, trung dung thẳng hoa tiến hóa, chẳng có phải bị mất và còn nữa, an nhiên tự tại, ổn định trong giây phút tham thiền nhập định. Phật không mê không chấp, đức Từ Bi ban chiếu khắp nơi nơi.

Kệ:

*Tâm linh khai triển rõ ý Trời
Khai thác vui say chuyển sáng ngời
Thực hiện Từ Bi tâm tự thức
Khai minh tâm đạo sống nơi nơi*

Ngày 6 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Có người chê Vô Vi sao còn động quá vậy?

Trả Lời: Thưa, Vô Vi không bao giờ động, chính người phê bình đang bị động, chứ Vô Vi đang tiến hoá theo trình độ sẵn có, chẳng có gì phải động cả. Vốn của nó trong không cũng chẳng không, luôn luôn ý thức vô sanh là chánh gốc, cõi đời là tạm,

cũng là một cơ hội để được thức tâm. Sự vận hành nội tạng của nó, lúc nào cũng nhịp nhàng tiến theo chấn động của vũ trụ, định luật sanh trụ hoại diệt rõ ràng, sự sống của thể xác đang gắn liền với luật nhưn quả, để sửa tâm và tự tiến, không có mảy may nào sai chạy được. Hiểu được luật Trời thì chỉ có tịnh chứ không bao giờ động, minh tâm kiến tánh đành rành rõ rệt. Thiên Cơ đang chuyển động, càng ngày lại càng minh cảm hơn, biết nguyên lý tu học thì kẻ hung cũng hoá hiền, tức là dẹp bỏ sự mê chấp để tiến thân, không còn ngồi núi này trông núi nọ nữa, chỉ nhìn thẳng vào ý thức và hành động của chính mình mà mình giải quán thông, tâm thức phát quang an nhiên tự tại.

Kệ:

*Tu thiền một kiếp được an nhiên
Sửa tánh tu tâm trở lại hiền
Phật Pháp tâm hành thân đạt phước
Thực hành Chơn Pháp thức triển miên*

Ngày 7 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Trong tháng này nhiều bạn đạo dự định chúc thọ cho Bé, Bé nghĩ sao?

Trả Lời: Thưa, vì thương mà chúc thọ hay là giảm thọ cũng đều quý cả, cuộc sống có tình người sưởi ấm chung vui là quý nhất.

Hỏi: Tại sao Bé được nhiều người thương vậy?

Trả Lời: Thưa, Bé hằng thương quý mọi người,

cuối cùng Bé cũng gặt hái được chút ít tình thương trong cuộc sống. Ở đời có câu: *Trồng gì thì gặt nấy*, người tu thì hưởng thiện, gặt hái thiện quả, do mọi người dâng ban. Con đường Tình Thương và Đạo Đức lúc nào cũng tròn đầy và tốt đẹp, ngược lại con đường hận thù thì chỉ có chuốc lấy sự khổ thôi.

Kệ:

*Vui hạnh Từ Bi dễ đứng ngồi
 Tình đời đen bạc vẫn thăm trôi
 Chung vui cùng tiến trên đường đạo
 Bánh trái do Trời ban chiếu thời*

Ngày 8 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Phụ trách gia đình thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, người cha hay mẹ phụ trách gia đình muốn được chu toàn thì phải biết phụ trách cải tiến bản thân trước hết thì mới phụ trách gia đình chu toàn được.

Hỏi: Phụ trách cải tiến bản thân thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, trước hết phải biết cái gì đang làm chủ cái xác, nguyên lý sanh tồn và hoạt động chủ trương của cái xác tức là cái hồn có thức, đang điều hành toàn cơ cấu sẵn có, tương đồng với càn khôn vũ trụ, trách nhiệm nặng hơn chuyện gia đình. Phần Hồn là Trưởng Lão hay là chủ nhưn ông của phần xác, cần phải nghiêm chỉnh tu học và điều hành trật tự rõ rệt, từ nhíp một trong cơ cấu sẵn

có thì việc đời chẳng có khó khăn. Biết mình biết họ thì thức hoà đồng mới được mở. Cho nên người đời hướng ngoại, không hiểu được chính mình, ý lại nơi bên ngoài thì làm sao cứu được mình, không chịu dùng mật pháp khai mở bên trong, cứ dăm dăm hướng ngoại thì càng ngày càng lụn bại, xảy ra bệnh hoạn lúc nào không hay, dù cho địa vị và tiền bạc đầy đủ, cũng chỉ là địa vị giả và tiền bạc giả mà thôi. Chạy theo bên ngoài, suốt kiếp cũng chẳng có kết quả gì cho phần hồn cả. Chủ trương sẽ mất dân và đây đọa phần hồn, luân hồi nhiều kiếp trong cõi vô minh. Ngược lại, chịu tu và khai thác trách nhiệm cơ cấu tâm linh thì kết quả sẽ tốt đẹp, đời đạo tương hoà dẫn tiến rõ rệt hơn, thuận ý Trời, đẹp lòng người, tại mặt Đất, chỉ có tu khai triển Chánh Pháp thì không còn sống cảnh bơ vơ nữa.

Kệ:

*Thực hành khai thác giới tâm linh
Khai triển mình tâm tự giúp mình
Một mối thâm uyên cùng chuyển tiến
Cảm mình thiên địa rõ hành trình*

Ngày 9 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Ngày mai Bé lại phải khăn gói về trụ sở làm việc, Bé nghĩ sao về bạn đạo Montréal?

Trả Lời: Thưa, bạn đạo ở Montréal rất quý mến Bé, lúc nào Bé cũng rất cảm động khi nghĩ đến

những bạn trẻ đã và đang thật sự dấn thân muốn giúp đời. Tưởng lại hồi Bé lúc trẻ không có cơ hội tốt đẹp như bây giờ, làm việc phước đức để quên đi sự tranh chấp của tình đời đen bạc. Lúc thiếu thời Bé rất buồn cho những người khinh thị người khác và đem lòng ác độc phá hoại tâm linh của người khác. Bé rất cố gắng tìm sư học đạo để tiến thân. Ngày hôm nay, Bé lại thấy được sự kỳ diệu của Trời Phật lại về với Bé, và giáo dục Bé qua tình thương yêu của các bạn đạo, khuyến khích Bé tham gia mọi địa hạt tâm linh, Bé không còn ngần ngại làm những việc hữu ích, hỗ trợ cho tâm linh tiến hóa, đúng với đại nguyện của Bé lúc bước vào đạo cho đến ngày hôm nay.

Kệ:

*Vui say tình đạo cảm vui vầy
 Học hỏi triền miên đắp đắp xây
 Thế sự chuyển bày tâm thức giác
 Bé vui Bé học Bé hằng say*

Ngày 10 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Đêm hôm qua có nhiều bạn đến chung vui với Bé trước khi lên đường không?

Trả Lời: Thưa, có một số người bất chấp trời tuyết lạnh, đã đến chung vui với Bé, đó là cơ hội chia sẻ tình yêu thương đậm đà của Trời đất. Qua sự hiện diện của một số người đầy gương mặt: nam, phụ, lão, ấu hướng tâm triu mến thương yêu Bé,

có ý thiện lành muốn giữ Bé chung sống trong thời tuyết rơi. Nhưng vì tình thương của các nơi Bé phải ra đi trong một thời gian ngắn rồi Bé sẽ trở lại, Bé viết bài hát hò tại chỗ, truyền cảm qua giọng hò của bạn đạo, phân tách nguyên lý vô sanh chung sống Hoà Bình thăng hoa, giải mê phá chấp, hướng tâm về phần hồn giải thoát rung động tâm hồn của bạn đạo, hồi hướng về nguyên lý sẵn có của chính mình, cùng chung làm việc tâm linh hướng thượng, mọi người đều vui.

Kệ:

*Nhìn xem thế cảnh chuyển bùi ngùi
Thức giác tâm linh sống triển vui
Chơn thức vô sanh tùy duyên phước
Vô cùng thanh nhẹ vẫn an vui.*

Ngày 11 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Bé đi Canada về có gì lạ không?

Trả Lời: Thưa, Bé nhận được rất nhiều sự yêu thương quý mến của những bạn đạo thật tâm tu học, tự gạt bỏ những sự tranh chấp của nội tâm. Bé rất hăng say làm việc với những tâm hồn hướng thượng, hầu như Bé ít ngủ nhưng vẫn khỏe, tinh thần thoải mái và rất nhẹ nhàng, dù bão tuyết cũng cảm thấy vui.

Hỏi: Về đây Bé có ngủ không?

Trả Lời: Thưa, về đây Bé ngủ đến bốn giờ sáng và tiếp tục làm việc, cảm thức cuộc sống rất nhiều

việc phải học, trong vòng 1 giờ 5 phút là đã đến nơi trú ngụ khác, nhưng tâm linh cũng vậy thôi, lúc nào cũng hướng thượng và thoải mái, chẳng có gì bận rộn trong nội tâm, nhìn ngoại cảnh sự tiến hoá của vật chất và trật tự đã hình thành nhiều, phục vụ nhơn sinh, rút ngắn sự di chuyển. Nhơn loại phải tu, thì lại sẽ cảm thức, sự trật tự duy nhất đưa hồn tiến hóa là tu thiền nhập định. Tâm linh có trật tự tu học thì sự tiến hóa sẽ không thua vật chất, nháy mắt là đến nơi, cũng phải thực hiện một kỳ công cho chính mình, nhiên hậu mới đạt được một kết quả tinh vi mà tiền nhân đã lưu lại cho hành giả tiến thân.

Kệ:

*Thực hiện tâm linh chuyện rất cần
Tự mình thức giác lý căn phân
Qui nguyên một mối tình giao cảm
Giải thoát bình tâm xét xét phân.*

Ngày 12 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Cướp của giết người có lợi ích gì cho cá nhân không?

Trả Lời: Thưa, cướp của giết người không có lợi ích gì cho cá nhân cả:

1.— Sanh tập quán xấu.

2.— Phần hồn càng bị trói buộc hơn, vấn vương những cảnh hung bạo và bất lương trong tâm. Phần hồn không có lối thoát, đó là hành động không cần

thiết cho cuộc sống trên mặt đất, ngược lại, chịu nhịn nhục tiến hóa thì tâm thân sẽ được thương lạc. Tiền của không giúp được sự tiến hoá của phần hồn, tiền của chỉ tạo thêm nghiệp mà thôi. Người tu thiền phát tâm bố thí, nhịn nhục tối đa, thì tâm ta sẽ được thanh nhẹ, chơ dao búa, súng đạn, thì sẽ bị hủy diệt bởi dao búa và súng đạn.

Kệ:

*Tình đời đen bạc tạo hoang mang
Súng ống giết người khổ khó an
Một kiếp phù sanh tâm tạo nghiệp
Duyên trời không đạt lại bàng hoàng*

Ngày 13 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Cuộc sống nghiệp lực càng ngày càng nhiều tại sao?

Trả Lời: Thừa, đã có duyên mang xác làm người, thì phải có nghiệp, từ tâm lẫn thân. Tâm là không biết được vị trí của mình đang ở đâu và sẽ rơi vào đâu. Còn thân thì do tâm mà ra. Tâm hiền hoà thì thân ít bệnh, nhịn nhục, thì chỉ có thăng hoa và không lùi bước. Chấp nhận nghiệp lực là môi trường tiến hoá của tâm linh, thì cuộc sống sẽ được an vui và không mệt mỏi. Ý lực càng ngày lại càng gia tăng, người tu thiền tức là tự vun bồi ý lực thăng hoa không ngừng nghỉ, đến khi đạt thành thì mới có pháp lực cống hiển cho chúng sanh ở tương lai. Chơn lý tròn chuyển chạy khắp vũ trụ, cuối cùng

roi vào điểm nào cũng có cơ hội thăng hoa tùy theo ý lực sẵn có của hành giả.

Kệ :

*Cần khôn vũ trụ ta bà tiến
Học hỏi triền miên pháp pháp xuyên
Thực chất chung qui gom ý lực
Thực hành giải tỏa trí không phiền*

Ngày 14 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Cuộc sống của người giàu, nghèo cách biệt ra sao?

Trả Lời: Thưa, người giàu đang hoàng ở kiếp này, tức là kiếp trước họ đã có tu phước nhiều, kiếp này họ có nhiều may mắn hơn và tâm của họ hướng thiện tự biết quý Trời Phật giúp đỡ người nghèo, thương yêu người phục vụ, không mưu mô lường gạt và hà khắc người khác. Tâm Từ Bi của họ được tiếp tục phát triển qua phước của kiếp trước đã cấy trồng, còn những người giàu có và có địa vị hà khắc người làm, thì kiếp sau sẽ không còn được hưởng nữa, trở lại nghèo và thiếu thốn hơn người làm ở kiếp trước, đau khổ vô cùng, cũng mầm trong luật nhơn quả của trời đã sắp đặt, không có may mắn nào sai chạy cả. Người tu thiền khác biệt hơn người đời là tu sửa tâm thân, ăn năn sám hối tức là phần trí phát triển, hướng thiện tự cấy phúc điền cho kỳ tới, không mưu lợi nhưng sẽ đạt thành tốt đẹp ở tương lai. Tâm người tu không phân giàu

nghèo, thức bình đẳng khai minh mọi việc.

Kệ:

*Tâm bình lý đạo triển cao siêu
Thức giác trùng tu thức được nhiều
Giải trực phá mê qui học tiến
Thực hành chơn pháp lại càng siêu*

Ngày 15 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Tu thiền có thể điên loạn không?

Trả Lời: Thưa, tu thiền thì phải nhận thức mục đích tu thiền để làm gì? Thưa, tu thiền để giải thoát tâm tánh ô trược, trở về với chơn tâm, tự giải nghiệp tâm, đời đạo phân minh, lập lại trật tự cho chính mình, không hưởng ngoại dâm ô tạo loạn, hiểu rõ ý nghĩa Nam Mô A Di Đà Phật. Hành thiền để tự lui về thực chất của chính mình, cảm thức nguyên lý vô sanh, thực hành đứng đắn. Một giờ thiền là một khóa học tiến thân, chớ không phải thiền cho có chừng rồi ôm lấy sự mê loạn trong tâm.

Hỏi: Mê loạn bao gồm những gì có thể tạo thành?

Trả Lời: Thưa, lúc thiền nhập định không nên nghĩ đến tình, tiền, duyên nghiệp ảo hư, dụng tâm thông cảm nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam: thật phương Nam, lửa Bình Đình

Mô: chỉ rõ vật vô hình

A: Nhâm Quý gồm thâu nơi thận

Di: giữ bền ba báu linh: 'tinh, khí, thần'

Đà: ấy sắc vàng bao trùm khắp cả

Phật: hay thanh tịnh ở nơi mình

Cố nhớ nguyên lý kể trên thì sẽ tự khai thông và nhẹ nhàng, hiểu được nguyên lý lục tự kể trên, thì sẽ được gia tăng trí nhớ hương thượng, đức nhẹn nhục sẽ được gia tăng, vui thực hiện tâm đạo, sống thật với tâm linh, thay vì bo bo tình đời và ôm xác dâm ô động loạn mà tạo thành chướng trước ngu si.

Kệ:

Những điều nguyên lý nhớ ghi tịnh

Thế sự như duyên tạo lý tình

Kích động khổ đau từ phút khắc

Tham thiền hiểu rõ lại càng mình

Ngày 16 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Làm người sao dễ bị lường gạt vậy?

Trả Lời: Thưa, làm người chẳng ai bị lường gạt cả. Chỉ có tự mình lường gạt mình thôi.

Hỏi: Tại sao lại tự lường gạt?

Trả Lời: Thưa, tại vì tự bỏ quên mình, làm người có sự hiện diện trên mặt đất có đầy đủ Hồn, Vía, tay, chân, nhưng chỉ biết có tay chân, quên Hồn Vía, tức là làm việc mà không có văn phòng tâm linh đầu não, chỉ biết chuyện bên ngoài, lâu ngày nội khoa tâm lý bị rối loạn, chẳng biết làm sao trở về vị trí của chính mình, sai một ly đi một dặm là vậy. Cứ triển miên như vậy, luân hồi nhiều kiếp, học hỏi từ hoàn cảnh này đến hoàn cảnh nọ, đồn

dập biết bao nhiêu đau thương, nhiên hậu mới có cơ hội hướng thượng tu tâm.

Kệ:

*Biết mình là kẻ tự sai lầm
Thiếu trí quên tâm khó tiến thân
Tranh chấp ganh đua càng thêm tệ
Tròn đầy chơn lý cũng do tâm*

Ngày 17 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Làm người sao phải lo âu đủ thứ?

Trả Lời: Thưa, nếu dụng tánh suy luận, thì phải lo âu đủ điều, vì trình độ của tánh rất yếu ớt và tầm tối, còn tâm thì thanh nhẹ và sáng suốt hơn. Nếu dụng tâm hướng thiện và hướng thượng, thì mới có cơ hội tự giải nghiệp tâm. Còn tu Vô Vi thì phải cần mẫn tham thiền nhập định, tự lật ngược tình thế của đời, tiến thẳng vào đạo, thì chẳng còn lo âu, thanh nhẹ, thì mới xuất hồn học đạo tiến thân, bao nhiêu kỷ niệm xấu tốt đều được giải mở rõ rệt, tánh tình sẽ không còn u uất nữa, biết cách thấu dụng điểm chánh để sửa tâm, hướng về thanh tịnh, phát triển đời đời, nhập cuộc Đại La, tiến hóa vô cùng.

Kệ:

*Tình thương khai triển vô cùng quý
Hướng thượng càng mình chuyển hợp thì
Trí óc rảnh rang thanh giải trực
Ứng tâm thanh tịnh chẳng cần truy.*

Ngày 18 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Người tu Vô Vi có ích gì cho quần sanh hiện tại?

Trả Lời: Thưa, người tu Vô Vi rất hữu ích cho quần sanh ở tương lai, tự thực hiện một phương pháp khai tâm mở trí, và gom gọn ý lực tận độ quần sanh, dẫn thân vô quái ngại, lấy giải thoát làm phương châm tiến hoá, cõi Trời Thiên Đàng có thật, khai triển Từ Bi và nhĩn nhục, chuyên cần tu học độ tha, giải bỏ địa vị và không ôm chấp trước và trì trệ.

Kệ:

*Tự mình khai mở vui hòa tiến
Thức giác bình tâm chẳng tạo phiền
Phát triển tâm lành mình thiện ác
Cảm thông đời đạo tự tâm xuyên*

Ngày 19 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Làm sao biết được Thiên Đàng có thật?

Trả Lời: Thưa, thực hành phương pháp Vô Vi qua nhiều năm tháng tu luyện, sẽ tự cảm thức rõ ràng, từ ngũ tạng cho đến khối óc, điện năng sẽ được dồi dào. Khối óc nhẹ nhàng, nhắm mắt tham thiền sẽ thấy thoải mái nhìn xa hiện ngay trong tâm thức, càng ngày thiền càng lâu và thích thiền. Đến lúc nhắm mắt thiền, mê đi quên thể xác, tự cảm thức phần hồn đang tiến hành trong cõi hư không Đại La lớn rộng, càng ngày sẽ càng kết tập được

Mô Ni Châu, học đạo cả càn khôn vũ trụ. Thức tâm liên liên, nhiên hậu mới giải được nghiệp tâm, tự tạo một nền tảng thích hợp văn minh, trực tiến vào nguyên lý, phá mê phá chấp, thì mới nắm vững tình thế tiến hóa của phần hồn trực chỉ Thiên Đàng. Qua hào quang sáng chói của phần hồn hướng thượng, sức hút của thanh quang dẫn tiến, không còn sự mê lầm ngoại lai, thì mới cảm thức được nguyên lý vô sanh, giá trị Như Lai Từ Bi thanh nhẹ, bảo đảm thần thức không bao giờ bị rơi vào cõi âm u mê loạn nữa, lúc ấy tam giới: Thượng, trung, hạ khai thông. Thực hướng về Phật sẽ được chứng tam diệu khai triển tâm linh.

Kệ:

*Càng hành càng chuyển hướng tâm linh
Thực hiện qui nguyên rõ pháp trình
Ai ghét ai thương tâm chẳng động
Về trời thanh nhẹ hưởng trời tình*

Ngày 20 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Lià khỏi hồng trần là sao?

Trả Lời: Thưa, lià khỏi hồng trần là phần hồn không còn dính dấp vào sự kích động và phản động của ngũ hành sanh khắc nữa, bình an tiến hóa trong cõi tâm linh, mặc cho đời chê khen, nhưng cuối cùng chính chúng sanh phải tự nếm nếm, nhiên hậu mới có cơ hội thức tâm.

Hỏi: Có người nói không nên tin lời nói của Bé,

nhưng thực hành để thức tâm là điểm chánh là sao?

Trả Lời: Thưa, không tin là đúng. Chỉ có thực hành và tự kiểm chứng tùy theo khả năng của chính mình là đúng hơn. Bé chỉ nói những gì Bé thành đạt trong thực hành, mọi người đọc và nghe qua cũng phải thực hành, thì mới cảm thông được, chứ không nên lý luận vô trách nhiệm mà tự hại tâm thân.

Kệ:

*Dấn thân thực hiện tự mình phân
Đời đạo song tu chuyển tiến lên
Giải nghiệp thông qua đường trí đạo
Xét phân đời đạo luyện chuyên cần*

Ngày 21 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Hôm qua nhiều người đến thăm Bé, Bé có mệt không?

Trả Lời: Thưa, mọi người ao ước muốn đến thăm, nay được tương ngộ là điều quý. Nếu Bé còn làm ăn như hồi chưa tu, thì Bé phải đãi tiệc. Nhưng bây giờ tu rồi, mọi việc đời đều thay đổi, Bé chỉ đối đãi với họ bằng tình thương trong tâm thành đạt của Bé. Lúc này Bé rất quý thương mọi người. Kết quả mọi người ra về với một tâm hồn thanh nhẹ. Bé nghèo nhưng tâm của Bé không bao giờ nghèo. Kiểm lại mỗi bạn đạo đến đây với tâm thành, thì kết quả sẽ được tốt. Cho nên Bé thường nói: *Chúng ta mang xác làm người liên hệ với trời đất,*

phải nhớ điều này thì rất dễ hành. Có hành thì mới có thức, tức là có làm đúng thì mới được hiểu, ngược lại, không làm thì chỉ có mê chấp mà thôi. Người thiếu hành không khác gì người chưa tu, Bé chỉ đối đãi theo thường tình mà thôi. Còn người đang thực hành, Bé luôn luôn chú ý, luôn luôn đốc thúc điện năng của hành giả thăng hoa thanh nhẹ. Cho nên, người đốc lòng tu thì rất dễ buông bỏ chuyện đời.

Kệ:

*Thực hành quán xuyên khai thông chuyển
Pháp giới mộng huân giải ảo huyền
Trình độ Pháp trình tâm tự thức
Bình tâm học hỏi tự hành xuyên*

Ngày 22 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Tại sao những người tu chứng ngộ chuyện này chuyện nọ mà lại còn chấp trước chuyện Bé đi Casino?

Trả Lời: Thưa, Bé hành động như vậy để xem được bao nhiêu người nhận Pháp và hành Pháp, và được bao nhiêu người thọ Pháp và lợi dụng Pháp, trong một thời gian rồi tự nó phải ra đi. Chứng minh tâm của hành giả không thật với chính họ, thì tương lai vị trí tiến hóa của họ sẽ không được phát triển vào chơn tâm tiến hóa, luôn luôn ôm ấp sự thối mắc thị phi không có lối thoát, ăn cơm trời nói chuyện người khác, không chịu tự cứu và thanh

tịnh, cuống cuống trong sự mê chấp suốt một kiếp người. Cuối cùng cũng phải ra đi với hai bàn tay không, chẳng học được gì cả. Thiệt ác bất minh, tự khinh thị mình và không tiến hóa.

Kệ:

*Thiên Đàng Địa Ngục do tâm tưởng
Trí thức âm u chẳng mở đường
Mê chấp không ngừng tâm tự cảm
Triền miên vọng động thật là thương*

Ngày 23 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Nhiều người phát nguyện đi tu độ đời, lại còn chia phe đảng, sân si là sao?

Trả Lời: Thưa, nhiều người phát nguyện tự bỏ quên ý lực sẵn có của chính mình.

Hỏi: Người tu có ý lực gì?

Trả Lời: Thưa, ý lực giải thoát. Nung nấu ý lực giải thoát ngày cũng như đêm, thì mới đạt được pháp lực độ tha tại trần. Còn ngược lại, người tu không có ý lực nhịn nhục, thì sẽ biến thành thị phi tà ý, khó mà tiến thân. Cất cốc tu hành, thì phải tự đạt cho chính mình một kỳ công nhịn nhục tối đa, thì trước sẽ biến thành thanh, động sẽ chuyển thành tịnh. Tâm thức từ từ lià khỏi cảnh tranh chấp hồng trần, không còn bị sự tranh chấp dồn ép nữa.

Kệ:

*Tu tâm thực hiện chuyển thanh vừa
Phá chấp giải mê luyện sớm trưa*

*Thanh tịnh an vui trong một cốc
Tưởng Trời nhớ Phật chẳng còn mưa*

Ngày 24 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Đêm Giáng Sinh, bạn đạo các nơi về chung vui với Bé, Bé cảm thấy thế nào?

Trả Lời: Thưa, các bạn về đây chung vui với Bé, Bé cảm thấy Tình Trời và Tình Người tràn ngập trong căn phòng của Bé đang sống. Bé cảm thấy hạnh phúc thật sự của Trời và Người đã hình thành. Bạn đạo hát lên những bài hát siêu giác, cảm động từ đáy lòng của mỗi cá nhân, vui thật là vui. Bề Trên lai vãng chứng giám, ban cho mọi tâm hồn đều được thanh nhẹ, thật đúng với ý nghĩa Giáng Sinh.

Kệ:

*Hành trình khai mở thức Giáng Sinh
Mến cảm quý yêu xét hành trình
Tâm đạo vững bền duyên tự thức
Phật Tiên quán xuyên lý càn minh*

Ngày 25 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Bé có biết trước được nhiều chuyện sắp xảy ra hay không?

Trả Lời: Thưa, người tu thiền không cần phải biết trước nhiều chuyện, nhưng chỉ cần thanh tịnh, thì mới có cơ hội ứng phó bất cứ việc gì sắp xảy

đến. Tu hướng về Phật Từ Bi thanh nhẹ là sẽ được thông suốt mọi việc trong thanh tịnh, quán thông định huệ tròn đầy, tức là Mâu Ni Châu sẵn có của mọi người trên mặt đất này. Đó cũng là hành trang đi về Niết Bàn xứ Phật.

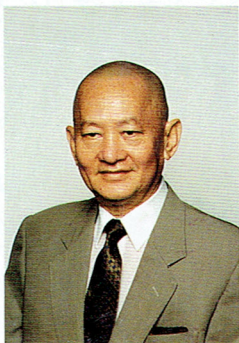
Hỏi: Muốn có Mâu Ni Châu, thì phải làm sao?

Trả Lời: Thưa, muốn có Mâu Ni Châu, thì phải chuyên cần hành pháp đứng đắn, sớm giải nghiệp tâm, thì Mâu Ni Châu sẽ xuất hiện. Tu nhứt kiếp ngộ nhứt thời là vậy. Cứ hướng tâm về Phật, tự động nó sẽ giải mê, phá chấp tức là giải nghiệp tâm, Mâu Ni Châu sẽ thành tựu.

Kệ:

*Qui nguyên thanh tịnh hướng tâm về
Giải quyết tâm linh tránh mọi mê
Nguyện niệm Nam Mô trì chuyển tiến
Thanh nhẹ an vui khắp muôn bề*

*BÉ TÁM Bàn Bạc Cùng Các
Bạn Khắp Năm Châu — LƯƠNG
SĨ HẰNG — Hội Ái Hữu Vô
Vi ấn hành — in tại nhà in
Vô Vi 14869 Dillow St. —
Westminster, CA 92683 — Thư
từ liên lạc: HỘI ÁI HỮU VÔ
VI — P.O.BOX 2045 —
Westminster, CA 92683-2045*

Hỏi: Lúc này Bé khỏe lắm hay sao mà dự trù bàn bạc khắp các nơi?

Trả lời: Thưa, lúc này Bé Tám đang được sống trong tâm thức tình thương của các bạn đồng hành tại thế, cho nên Bé muốn tỏ thể cùng các bạn trong những giờ thanh vắng tức là 3 giờ

khuya của mỗi buổi sáng.

Hỏi: Giờ này là giờ ngủ của bạn đạo sao Bé lại thức?

Trả lời: Thưa, sau giờ thiền tâm thức được gột rửa trong lành và thanh nhẹ, nhìn thế sự biết bao thắc mắc!

Hỏi: Ăn ngon ngủ yên có gì thắc mắc?

Trả lời: Thưa, trạng thái thắc mắc luôn luôn dồn dập trong cuộc đời của mỗi cá nhân, đầy đầy thắc mắc không giải quyết được! Sống trong khổ! khổ! khổ! lẩn đời và đạo, triền miên học hỏi và triền miên xây dựng, đó là luật của tự nhiên.

Những lời vấn đáp trong cuốn sách này thể hiện sự dẫn thân học hỏi của hành giả đã lưu bút bằng một ý lực vô biên, xuất phát từ hoàn cảnh một, giải thông đời đạo, khai màn trong triết lý vô sanh.

Đọc để tự thông cảm lấy chính mình, thay vì hướng ngoại tạo động.

Kính bái

A stylized, cursive handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, connected strokes.

Lương Sĩ Hằng